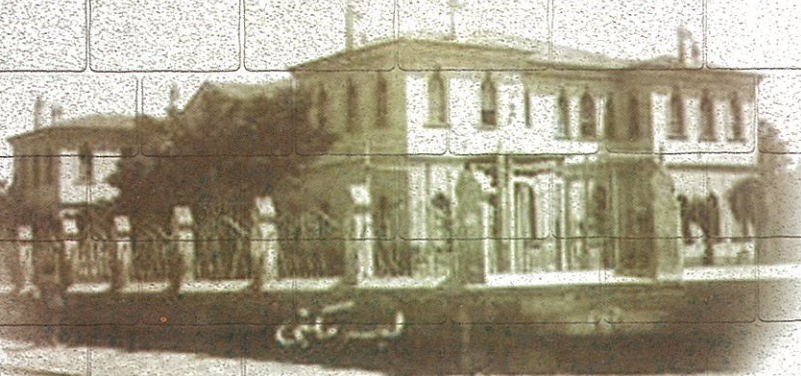

KAYSERİ LİSESİ

YIL: 16 SAYI: 38 2007-2008 ISSN: 1306-7168

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Kayseri Lisesi Yayın Kulübü
aliyetidir

Yıl:16 Sayı:38
2007- 2008 Öğretim Yılı

SAHİBİ

Ömer GÜVEN(Okul Md.)

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şerife ÖZTÜRK (Md. Yrd.)

EDİTÖR

Vedat Ali TOK
(Edb.Öğrt.)

TASARIM & BASKI

Alp Ajans bilişim.ltd.şti

Ömer SEZEN

Osman ÖZER

YAYIN KURULU

Vedat Ali TOK (Edb.Öğrt.)
Sedat KARAKOÇ (Edb.Öğrt.)
Fatma DELİCEOĞLU (Edb.Öğrt.)
Büşra OLGUN (11-A)
Ali GÖKDUMAN (11-G)
Can Tahsin KARAHAN (11-D)
Ayşegül GÜNEŞ(11-G)
Gülден AYAR (11-G)
Ömer GÜVEN (11-E)

HABERLEŞME ADRESİ

Kayseri Lisesi Dergisi
P.K. 246 Tel: (0 352) 222 89 04
Belgegeçer (Fax): (0 352) 231 13 62

WEB&MAIL

<http://www.kayserilisesi.com>
kayserilisesi@kaynet.com.tr

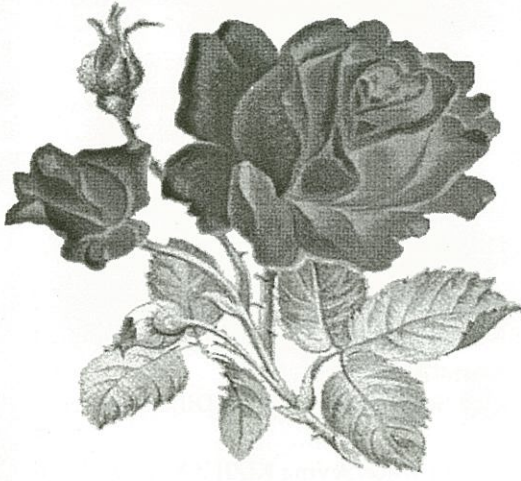
SAYFA DÜZENİ

Vedat Ali TOK

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.
M.E.B.'in görüşlerini yansıtmaz. Dergimize gelen yazılar
yayınlansın yayımlanmasın iade edilmez.

İçindekiler

Sunuş /Şerife ÖZTÜRK.....	2
Kayseri Liseli Olmak/Ömer GÜVEN.....	3
Bekir Oğuzbaşaran'dan Dörtlükler (Dil)im, Seni (Dil)im (Dil)im (Dil)eyim!/ Sedat KARAKOÇ.....	5
Bak Ne Diyor Türkçe/Şeyma KIZILAY.....	6
Bugünün Küçüğü Yarının Büyüğü/Ebru AKDOĞAN	7
Çocuk/ İbrahim ŞİMŞEK.....	7
Hoşça Kal Lise/ H.Fikri ULUSOY	8
Elveda Derken/ Zülküf ARSLAN.....	8
İnsan Olmak / Nurhan POLAT	9
Cenk Şarkısı/ Mehmet Akif ERSOY.....	10
Sarıkamış Beyaz Hüzün Ve Bir Çözüm/ (Merhum) Osman GÖRGÜZ.....	11
Bu Vatan Kimin?/ Orhan Şaik GÖKYAY.....	13
Liseli Şehitler Destanı / Fazıl Ahmet BAHADIR...14 Şehitlerle Konuştum Polatlı'da/ Miraç Musa ÇELİK.....	16
Cemil Meriç ve Türk Aydını Üzerine/ Selami DURAN.....	17
Antepli Şahin/ Yavuz Bülent Bakiler.....	19
Mehmet ÇAPAN/Mektup.....	20
Vedat Ali TOK ile Mülakat.....	21
Şiire ve Şaire Saygı/Bekir OĞUZBAŞARAN.....	26
Tasavvuf Felsefesi/ Meliha ÇADIR.....	27
Sanat/ Faruk Nafiz ÇAMLİBEL.....	29
Kayseri Liseli Olmak Bir Ayrıcalıktır/ Hilal EROĞLU.....	30
Masmavi/ S.Mete NAYMAN.....	30
Ord.Prof.Dr.Ali Fuat Başgil'den Gençlere.....	31
Gelişen Dünya Ve Dilimiz/Zeki ARAS.....	32
Sıradan Bir Muhabbet/S.Mete NAYMAN.....	33
Saraydan Sürgüne/Büşra OLGUN.....	34
Yolcu İle Arabacı/ Faruk Nafiz ÇAMLİBEL.....	35
Tokatlı Mehmet /Ümit Fehmi SORGUNLU.....	36
Bir Yolcuya/ Necmettin Halil Onan.....	38
Mavi Gözlerden Saçılan Işık/Necmiye TOSUN.....	39
Ayak Sesleri/Mehmet BİTGEN.....	39
Konuşurken Nelere Dikkat Etmeliyiz?.....	40
Bir Element/Burcu ŞEN.....	41
Matematik Asla Yalan Söylemez.....	41
Hangi Öğretmen Nasıl Tehdit Eder?/Tuğba KARA.....	42
İkiyüzlü Yazılar/ Zehra GÜMÜŞGÖZ.....	42
Bulmaca/Huri Meral GÜNEŞ.....	44
HABERLER.....	45

SUNUŞ

Kıymetli Okurlarımız,

Bir kez daha bir araya gelmenin mutluluğunu yaşıyoruz. Okumaya ve yazmaya ilginin azaldığı günümüzde “söz uçar yazı kalır” anlayışını benimsemiş olanların varlığı, dergimizin sizlerle buluşmasına aracı oluyor.

Ne yazık ki, okumayan,- okuyamayan- bir nesil olduk. Günlük hayatın hareketliliği, göz alıcı renkliliği bizleri kitaplardan uzaklaştırdı. Eskiden boş zamanlarımızda, yani derslerden arta kalan zamanlarda kitap okurduk. Artık bütün zamanımızı televizyon ya da bilgisayar başında geçiriyoruz. Ders çalışmaya bile vakit bulamıyoruz. Bu yoğunlukta tabii ki kitap okuyamıyoruz. Durum böyle olunca da okuyarak kazanabileceğimiz anlama ve anlatabilme becerisinden de mahrum kalıyoruz.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen, inatla yazıyor, yazmaya çalışıyor ve bizi heyecanla bekleyen okurlarımızla dergimizin sayfalarında buluşuyoruz.

Dergimiz sizlerden aldığı güçle geçmişte olduğu gibi gelecekte de kütüphanelerimizin başköşesinde yerini almaya devam edecek.

Bu sayfalarda unuttuğumuz değerlerimizi yeniden hatırlayacak, şanlı tarihimizi yeniden yaşayacağız. Birlikte ağlayıp birlikte güleceğiz. “Kayseri Lisesi’nin nura koşan gençleri” olduğumuzu haykıracağız. Haykıracağız ki, sesimiz yurdun dört bir yanından yankılsın, başarılarımız bütün gençlere örnek olsun.

Turgut Özal’ların, Abdullah Gül’lerin, Faruk Nafiz Çamlıbel’lerin ve daha nice şair-yazar, bilim adamı ve politikacıların bıraktıkları bayrağın gururla taşındığını, dergimizin satırlarında haykırarak ve güzel Anadolu’ya güneşler taşımaya devam ettiğimizi göstereceğiz.

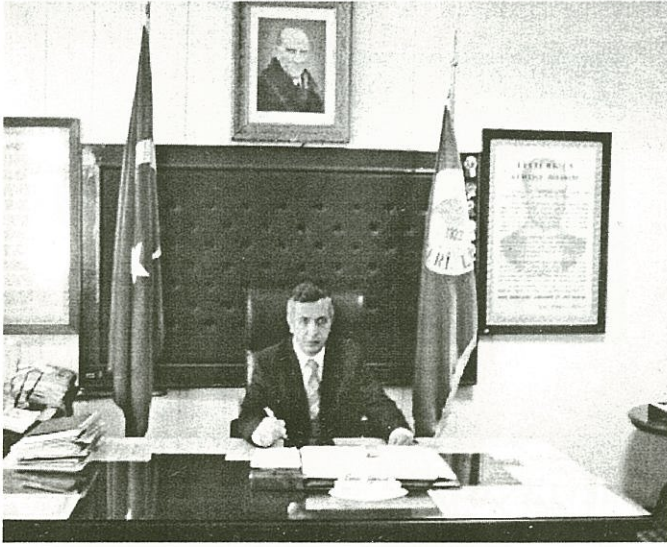
Kayseri Lisesi’ne gönülden bağlı olan mezunu ve mensubu olmakla gurur duyan herkes dergimizde kendini bulacak.

Bizlere maddî ve manevî destek verenlere teşekkür eder, hayat boyu başarılar dileriz.

Şerife ÖZTÜRK

YAYIN KURULU ADINA

Ömer GÜVEN

Geçen sene, bugünlerde okulumuzda tatlı bir heyecanın yanında gururla, kulumuz öğrencilerinden sayın Cumhurbaşkanımız Abdullah GÜL' ün Cumhurbaşkanlığı adaylığından bahsediyorduk. 1967-1968 öğretim yılında okulumuzdan mezun olan sayın Abdullah GÜL' ün Türkiye Cumhuriyeti'nin 11. Cumhurbaşkanı olarak aday gösterilmesi, Kayseri Lisesi'ne olan ilgiyi, merakı arttırmış, günlerce basının ve medyanın ilgisini üzerimize çekmiştik. Bu alaka tesadüf değildi elbette.

Bilindiği üzere 8. Cumhurbaşkanımız merhum sayın Turgut ÖZAL da okulumuzdan 1944-1945 öğretim yılında Kayseri Lisesi'nden mezun olmuştu. Sayısız siyaset adamı, bilim adamı, bürokrat, sanatçı yetiştiren Kayseri Lisesi 2.kez Cumhurbaşkanı çıkarmanın haklı gururunu yaşıyordu. Sayın Abdullah GÜL' ün Cumhurbaşkanı seçilip göreve başlaması, Anadolu'nun bağrında da ciddi bir ilim ve irfan yuvasının olduğu gerçeğini bir kez

daha ortaya koymuştur. Evet, Kayseri Lisesi öğrencisi olmak bir ayrıcalıktır. Bu ayrıcalığı mazisinden aldığı güçle bugünlerde de yaşamaya ve yaşatmaya devam etmektedir.

Sakarya Savaşı'na katılan son sınıf talebelerinin cephede şehit düşmesi, okulumuzun milli birlik ve beraberlik ülküsü etrafında aynı kararlılıkta yürüyen 'Kayseri Lisesi'nin Vatansever Gençleri'ne' nasip olmuştur. Nitekim geçen sene Eylülün 13'ünde Polatlı'da "Sakarya Şehitlerini Anma Töreni'ne" okulumuz davet edilmiş ve 20 kişilik bir öğrenci grubuyla Kayseri Lisesini temsil etmiştir. Öğrencilerimiz, ağabeylerinin fedakârlıklarının ne büyük olduğunu bu törenlerde gösterilen ayrıcalıklı ve haklı ilgiyi, saygıyı şevkle anlatmaktadırlar, anlatacaklar da ebediyen.

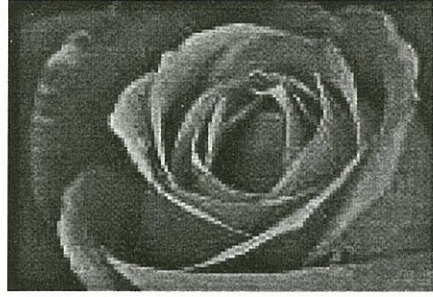
19 Mayıs 1919'da Samsun'da yakılan bağımsızlık meşalesi, ulu önder Atatürk'ün azim ve kararı ile bağımsızlığımızı simgeleyen bayrağımıza dönüşmüştür. Bu simge de her yıl olduğu gibi bu yıl da şevkle coşkuyla 16-17 Mayıs günlerinde okulumuzu şerefliendireceklerdir.

Kayseri Liseli olmak bir ayrıcalıktır. Bu ayrıcalık anlatılmaz; yaşanır. Bu heyecanı bizimle yaşamak, 115 yıldır tarihin yazıldığı bu ulvi ilim irfan yuvasında yaşatılan mevcut dünyadan susuzluğunu gidermek isteyen herkese kapımızın ve gönlümüzün açık olduğunu ifade ediyor. Bu yıl son kez mezun edeceğimiz Genel Lise ve Yabancı Dil Ağırlıklı Lisemizin Atatürkçü gençlerine girecekleri sınavda ve hayatta başarı dileklerimle saygı ve sevgiler

Bekir OĞUZBAŞARAN'DAN DÖRTLÜKLER

ABDULLAH GÜL

Ağlatmasın Allah'ım, ey milletim sen hep gül!
Onca dikenlere rağmen renk renk açmakta şah gül
Huzur, güven veriyor onun gülümsemesi
Kayseri gülşeninden yetişen Türk Abdullah Gül...

KAYSERİ LİSESİ (1893?)

-Sn. Ömer Güven'e
Sultanî'den Lise'ye asırlık çınar gibi
Eğitim-öğretimde kaynayan pınar gibi
İki cumhurbaşkanı yetiştirdi ülkeye
Yeryüzüne dağılan mezunları nar gibi...

SEYYİD BURHÂNEDDİN

Tirmizî'den gelip postu Kayseri'ye o sermiş
Celaledin'e yolun sırlarını o vermiş
Bilginler Sultânı'nın yetim mücevherini
Mevlânâ olmak için Selçukya'ya göndermiş...

MEVLÂNÂ -I-

Neseb-i âlîleri; ulemâdan geçilmez
Tarîki; üdebâdan, şuarâdan geçilmez
Farsça'dan geçilir de, insanlığın sevdiği
İslâm mütefekkeri Mevlânâ'dan geçilmez...

MEVLÂNÂ -II-

Babası ilme sultan, Bahâeddîn geçilmez
Hocası gize sultan, Burhâneddîn geçilmez
Mahdumu Sultan Veled geçilir sanmayasın
Mevlânâ dile sultan, Celâeddîn geçilmez...

MEVLÂNÂ DİYOR Kİ -I-

Yaratılmışları hoş gör, sevgi ve merhametle dol!
İyiliktir, güzelliiktir, doğruluktur tek çıkar yol
Riyâkârlık yakışır mı, sıfatı insan olana?
“Ya olduğun gibi görün, ya görüdüğün gibi ol!”

MEVLÂNÂ DİYOR Kİ -II-

Mesnevî'yi sorarsan fikrimin gülleridir
Şâirse dost bağının şakrak bülbülleridir
Rabbânî ilhamlardır bütün eserlerimiz
“Toprak değil kabrimiz, ârif gönülleridir”...

MEVLÂNÂ DİYOR Kİ -III-

Tebrizli Şems yoluyla ilâhî aşka kandım
Zâhir âlimi olsam dahi gerçekte **hamdım**
Sır potasında **piştim** Muhakkık Tirmizî'nin
Güneşe yaklaştıkça pervâne gibi **yandım**...

“ŞEB-İ ARUS”

Zâhir ilimlerinde büyük kanatlı kuştum
Şems-i Tebrizî ile tasavvufta buluştum
“Düğün Gecesi” saydım ölüm dediklerini
On Yedi Aralık'ta Sevgili'ye kavuştum ...

**(Dil)im , Seni (Dil)im (Dil)im (Dil)eyim !
Sedat KARAKOÇ/TDE Öğretmeni**

Türkçenin korunması, zenginleştirilmesi ve yabancı boyunduruğundan kurtarılması adına sayısız makale, araştırma inceleme ve tespit varken, herkes anadiline saygı noktasında hemfikirken çevremize baktığımızda bunun yansımalarını niçin göremiyoruz?

Yerel yönetimler, işyerlerine Türkçe ünvanlar verilmesi için gereken hassasiyeti gösterirken, annelerimiz adını dahi telaffuz edemedikleri alışveriş merkezlerinde, mağazalarında niçin boy gösteriyor?

Bunun sebebini tarihsel sürece baktığımızda ancak anlayabiliriz. Hiç çadırdı yattınız mı bilemem; ama bildiğim şu ki çadır her yönden esen rüzgârın etkisini içeriye verir; batıdan ve doğudan esen rüzgârların hepsi bu çadırdan bir şeyler koparmak, parçalamak için uğuldar durur. İşte bu rüzgârlar; yüzyıllardan beri Türk'ün çadırında vınlayıp duruyor. Bozkırda, açık arazide her türlü tehlikeye açıksınızdır. Üstelik bu çadırdı misafirperverlik kuşaktan kuşağa geçen bir gelenekse, başköşeye Çin prensesleri de Acem gelinleri de gelir oturur; Türkmen gelinine kumalık etmeye kalkar.

Dilimizi; ister Doğu'dan essin, ister Batı'dan essin, her türlü rüzgârdan artık korumanın zamanı geldi de geçiyor bile... Dilimizi düzeltmeden hiçbir şeyin düzelmeyeceğini görebilmeliyiz artık. Çin'de yönetim yapısı bozulmuş. Beraberinde yönetimin halkla ilişkileri giderek kötüleşmiş: Bize yol gösterebilirsin, ne yapalım? Bilge huzura gelmiş. Herkes dikkatle ağzından çıkan önerileri bekliyor. Bilgenin yanıtı kısa olmuş: Dili düzeltin!

Herkes şaşırmış bilge devam etmiş; Bir ülkede dil iyi kullanılırsa herkes derdini iyi anlatabilir. Dertler anlaşılınca çözümler üretilir. İnsanlar birbirini daha iyi dinler, dinlediğini anlar. Adalet daha dengeli dağıtılır. Ülke yönetimi de rayına oturur.

Bilge haklı değil mi? Bir ülkenin karayollarındaki trafik düzeni, o ülkenin dili

hakkında en güzel veridir bana göre. Trafik kazaları, iletişim kazalarına dönmüş, elinde değnek yada levye birbirine giren insanları görünce önce neyimizi düzelterek anlıyoruz galiba...

Gerçi dilimizi düzeltme girişimlerini yazılı ilk metinlerimiz olan Göktürk Yazıtlarına kadar indirgeyebiliriz; "Ey Türk titre ve kendine dön!" diye haykırırken Bilge Kağan, kültürümüzün belkemiği olan dilimizi de kastetmiyor mu?

Ya Karamanoğlu Mehmet Bey, 1277'de bir fermanda; "Beylimin sınırları içinde Türkçeden gayrı bir dil kullanılmaya" diye buyruk çıkarmasına karşın, saraylarda, konaklardan Acem gelinini babasının evine yollayabilmiş mi?

Sultan Veled, "İbtidaname" adlı Farsça eserinin sonuna doğru 75 beyitlik Türkçe kısmında, Allah'ın kudretini, yüceliğini anlatmak istediğini; fakat Türk dilini bilmediği için, o dönemde de Farsça sanat dili olarak Selçuklu saraylarında kabul gördüğü için zaten Türkçe söylemeye ihtiyaç duymadığını, Tatça; yani Horasan Farsçasıyla anlatacağını söyler. Tasavvuf düşüncesinin oluşturduğu kelimeler henüz Türkçeye yerleşmemişti. Bunu gerçekleşmesi için tercüme faaliyetinin yaygınlaşması, medreselerinin kurulup ilim merkezlerinin oluşması gerekirdi. Zamanında ve hudut boyunda kelimeyi durduramadıysanız, ondan sonraki uğraşlar, dövünmeler nafi! Bu tespitten hareketle Mevlana'yı Türkçe yazmadı diye eleştirebilir miyiz? (1)

14. yüzyılda Aşık Paşa :

" Türk diline kimsene bakmaz idi

Türklere hergiz gönül akmaz idi ."

(2) derken ne demek istiyor acaba?

15. yüzyılda Ali Şir Nevai, Muhakemet-ül Lügatayn (İki dilin mahkemesi : Türkçe - Farsça) adlı eserinde : " Türkçede incelikler çoktur ; bugüne kadar hiç kimse gerçeği düşünmediği için , bu gizli kalmıştır . Türk'ün bilgisiz, zavallı gençleri, güzel sanarak Farsça şiir söylemeye özeniyorlar. İnsan eğer düşünürse, Türkçede bu denli genişlik ve açıklık varken; bu dilde şiir söylemenin daha yerinde ve kolay olacağını anlar ." diye karşımızdaki tehlikeyi yüzyıllar önceden haberdar etmiyor mu ? (3)

16. yüzyılda " Türki-i Basit Cereyanı" denilen sade bir Türkçe ile şiir yazma akımını deneyenler Tatavlı Mahremi ile Edirneli Nazmi, mahalli deyimleri, Türkçe atasözlerini şiirlerine sokmak suretiyle hem Türk diline önem veren hem de şiirlerine değişik bir çeşni katmak isteyen şairler , saraylarda "caize" adı verilen bahşişlerle geçinen (!) kaside şairlerinin gölgesinde kaldılar .

XVIII. Yüzyılda Nedim'le İstanbul Türkçesi yeni bir söyleyiş özelliği kazanırken XIX.

Yüzyılda Batı'dan esen rüzgarlar Türkün çadırını havalandırmaktaydı.

Tanzimat Edebiyatı bize Batı kültürünün ürünlerini verirken aynı zamanda Fransızca da Türkçe üzerindeki etkisini gösteriyordu yavaş yavaş. Acem gelini kuma olarak gelmişken Türk'ün konağına, şimdi de Madam Bovary onun tahtını sallıyordu. Felatun Bey, Bihruz Bey artık Madam Bovary'e bıyık buruyordu.

Felsefe ile bilimin yolları ayrılmış, sanayi devrinin, gerçekleştirmiş Batı, Doğu'nun limanlarına ürünlerini ihraç ederken, dilini de satıyordu. Artık, üreten toplumlar, üretmeyen toplumları teknolojileri ile vuruyordu. Nitekim günümüze bakacak olursak bunu kaçınılmaz bir son olarak niteleyebiliriz. Kasetçaları biz üretmiş olsaydık " open ve off" düğmelerinin üzerinde "açma ve kapama " diye yazacaktı. Mister and Misses Brown'un Noel hediyesi yerine Ali ile Ayşe'nin bayram telaşının anlatıldığı kitaplar yayınlanacaktı.

Türkçenin korunması ile ilgili kanun tasarısının görüşüldüğü şu günlerde, gümrüğümüzden geçerken Batı'nın teknik araç ve gereçleri Türkçe karşılıkları üretilmeden, Türkçe tanıtım kılavuzu geçmemeli. Toplum içinde kullanımı yaygınlaşmadan o ürünlerin Türkçe karşılığı verilmeli. Türkçe karşılığı varken bir sözcüğün, yabancıyı tercih edilmemeli. Teknoloji üretmiyorsak da Türkçemiz sözcük üretmeye uygun bir dil . Bu konuda Allah'a şükür hiçbir sıkıntısı dilimizin.

Sonuç olarak; günümüz Türkçesini saraylarda "caize" peşinde koşan şairlerin yerine , çıkınına saf Türkçeyi , boyuna sazını asıp köy köy dolaşıp Türk köylüsünün ikram ettiği katığa , yayık ayanına kanaat eden halk ozanlarına borçluyuz . Onlar, Acem gelininin libasına, Türkmen gelinin üçeteğini tercih eden gerçek Türkçe âşıklarıdır. Onların günümüze taşıyıp bize emanet ettikleri sazı elimize alıp "Türküm; türkü söylerim " demekten utanç duymamalıyız. Unutmayalım ki yüce önder Atatürk'ün dediği gibi; "Milli benliklerini kaybeden milletler başka milletlerin avıdır ." Av olmayalım; avcı olalım!

Aklın süsü dildir; Dilin süsü söz;

Kişinin süsü yüzdür; yüzün süsü göz.

1) Mehmet ÇAVUŞOĞLU, Türk Şiiri, Türk Dili Dergisi, Divan Şiiri

(2) Halil Erdoğan CENGİZ, Divan Şiiri Antolojisi, syf 124

(3) Ağah Sırrı LEVEND, Türk Edebiyat Tarihi, syf 18

BAK NE DİYOR TÜRKÇE

Şeyma KIZILAY- 10/G 283

Ben Türkçe,
Sizin yozlaştırdığınız
Yeni kelimeler kattığınız
Türkçe.

Artık eskisi gibi değilim.
Sözcüklerim farklı.
Ben Türk diliysem
Peki, kim bu yabancı?

Size soruyorum
Çünkü ben sizin dilinizim
Nerede kaldı sözcüklerim?
Ben Türkçe isem, bunlar kim?

Kızıp ayıplıyorsunuz
Doğru konuşmayı, yazmayı
İyi de, düşünmüyor musunuz?
Bir çözüm yolu bulmayı?

Yeni kelimeler kullanıp
Sadeliğimi bozdunuz
Dükkânınızın adına
Yabancı isim koydunuz

Tamamlar 'okey' oldu
Sevinçler 'oley' oldu
Birine soran mı oldu?
Neler oluyor heyy!

Borsa, moda, magazin derken
Toprak, bayrak, inanç derken?
Unuttunuz siz beni.
Diliniz gidiyor elden
Kurtarın, kurtarın beni.

**BUGÜNÜN KÜÇÜĞÜ YARININ
BÜYÜĞÜ /Ebru AKDOĞAN (Felsefe
Öğrt.)**

İnsanın anne-baba olmakla birlikte çevresindeki olayları daha farklı değerlendirdiği düşüncesindeyim. Neden mi? Önceleri hayata "Ben merkezli" bakan bizlerin çocuk yetiştirmenin sorumluluğuyla birlikte hayattaki olayları değerlendiriyoruz.

Ebeveynler olarak biz de oğlumuzu sigaradan uzak tutmaya çalıştık. Bizler ve diğer aile büyükleri sigara içmediği için de fazla sıkıntı yaşamadık. Ta ki bu seneki yaz tatiline kadar. Oğlumuzu güneşten ve denizden faydalanması için her gün sahile götürüyorduk. Kovaşı, küreği ve tırmağıyla oynamak en büyük zevkiydi. Kovaşına bazen deniz suyu bazen de kumsaldaki kumları dolduruyordu. Deniz suyuyla oynadığında problem yaşamıyorduk. Ancak kumlarla oynadığında kumun içinde bulunduğu çeşitli markalara ait sigara izmaritlerini tek tek seçiyor ve bu ne? Diyerek bizlere getiriyordu. Biz de her seferinde elindeki izmariti atıp durumu çocuk cümleleriyle

anlatmaya çalışıyorduk. Bu durumu her gün yaşıyorduk. Çünkü kumsalda o kadar çok izmarit vardı ki. Büyükleri o kadar düşünceli davranmışlardı ki! Küçüklere örnek olsun diye içtikleri sigara izmaritlerini çocukların da oynadığı kumların içine atmışlardı.

Büyükler lütfen dikkat edelim. Bizlere önemsiz gelen bir durumdan yarının büyükleri olan çocuklarımız ummadığımız şekilde etkilenebilirler.

ÇOCUK

**Çocuk deyip geçmeyin,
Onun da dünyası var.
Güzel- çirkin seçmeyin,
Her çocuk şefkat arar.**

**Bir kez düşün kendini,
Çocuktun daha önce.
Eksik etme sevgini,
Bir küçüğü görünce.**

**O, yuvada bir çiçek,
Sonra meyve verecek.
Toplum doğacak ondan,
Ülkemiz yükselecek.**

İbrahim ŞİMŞEK

HOŞÇA KAL LİSE
H.Fikri ULUSOY
(Psikolojik Danışman)

İlk defa Lise'nin kapısından girenler, biraz ürktütcü, biraz soğuk bulurlar. Binaların dağınıklığında kaybolacaklarını hissederler. Oysa bu taş bina, 100 yıllık eğitim yorgunu bu yapı, sıcak bir kucak açarak karşılar ona ses verenleri, onu anlamak isteyenleri... Bir dönemin, bir ruhun, bir dirilişin ayak seslerini hissetmeleri için geçmişten geleceğe, Kayseri'ye, Türkiye'ye eğitime, ışık olmanın gururu ile kendisini açar Kayseri Lisesi... Yüreklerle dönük ve her yanı ile sıcaktır, kendisine dost olanlara...

Eteklerinde yorulmuşluğunu hissettiren Erciyes gibi Kayseri Lisesi ana binası da duvarlarında gösterir yılların yorgunluğunu, kıymet bilinmezliği... Onca yaşanmışlıkları, sıkıntıları, mutluluk ve hüznüleri... Yıllara, eğitime verilen değersizliğe rağmen, yetiştirdiği, insan olma bilincini verdiği ve kendisine ahde vefa atfetmeyen binlerce mezununa rağmen, meydan okumayı sürdürür zamana...

Yalnız kaldığında hüznü artar yaşayanların, uzaklara götürür bu duygu insanı. Hüzün biraz burukluk biraz da yitklik duygusu verirken, Kayseri Lisesi insanı kendine çeker. Yalnız bırakmaz, alıştırır, kendisine bağlar. Alışınca gitmeyi istemek boşuna olur, yitklik duygusu, sahiplik duygusuna dönüşür. Azametiyle ruhu içine çeker ve başka bir okulda bu duygu aramak boşuna bir telaşa dönüşür. Kayseri Lisesi'ne bu ruhu veren her taşıdır, her nakışdır, geçmişinin izlerinin gelecekle buluşmasıdır.

Liseden ayrılmanın hüznü, kayıp bir özleme duyulan yitklik gibidir. Bir zamanlar bizimle bir olan bir bütünden kopmak gibi... Ve her veda yeni bir başlangıçtır, yeni bir yolculuktur. En uzun yolun, insanın kendisine gitmesi gibi...

Hoşça kal LİSE...

Ne kimseye bir sitemim olur,

Ne de kırılmışlığım...

Kayseri Lisesi'nde çalışmış olmanın gururu,

Hepsinin üstünü örter.

Geriye baktığımda hatırladığım binlerce öğrenci,

anı,

Öğretmen dostlar ve güzel geçen yıllar kalır...

ELVEDA DERKEN...
Zülküf ARSLAN
Tarih Öğretmeni

Ey Şanlı Lise! Sana derken elveda, ruhumda anafolar meydana getiren vakur, asil duruşunu anlatmamda kelimelerin kifayetsiz kalacağından eminim.

Sen ki, devasa koridorların, muhteşem yükseklikteki sınıfların, pencerelerindeki o heybetin ile adeta yükseliş dönemini anlatırken OSMANLI'nın frengistanın gotik tarzının da senin özünde düğmelerini ilikleme mecburiyetinde kaldığını görmekteyim.

İç mimarideki bu mağrur duruşuna inat, dışardan bakıldığında yılların omuzlarına yüklediği yorgunluk ile çınar ağaçların arasındaki deruni duruşuyla yıkılış dönemindeki Osmanlı'nın mazlumiyet, mağduriyet ve mahzuniyetini adeta resmediyorsun.

Ey karalara bürünmüş taş yapı!...

Kim bilir bu koridorların tarihin seyrine damgasını vurmuş kaç yiğidin; çocukluğuna, haşarlıklarına, taşkınlıklarına şahitlik ettin.

Kim bilir bu sınıflarda kaç idealist muallim boğazını yırtarcasına ders anlatmaya, bir şeyler öğretmeye çalıştı. Sanki hepsinin izleri duvarlarına, koridorlarına sirayet etmiş. Koridorlarında gezerken bir elin çıkıp da bazen tarihine çekip götürceğini hissederdim.

Ey Lise; sende 4 yıl görev yapmama rağmen halen bana gizemli ve çözülmemiş bir şifre gibi gelirsin. Gizli odaların bulunamayarak, bağrında muhafaza ettiğin hazinelerin ortaya çıkarılmayarak, gizeminin, tılsımının insanı cezbeden yanının hep kalacağından eminim.

Çünkü sen, şeref dolusun, iman dolusun, ruh dolusun. Bu hissiyatımı okulumuzun arşiv odalarını gezdiğinizde, incelediğinizde devlet adamından-siyasetçisine, sanatçısından-şairine, âliminden-işadamına kadar birçok meşhur ve abide şahsiyetlere rastladığınızda "Bu da mı bu okuldan mezun olmuş-okumuş" diye hayretler içerisinde kaldığınızda eminim daha iyi anlayacaksınız.

14 yıllık öğretmenlik hayatımı kendi iradem ile nihayete erdirirken Kayseri Lisesinde vazife yapmış olmaktan mutluluk duyduğumu özellikle belirtmek isterim.

Ey Lise; senin adın her geçtiğinde içimden sanki bir şeylerin koptuğunu hissedeceğimden emin olabilirsin.

Kayseri Lisesinin bütün öğretmen ve talebelerini en kalbi duygularıyla, muhabbetle selamlıyorum.

İNSAN OLMAK / Nurhan POLAT (PSK. DAN.)

*Cömertlik ve yardım etmede akarsu gibi ol.
Şefkat ve merhamette güneş gibi ol.
Başkalarının kusurunu örtmede gece gibi ol.
Hiddet ve asabiyette ölü gibi ol.
Tevazuda toprak gibi ol.
Hoşgörülükte deniz gibi ol.
Ya olduğun gibi görün, ya görüdüğün gibi ol.*

Mevlana ne kadar güzel sıralamış, insan olmanın özelliklerini. İnsan dünyadaki en değerli canlı varlıktır. Diğer varlıklardan farklı, özenli ve ayrıcalıklı yaratılmıştır. En önemlisi de tek ve benzersiz olmasıdır. Ruhi Su' da bunu güzel bir dördlülle anlatmış:

**İnsan olan insan gelsin beriye
Kimi kara çalar kimi sarıya
Asıl olan hayattır bakma deriye
Muhabbet insana cana muhabbet.**

İnsan olmanın en önemli vasıflarından birisi de, alçak gönüllülüktür. Kibirlikten, kendini beğenmişlikten insanlığa en büyük lütuftur.

Duyarlı insan olmak bir erdemdir. Yaşadığımız sürece doğaya, insanlara, bütün canlı ve cansız varlıklara, çevremizde olup

bitenlere kısacası yaşamaya ve hayata duyarlı olmak

Kendimizi sevmek, sevgi dolu yaşamak. Sevgi iyiliktir, rahmettir. Hayata sevgi, sevgiyi şiir tadında ve el ele yaşamaktır. Sevgiyle hareket etmek özgürlüktür. Unutmayın ki; sevgi hayatın kalbidir, incitmeyen bir bakıştır, kırmayan bir kalptir.

İnsan olarak kendimizi tanımalıyız. Kendimizi tanımak mutluluğun ilk yasasıdır. Kendimizi bilmezsek başka neyi bile bileriz ki? Başkalarını tanımak akıllıktır.

Başkası olmaktan çıkarak yaşamak. Başkası olmayın kendiniz olun, böyle çok daha güzel görünürsünüz.

İnsan olarak yaşamak kendimizi yönetmesini bilmektir. Arkadan yürüyenlerden olmadan...

Yaşarken, yeniliklere, değişimlere her zaman açık olmak. Unutmayın ki değişmeyen değiştiremez. Değişimle dövüşmeyin yenilirsiniz.

Bilgili insan olmak. Bilginin imparatoru olmak. Bilgi her işin özü ve temelidir. Bilgimizi paylaşmak insanlığa yapılan bir hizmettir.

Kısıtlayan değil sınırları belirli, özgürleştiren disiplin anlayışına sahip olarak yaşamak hayatta elde edeceğimiz başarılarımızın anahtarıdır.

'Kırdım diyorsun zincirlerini! Evet, köpek de çekip koparır zincirini, kaçar o da ama halkaları boynunda taşıyarak' Persius

Anlamak, anlaşılır olmak. Anlayışlı insan düşünür, düşündükçe anlar. İnsanlar arasındaki çelişkiler, sıkıntılar, anlaşmazlıkların çoğu yanlış anlamadan veya anlaşılmasından kaynaklanır. Anlamak, çıkış yolu bulmada ilk başlangıçtır.

Görgülü nezaketli insan olmak. Görgü ne nezaket insan ilişkilerini düzenlemede, yaşantımızın biçimlenmesinde etkin rol oynar.

Zamanımızı iyi değerlendirmek.

Yaşamaya zaman ayırmak, çünkü insan bunun için yaratılmıştır. Zaman öldürmek intihar etmek demektir. Çalışmaya zaman ayırmak başarmanın bedelidir. Hayal kurmaya zaman ayırmak, dünyanın dertlerini

Düşünmeye zaman ayırmak, yönetimin kaynağı budur. Eğlenmeye zaman ayırmak stres atmanın en güzel yolu budur.

İnsan olarak kendimizi ortaya koymanın en iyi yolu kitap okumaktır. Yaşantımızı güzelleştiren, hayatımıza renk katan, bize karşı sabırlı, dürüst, çıkarsız ve sırlarımızı paylaşan en iyi dost ve yoldaştır. Sığınabileceğimiz en güzel limandır.

Hayatta sahip olduğumuz her şeyin değerini bilerek yaşamak. "Nasıl bir ad, üzerindeki zengin koşumların farkına varmazsa; insan da içinde yaşadığı nimetlerin öyle farkına varmaz." W. Shakespeare

En önemlisi de sağlığımızın değerini bilmek. Sağlığımız için gerekli olan gülmeyi, eğlenmeyi, dengeli beslenmeyi, uykuyu, egzersizi, stres den uzak kalmayı ve doğayı içine çekercesine yaşamayı...

Hayatı ertelemeyen yaşamak. Yarına bugünün basamakları ile çıkılır. Bu gün tatmak yarın doymaktan bugün emeklemek, yarın yürümekten, bugün mutlu olmak, yarın mutluluktan uçmaktan iyidir. Çünkü bugünü erteleyenler yarın ki güzelliklere ulaşamazlar.

Dünya'nın 7 harikasını sorsak Mısır'ın Büyük Piramitleri, Taç Mahal, Panama Kanalı, Çin Seddi... diye sayarsınız. Bence Dünya'nın 7 harikası: Duyumsamak, Görmek, Duymak, Dokunmak, Tatmak, Gülmek ve Sevmek.

Sonuçta dünyanın harikası insandır. Biz olmasak gökyüzü, biz olmasak üzüm, Biz olmasak üzüm göz, kömür göz, ela göz; Biz olmasak göz ile kaş, öpücük, nar içi dudak; Yani bizsiz Anne dizi, kardeş dizi, yar dizi Güzel değildir.

3 büyük korkumuz vardır: Görmezden gelinmek, küçümsenmek, dışlanmak. Bu 3 korkunun ortak ilacı 'Takdir Edinmek' Hz. Muhammed'in yaşam prensibini özümsemek, 'İnsanlar arasında insanlardan bir insan olarak yaşamaktır.'

Bir düşünce ekersin, bir eylem biçersin. Bir eylem ekersin, alışkanlık biçersin. Bir alışkanlık ekersin, karakter biçersin. Bir karakter ekersin, kaderini biçersin.

Bu güzel dörtlüğü sizlerle paylaşmak benim için insan olmanın ve yaşamının anlamı.

CENK ŞARKISI

Yurdunu Allah'a bırak çık yola;
"Cenge!" deyip çek ki vatan kurtula.

Böyle müyesser mi gaza her kula?

Haydi levend asker, uğurlar ola.

Ey sürüden arkada kalmış yiğit!

Arkadaşın gitti, yetiş sen de git.

Bak, ne diyor cecdi şehidin işit;

Durma, git evladım uğurlar ola.

Durma, git evladım açıktır yolun...

Cenge sıvansın o bükülmez kolun;

Süngünü tak, ön safa geçmiş bulun.

Uğrun açık olsun, uğurlar ola.

Yükselerek kuş gibi Balkanlar'a,

Öyle satır at ki kuduz Bulgar'a;

Bir daha Osmanlı'ya saldıra!

Git de gel evladım... Uğurlar ola.

Düşmana çığnetme bu toprakları,

Haydi, kılıçtan geçir alçakları!

Leş gibi yatsın kara bayrakları;

Kahraman evladım, uğurlar ola.

Mehmet Akif Ersoy

SARIKAMIŞ BEYAZ HÜZÜN VE BİR ÇÖZÜM

(Merhum) Osman GÖRGÜZ
Psikolojik Danışman

Yer: Sarı Kamış Allahuekber Dağları

Yıl: 26 Aralık 1914, 105,000 şehit

Bu kelimeleri bir arada düşünüp de yüreği en ince noktalarına kadar sızlamayan bir Türk, Müslüman düşünebilir mi?

Ben de tarihe mal olmuş bu dehşetli olayı düşünür ve 'Başka yolu yok muydu? Nerede hata yapıldı? Karşımızda düşman da olsa insanlar vardı. Niçin biz bu kadar şehit verdik?'derdim. Tarihin derinliklerine döndüğümüzde doğunun soğuğuna Napolyon'un da yenik düştüğünü görüyoruz. Rusya, Fransa ordusunun geçtiği güzergâhtaki yerleşim yerlerini tahrip ederek geri çekiliyor.

Napolyon'un ordusunu soğuğa kırdırıyor. Sarıkamış'ta ise Ruslar Sarıkamış'a yürüyen ordunun ihtiyacı olan kışlık elbiseleri taşıyan iki gemiyi batırarak zayıyatımızı artırıyor.

Savaşlarda iklim, bölgenin toprak yapısı, yükseklik, rüzgârın yönü her zaman kaybetmede veya kazanmada rol oynamıştır.

Doğu Anadolu, yüksek dağları, rüzgârı, soğuğu ve kar fırtınaları ile de kendince bir özellik arz etmekte, 'Beni böylece kabul edin.' demektedir.

Doğanın çetin şartlarına karşı gelerek üstün olmak, galip gelmek zordur. Şartları göz önünde tutarak başarıya ulaşmak, daha az kayıpla ve emekle sonuca gitmek mümkündür. 105.000 acı kaderin toplandığı bu bölgenin yakınında benzer yükseklikte

Hudut Karakolunda Yd. Sb. Asteğmen karakol komutanı olarak askerlik yapmak kısmet oldu. Kalbimde olayın yakıcı sızısı, o günleri, karı, soğuğu en önemlisi de karlı

rüzgâr fırtınalarını yaşaya düşünce askerliğe başladım. Yükseklik 2750 metre, aylardan kasım. Öyle bir fırtına başladı ki hem kar yağıyor hem de fırtına ile yerdeki karlar sürüne sürüne hızla yer değiştiriyor. Rüzgârın hızı nefes alıp vermeyi engelleyecek derecede. Kar fırtınası engebeleri düzleyip dolduruyor. Her taraf bembeyaz. Gözlerin beyazdan başka rengi yok. Yer yer dengenin kaybolup düşerken yeniden toparlandığı nokta. Yaşamda hissedilmeyecek durum. Yaşanmadan inanılmayacak duygular. Başladı mı bir hafta boyunca çatıdaki çinko saclardan duyulan değişik tonlardaki 'vuu' sesleri söyleten rüzgâr. Hep böyle sürecekmiş duygusu veren yeknesanlık. İlk defa yaşanan bu şiddetli kar fırtınası... aman Arkasından gelen bir durgunluk, bir dinginlik.

Beklenmeyen bir durum; var. Hem de aynı akşamdan dolunay olarak doğduğu günlerde. Dolunayın kara vurup parlaması, kardan yansıyan dalgalı güzellik doğuya bakan pencereden içeri doluyor. Seyredilmeye doyulmayan bir güzellik. İnanmıyorum ama gerçek bu. 2750 m yükseklikte fırtına ve sükûn. Olabilir mi ama oldu. Bir, iki, üç, ... , dokuz, on gün sonra yeniden hafiften gün be gün artan şiddette fırtına. Fırtına arttı. 100 metreden su getirmek bile tehlike. Çıkılan barınak görünmez oluyor. Suya ihtiyaç var, susuz olmaz, içecek, yiyecek vs. karları yağ tenekelerinin içine koyarak eritmeye çalışıyoruz. Tenekenin dibinde eriyen kar üst taraftaki kar tarafından emiliyor. Sobanın sıcağından tenekenin lehimleri eridi. Tencereleri kullanmaya başladık. Taze karın suyu kekremesi. Su gibi içince kandırmıyor. Yiyecekler yazdan stoklu. Asker de olsa eratin sigaraya, çaya aylık ihtiyaçları var.

- Komutanım ne zaman devriye çıkarız?
- 12-13 gün sonra çıkarsınız.

Asker inanamayarak içinden 'acaba' diyerek gitti.

Başkaca sözün önünü ardını kurcalamadan gitti. Konuşulacak başka sözün kalmadığı birinci gündem maddesinin ve en önemlisinin fırtına, kar devriye çıkma, sigara ve çay tiryakiliğinin kesiştiği noktanın ortak konuşma konusu olduğu durumda 12-13 gün sonrayı tahmin etmenin nasıl eleştirisi, hayret

görebileceğimi umuyordum, ama nasıl? Bizden önce buraya hayatını devam ettirenler vardı. Değişik duyguları, tartışmaları, değerlendirmeleri yaşamak onların da hakkıydı.

12-13 gün geçti. Fırtına dindi. Güneş aydınlık yüzünü gösterdi. Fırtınanın eş kardeşi bulutlar açıldı. Masmavi gökyüzü yerin üstüne hâkim oldu.

- Bugün bölüğe devriye çıkılıyor. Gönüllüler!

3-5 kişi. Ayı pençesi, hedik, kar lastikleri, gözlük. Çıktılar. Ertesi gün ihtiyaçlarla birlikte aydınlık, dingin ve durgun bir havada döndüler. Tahminlerim doğru çıktı. Aralık, Ocak, Şubat'ta da...

- Komutanım, sizin için 'okuyor, üfürüyor, denk getiriyor.' diyorlar.

- Denk getirdiğim doğru da bunun okuyup üfürmekle bir ilgisi yok. Kasım'da fırtına oldu. Bir haftası tam şiddetli. Son ay akşamleyin dolunay olarak doğudan doğduğu sırada bir hafta ile on gün arasında hiç fırtına olmadı. Sonra gün be gün şiddetlendi. Bu durumun ayın durumuna göre değiştiğini gözlemledim. Bildiniz gibi, aralık dolunayında da siz devriye çıktınız.

Sarıkamış trajedisini anlatan geçen yılların hikâyesinde önceden gidenler fırtınada donar, düşer, kaybolur. Arkadan gelen asker, karlar arasında bir asker

kaputunun ucunu görür. Çeker, askeri çıkarır. Tanır, hemşerisidir. Odamın penceresinden seyrettiğim kar fırtınaları gözümün önünde canlandı.

Beyaz hüznün Sarıkamış hikâyesinde, Ahmet Hürencam yorgun askerlerin kar üstünde uyuyamayınca çam ağaçlarına tırmandıklarını ve sonuçta 'Donarak heykelleşmiş bedenler ağaçlardan tapır tapır dökülür' diyerek anlatır.

Bu durumu anlamak için kar yağmadığı zamanda bile rüzgârı karı zeminden koparıp 1-2 metre yükseklikte nasıl sürüklendiğini ve kar tabakasının yüzünün çarpıntılı deniz dalgalarının donmuş haline nasıl gelebildiğini görmek gerekir ki bu kar akınından çam ağaçlarına çıkarak korunmaya çalıştığını anlasınlar.

İki yazardan 1914 Aralık'ta yaşananların tasviri...

'Tuzlu gözyaşları beyaz karlar içinde kaybolup gidiyordu. Tuzlu gözyaşları gibi nice vatan evladı da Allahuekber Dağlarını aşmaya çalışırken kaybolup gidiyordu. Sarıkamış önlerinde kayıplar durmadan artıyordu. Erler, subaylar, ümitler ve hayaller beyaz hüznün çöktüğü karlar içinde bir bir kayboluyordu. Var olmak için, yeniden doğmak için büyük bir sefere katılanlar şimdi bir bir karların altında ve dağların koyunlarında yitip yitip gidiyordu.

10. kolordunun tümen ağırlıkları ile büyük bir kısmı, Binbaşı Reşit komutasındaki öncüyü 1 km geriden izliyordu. Çok soğuk bir havada karlı dağları aşmak zorunda olan tümenlerin izlediği patikalarda iki askerin yan yana yürümesinin imkânı yoktu. Bu yüzden kol derinliği kilometrelerce uzamıştı. Askerin hareketini kolaylaştırmak için talimatname uyarınca serbestlik sağlandı. Ordu karargâhı öne geçerek yol açmaya çalışmışsa da zayıfın önüne geçilemedi. 14 saat süren zorlu yürüyüşten sonra Beyköy'e gelen bölüklerde 10-15 askerin olduğu görülmüştü. Öncü saat 17.15'te Beyköy'e girdiği halde artçının ancak saat 23 sularında girebileceği tahmin ediliyordu. Allahuekber Dağlarında tümen tamamen elden çıkmıştı. Sabaha kadar gelen erlerle tabur mevcutları 100 ere bile tamamlanmamıştı. Askerin konak yerlerinde

bu karardan dönmüş 27 Aralık öğleden sonra hareket etmek üzere kıtların toplanması emredilmişti.'

'Ramazan Balcı, tarihin Sarıkamış Duruşması, S.183'

Hele Allahuekber Dağlarının zirvesinde birlikleri ansızın çeviren bir tipi hiçbir tedbirin alınmasına fırsat vermemişti. Kimsenin kimseye yardım edecek hali yoktu. Yürüyüş kolları dağılmış asker tam manasıyla bitmişti. Subaylar tipi içerisinde bağırıp çağırıyor, erlerin toplanmasını istiyordu ama bu Allahuekber Dağlarında hiç mümkün olmadı.

Çıldır Gölü 2000 metre yükseklikteki dağlar arasındadır. Burada kar fırtınasının izleri kar yüzeyinde dik engel yanında uzun izler halindedir. Buradan fırtınanın şiddetini anlamak zordur. 2400 metreden sonra ve rüzgârın etkili olduğu sırtlarda tam şiddeti ile hissedilir. Fırtınanın takvimini çıkarmak bölgenin yerlilerine değil de benim gibi Erciyes'e en yakın kasabadan böyle bir fırtına görmemiş 1500 metre yükseklikte yaşayan birine mi düştü? Diyebilirsiniz.

Araştırma yapmayı, deneme yapmayı severim. Atandığım bu yükseklikte ne kadar yalnız kalabileceğimi denemek istedim. Askerlerle gerekli birkaç cümlelik bilgilendirme ve uygun havalarda yapılması şart olan sabah sporunun dışında, senli benli olmayacaktım.

Beynimde Sarıkamış, Allahuekber Dağları ve bir takımın sorumlusuyum Kışı zayıtsız geçirmek istemişim. 'nasıl oldu da 105,000 canı kaybettik' düşünceleri. 3000 metre yükseklikteki Allahuekber Dağları kayıpsız aşılabilir miydi?

1974-75 kışını Aralık ayında ve ardından gelen kış aylarında gördüm, yaşadım, test ettim ve doğruluğuna inandım ki doğularda yükseklerde ay dolunay olarak akşamdan doğduğunda bir hafta ile on gün arasında fırtına olmuyor. En şiddetli fırtınalar ay gökyüzünde görünmediği günlerde oluyor.

Sarıkamış şehitlerinin 90. yılında anma törenlerinde çekilen fotoğrafları gördüm. Hiç de dedelerinin yakalandığı fırtına havası yoktu. Demek ki ayın dolunay olduğu günlerde denk gelmişti. Şehit olurken alınan sonucu şehitliğin süsü olarak düşünürüm her nedense.

Bu Vatan Kimin?

Bu vatan toprağın kara bağrında
Sıradağlar gibi duranlarıdır.
Bir tarih boyunca onun uğrunda
Kendini tarihe verenleridir.

Tutuşup kül olan ocaklarından,
Şahlanıp köpüren ırmaklarından,
Hudutta gaza bayraklarından
Alnına ışıklar vuranlarıdır.

Ardına bakmadan yollara düşen
Şimşek gibi çakan, sel gibi çoşan
Huduttan hududa yol bulup koşan,
Cepheden cepheyi soranlarıdır.

İleri atılıp sellercesine
Göğsünden vurulup tam ercesine,
Bir gül bahçesine gircesine,
Şu kara toprağa girenleridir.

Tarihin dilinden düşmez bu destan,
Nehirler gazidir, dağlar kahraman,
Her taşı yakut olan bu vatan,
Can verme sırrına erenleridir.

Gökyay'ım ne yazsan ziyade değil
Bu sevgi bir kuru ifade değil,
Sencileyin hasmı rüyada değil
Topun namlusundan görenlerindir.

Orhan Şaik Gökyay

LİSELİ ŞEHİTLER DESTANI / Fazıl Ahmet BAHADIR

Kayseri Lisesi 1920 – 1921 öğretim yılında mezun veremedi. Son sınıf öğrencileri; Mustafa oğlu İsmail, Osman oğlu Ahmet, Şükrü oğlu Seyit Ahmet, Ahmet oğlu Mustafa, Numan oğlu

Selâlar verildi minarelerden,
Meydanlar al bayraklar asıldı,
Taş döşeli avlusunun mektebin,
Kitaba, silaha eller basıldı.
Dualar edildi, helâlleşildi.
Bir daha bir daha vedalaşıldı.
Yılanlı dağa
Hasan dağına
Dağların hasına, Ali dağına
En son Erciyes'in ak doruğuna,
Dünya gözü ile bakıp, gittiler...
Artlarında gözü yaşlı türküler...
Kölesi olduğum
Efendi ağa!
Kayseri nere,
Nere Sakarya?
Sakarya, soyumun kader çizgisi.
Tarihin yeniden yazıldığı yer.
Baş eğmemek için
Tekrar vatana,
İmanın imkanla
Boğuştuğu yer.
Tuttuğu mevzide,
Tırnakla, dişle
Her karışı için
Etin, kemiğin
Demirle, çelikle
Ölçüştüğü yer.
Kanla karışarak
Kara toprağın,
Hilkat çamuruna
Dönüştüğü yer.
Aklın durup,
Dilin tutulduğu an,
Sakarya , yüreğin konuştuğu yer.
Havada barut kokusu,
Toprakta kan.
Ağustostan eylüle doğru zaman

Mehmet, Hacı Ahmet oğlu Mustafa, H. Mehmet oğlu Halil, Nuh oğlu Cemal, Emin oğlu H. Mehmet, Derviş oğlu Ahmet Sakarya savaşı için cepheye gidip şehit oldular.

Onların aziz hatıralarına..."

Ölüm kokuyordu.
Yorgundu,
Sakarya ufkunda akşam
Parmaklar yorgundu,
Tetikler yorgun.
Sıcak namlularında
Topların, tüfeklerin,
Gülleler, mermiler dinleniyordu.
Biri türkü söylüyordu siperde.
Gesi Bağlarında dolanıyordu,
Usuldan usuldan
Ses perde perde
Bir top gül soluyordu,
Derviş oğlu Ahmet'in
Alnından vurulup düştüğü yerde

İrice bir taşla vermiş sırtını
Oturur gibiydi yer minderinde.
Ana elinden şefkatli,
Baba elinden merhametli,
Bir başka el
Okşuyordu saçlarını
Osman oğlu Ahmet'in
Henüz soğumamıştı bendeni,
Kanı ılık ılık akıyordu.
Gülümsedi;
Ölüm zannedilen ölümsüzlüğe,
Yarı açık gözleri,
Üç beş adım ötede
Duan koluna bakıyordu.

Mangal gibi yüreği,
Mangal dağına yanıyordu.
Saklamıyordu gözyaşlarını
Nuh oğlu Cemal,
Hıçkırma hıçkırma yalvarıyordu;
' Geri almadan Türbe Tepe'yi
Yarabbi! Alma canımı ' diyordu
Koşarken kuş hafifliğinde
Yokuş yukarı.
Ölümden yana yoktu tasası
Öbür yüzüne tepenin
Görememekten korkuyordu.
Al renkli güller açtı göğsünde.
Kaldırdı başını
Göge sitemle.
Al bayrağı gördü,
Türbe Tepe'nin tepesinde.

Siperdeydiler sabaha karşı,
Uyku ile uyanıklık arası.
Aynı rüyayı gördüler.
Erişilmez bir mesafede
Açmış kucaklarını,
Gülümsüyordu yüzlerine
Mustafaların,engüzeli.
Beraber fırladılar siperden,
O'na doğru.
Beraber yediler kurşunu.
Beraber,düştüler,toprağa.
Hacı Ahmet'in Mustafa.
Gülümsüyordu yüzlerine
Mustafaların en güzeli,
Doğrulup uzanabilseler
Ellerine degecekti elleri.
Gövdeler gördü.
Kolsuz, bacaksız,
Kimisi inliyor,
Kimisi cansız,
Kan içinde yatanlardan utandı.
Bir can için değer miydi?
Dipçik vardı,
Süngü vardı,
Davrandı.
Ölümsüzlük için,
Ölüme doğru.
O ne müthiş hücumdu.
Muhteşemdi doğrusu,
Mehmet oğlu Halil'in
Tek kişilik ordusu.

İki yürek verdi omuz omuza
Erciyes dağının çatalı gibi
Sonra çığ oldular,
Kaya oldular,
Koparcasına doruklardan,
Öyle uçtular ki
Düşman üstüne.
Biri Numan oğlu,
Diğeri Emin
Ne dirisine,
Ne ölüsüne
Rastlayan olmadı
İki Mehmet'in.

“ Bir geçerse “ diyordu,
Mustafa Oğlu İsmail.
Bir geçerse,
Sakarya'yı bu Yunan,
Ankara'nın, Kayseri'nin ,
Vay haline!
O zaman...
Her yumuşunda gözünü,
Hunat'ı, Cami-i Kebr'i,

Hacıklılıç'ı görüyordu.
Ve nice ezansız minareleri...
Hücum emriyle beraber
Can havliyle fırladı,
Yaralı bir kurt gibi siperden.
Önce bir sızı göğsünde
Sonra tanımadığı bir sıcaklık.
Her şey karanlığa dönmeden önce,
Anası göründü gözüne.
Gülümsüyordu,
Başka analarla beraber.
Hunat'tan, Cami-i Kebr'den
Ezanlar okunuyordu.
Gürül gürüldü minarelerden.
Ne bir adım geri,
Ne de ileri.
Saatler ay gibi
Yıl gibi uzun
Birde tepesinde eylül güneşi
Şükrü oğlu Seyit Ahmet
Bunalmıştı sıcaktan.
Şimdi Erciyes'in eteklerinde
Esen rüzgârlara verip bağrını,
Kar suyunu bakır taştan
Yudumlamak vardı ya...
Değerdi doğrusu
Dünya malına.
Bozdu sessizliği şakırtıları,
Gölgeledi güneşi
Süngü ışıltıları.
Hey ağzını yediğim
Süngülerin süngüsü,
Bugün beklenen gündü,
Beklenen saat bu saat.
Kan renkli bir heykele benziyordu.
Dudaklarında bakır tasın serinliği,
Kaçan Yunan'ı seyrediyordu öylece.
Sakarya kıyısına düşmeden önce.
Kanla yıkana yıkana
Temizlendi
Sakarya'nın doğusu
Onlar,
On binler,
Yüz binler.
Bu topraklar için
Can veren erler.
Sanılmasın
Belirsiz mezarlarda kaldılar
Her ufuklardan vatanım,
Hem gece
Hem gündüzüne,
Doğacak aylara yıldız oldular,

Şehitlerle Konuştum Polatlı'da

Miraç Musa ÇELİK/ 10/G

Eylülün 12'siydi; okula ziyarete gelmiştim. Hayrettin Hocam;"Musa, iyi ki geldin! Polatlı gezimiz var, seni oraya göndereyim; edebiyat öğretmenin Salih Ataoğlu'na adını yazdır"dedi.

Ne olduğunu anlamadım ama sorar öğrenirim dedim. Öğretmenim"1921'de okulumuz mezun verememiş, o yıl Sakarya Savaşında pek çok öğrencimiz şehit olmuş. Bu nedenle Polatlı Belediyesi anma törenlerine bizi davet etti, törene katılacağız"dedi. Çok sevindim. Hemen adımlı yazdırdım. Neden mi?

1.Dünya Savaş'ında dedem, babası, iki amcası ve küçük kardeşi Derviş de o savaşa katılmış, sadece dedem gazi olarak geri dönmüş. Dedemin annesi Meryem Ninem de ağlaya ağlaya kör olmuş. Bu olayı anlatırlar, ben de çok etkilenirdim. Musa dedem Sakarya Savaşından gazi olarak dönmüş ama Derviş dedem orada şehit olmuştu. Şehidimi mekânında ziyaret etme duygusuyla sevinmiştim. Gezi akşamı çok heyecanlıydım. Hiç uyuyamadım; sabahı zor ettim. Bu gezi turistik bir gezi değildi benim için. Şehitlerin ruhu ile Polatlı meydanında. Sabah 6'da Polatlı Belediyesi'nin önündeydik; soğuk ve rüzgârlı bir hava vardı. Ben iyice sabırsızlanıyordum. Bir an önce Duatepe'ye gitmeyi arzuluyordum. Serin eylül sabahında çiğ damlaları dalları, çimenleri kaplamıştı. Bunlar çiğ değildi. Meryem Ninemin gözyaşlarıydı sanki.

Saat 1'de meydana tören başladı. Flamalar geçerken sunucu "Flamaların içinde bir misafir okulumuz var. Kayseri Lisesi'nin flaması geçiyor, 1921'de öğrencilerini Sakarya Savaş'ında şehit veren Kayseri Lisesi geliyor!"dediğinde tüm komutanlar ve misafirler bizi ayağa kalkarak selamladı.Onlar bizim nezdimizde şehitlerimizi selamlıyordu.

Öyle gururlandım ki şehitlerimle ve flamamla başım göğe değdi sanki.

Vuslat adım adım yaklaşıyordu saat 2-3 arası Duatepeye çıktık. Bize, Kayseri Lisesi'nden şehit olanların isimlerini verdiler. Göğsümüze astık gururla her birimiz o şehitlerden biri olduk.

Komutanlarımızı bekledik; onlar bizi selamlayarak tören yerine geçtiler. Tıpkı Atatürk'ün Sakarya' ordusunu teftiş ettiği gibiydi. Gösteriler başlamıştı ama ben sanki orada değildim.

Sakarya Savaşını yaşıyordum sanki esen rüzgârlarda, top seslerini, süvarilerin nal seslerini, kahraman atalarımın düşmana korkusuzca hücumlarını görüyordum. Atam yelesi al bir ata binmiş Sakarya Irmağı'nı gösteriyordu kahraman ordusuna, gök gürültüsü gibi "ileri" diye bağıyordu. Mehmetlerin biri düşüyor vatanın kutsal toprağına, bini diriliyordu sanki. Toz dumandı Polatlı ovası. Süvariler adeta uçuyordu Karadağ'da,Çal Dağı'nda,Yıldız Tepe'de.Mustafa Kemal Zafer Tepe'deydi dürbünüyle, kalpağıyla hiç ölmemiş gibiydi.Süngü hücumundaydı piyadeler, topçular hiç susmuyordu.Yunan ordusu korku içinde bozulmuş,kaçıyordu.Şahlanıyordu Türk ordusu,ayaklanmıştı vatan.Derviş dedemin elini hissettim sırtımda "hoş geldin" dedi. "İyi bak bu vatana, kolay kazanılmadı"diyordu rüzgarın esintisiyle.O meydanı bu duygularla seyrettim,ölmemiş gibiydi bu vatan! için ölenler. Onların ruhlarıyla konuşuyordum ta ki öğretmenlerim "müzeye gidiyoruz" diyene kadar.

Meryem Ninem ve Sakarya Savaş'ındaki 24000 şehidin anası:"Gözyaşlarınız her 13 Eylül'de çiğ damlası oluyorsa da Polatlı ovasında, Duatepe'de, Çal Dağı'nda ruhunuz şad olsun rahat uyuyun, unutulmadınız. Meçhul de olsa şehitlerimizin mezarı, ruhlarıyla buluştuk Duatepe'de.

CEMİL MERİÇ VE TÜRK AYDINI ÜZERİNE

SelamiDuran,(felsefegurubuöğretmeni)

"İdeolojiler idraklerimize giydirilen deli gömlekleridir."/ Cemil MERİÇ

Sosyal siyasi ekonomik ve daha bir çok alanda problemlerimizin gün be gün arttığı kısır tartışmalar ve gereksiz çekişmeler yüzünden her konunun arapsaçına döndürüldüğü ülkemizde kamuoyunu aydınlatacak,yerel ve evrensel mevzularda bilgilendirecek aydın zümresine olan ihtiyaç iyiden iyiye kendini hissettirmektedir.Sözlerimizden böyle bir aydın zümresinin oluşturulamadığı anlamı çıkarılabilecek olsa da aslında bu anlamda aydın kadrolara sahip olduğumuzu söyleyebiliriz.Fakat bu camianın kamuoyu oluşturma ve millet üzerinde yeterince tesir edebilme vasıtalarından ve gücünden yoksun olduğunu görmekteyiz. Dar bir çevrede tartışmalara katılabilen bu zümrenin ülkemizin esas meselelerinde yeterince söz sahibi olamadığına milletimizi "aydınlatma" noktasında batı devşirmesi bir takım (aydın)ın daha etkili ve yetkili olduğuna şahit olmaktayız.Bu noktadan hareketle "Nasıl bir aydın?" sorusuna cevaben model aydın olarak Cemil Meriç'i ve O'nun aydın anlayışını anlatmaya çalışacağız." *Neden Cemil Meriç?"* diye soracak olursanız; *"Kimim ben?"* sorusuna, *"Hayatını Türk irfanına adayan münzevi ve mütecessis fikir işçisi!"*(1)cevabını veren, her türlü ideoloji ve saplantıdan uzak,gerçeği arayan bir şuur ;kompleksiz,zaafplarının ve üstün yanlarının farkında ,doğrularını olduğu gibi hatalarını da haykırmaktan çekinmeyen bir deha ; dahası milletimizin son yüz yıl içerisinde yaşadığı çatışma ve çelişkileri şahsi yaşamında tecrübe etmiş gerçek bir Türk aydını olduğu için;Cemil MERİÇ!

Böyle küçük çaplı bir çalışma ile O'nu anlatmak mümkün olmasa da gençlerimizin ilgi ve dikkatini

Cemil Meriç ve gerçek Türk aydını üzerine çekmeyi başarabilirsek ne mutlu bize.

71

yıllık hayat hikâyesini buhranlar, hayal kırıklıkları,

maddi imkânsızlıklar, yabancılik hissi ve kitaplar olarak özetleyebileceğimiz Cemil MERİÇ'in şahsiyetini ve fikirlerini etkileyecek olaylar daha o doğmadan çok önce başlayacaktır. Babası Mahmut Niyazi Bey ile annesi Zeynep Ziyat Hanım Meriç nehri kıyısında bugün Yunanistan topraklarında bulunan Dimotoka'da yaşayan iki çocuklu, aslen Kafkasyalı bir ailedir. O yıllar Devlet-i Aliye'nin sancılı yıllarıdır. Savaşlar, isyanlar, istilalar Osmanlı'yı sarsmaktadır. Bu ortamda Mahmut Niyazi Bey'in ailesi de tüm diğer Türk aileleri gibi yanlarına alabildikleri birkaç parça kıymetli eşya ile kendilerini tren istasyonunda bulurlar. Balkanlardan esen savaş rüzgarları her gün yüzlerce insanı fırtınada savrulan yapraklar gibi önüne katmakta ve dedelerinin geldiği topraklara doğru savurmaktadır. Aynı rüzgârla savrulan aile bir daha dönmek üzere ecdat topraklarını terk ederek İstanbul'a gelir. Burada bir ay kaldıktan sonra küçük Cemil'in de doğduğu ve ilk gençlik yıllarını geçirdiği Hatay'ın Reyhanlı kazasına gelerek yerleşirler.

Bu hicret olayı 12 Aralık 1916 tarihinde Reyhanlı'da gözlerini dünyaya açan Cemil Meriç'in gerek psikolojik gerekse sosyal kişiliği üzerinde son derece etkili olacaktır. Meriç,Cemil Meriç olmasını birazda bu göçmenlik psikolojisine ve Hatay'ın o çok özel kültürel ,sosyal ve siyasi yapısına borçludur.(2)1923'te, o dönem Fransız mandasında bulunan Reyhanlı'da Fransızca eğitim veren Reyhanlı Rüşdiyesi'ne kaydolan küçük Cemil daha o yıllarda başlayan okuma ihtirası yüzünden içine kapanık,yalnız,bedbin ve isyankar bir haleti ruhiyeye bürünür.

"Ben yalnızım. Babam hep çatık kaşlı, annem hep mızımız. Kasabanın çocukları hep korkunç.Bol bol dayak yiyor,hep hakarete uğruyorum.Şikayet edeceğim kimse yok.Mektep bahçesinde çocuklar oynuyor...Ben yine yalnızım ve yabancıyım.Dilim başka ve gözlüklerim var...Kendimden utanıyorum." (3)

"12 Aralıkta doğan çocuk

itilmiş,kakılmış,düşman bir dünyada dostsuz büyümüş.Daima başka,daima yabancı."(4)O

dönemi bu sözlerle anlatan Cemil Meriç'in kendine yabancı bu dünyadaki tek dostu kitaplardır.Çocukluk yıllarında başlayan ve ileri yaşlarda ailesinin nafakasını çıkartamadığı dönemlerde cebindeki üç beş kuşunu da kitaplara yatırmasına sebep olan kitap sevgisini;"*Kitap bir limandı benim için,kitaplarda yaşadım.Ve*

yolculuğumun sınır taşları kitaplar.”(5)sözleriyle anlatır.

Cemil Meriç için yaşam kitaptı ve tek dostuydu kitapları. Fakat bu dostla olan birliktelik bambaşka bir trajediye sürükler onu.17 yaşında altı derece miyop olduğu anlaşılan gözleri

her geçen gün daha çok bozulacaktır. Bardağı taşın son damla bir akraba ziyaretinde yaşanır.1942 yılının Mart ayında Fevziye Hanımla evlenen Cemil Meriç İstanbul’da yaşamaktadır ve iki çocuk babasıdır.Meriçlerin ailecek gittiği evde ;yemekler yenir,sohbet edilir ve ev sahiplerinden izin istenip kalkılır.Bir kat merdiven inilecektir.Meriç karısı Fevziye Hanım’ın kolundadır.Ama son basamakta dizleri bir anda kesilir ve yere yıkılır.Dışarı çıktıklarında şu cümleler dökülür Cemil Meriç’in ağzından;”*Fevziye hiçbir şey görmüyorum ,elektrikler mi kesik?*”(6) Ne yazık ki kesik olan Cemil Meriç’in göz sinirleri ile beyni arasındaki bağlantıdır.38 yaşındadır ve Cemil Meriç artık kördür.

Kitaplarla yaşayan bir insan onlarla arasındaki bağlantıyı kaybedince ne hale gelir düşünmek zor olmasa gerek? Bu durumdan çok sarsılan Cemil Meriç bir çok kez intiharı dahi düşünmüş,fakat bir başka dostu,hayat arkadaşı Fevziye Hanım onu tekrar hayata bağlayan kişi olmuştur.Cemil Meriç bu durumu ve Fevziye Hanıma hissettiklerini şöyle anlatır;”*Ben heyecandım,spontoneite idim,şüirdim,bohemdim.Karım sakın bir yaz akşamı fırtınasız bir liman.Belki evlenmesem bir sabah gazetesinde bir intihar haberi okurdunuz.Karım,mükemmel bir anneydi.Bayağı tarafı yoktu,temizdi,saftı...feragatkar,vazifesinas kadınlardan biri.*”(7)Kör olmasıyla başlayan bunalımlı günlerinden de yine kitapları sayesinde kurtulan Meriç’e karısı,çocukları,öğrencileri ve ziyaretçileri okur kitaplarını.Sekreterliğini yaparlar,yazılarını kaleme alırlar.

Çok zengin bir kütüphaneye sahip olan Cemil Meriç önce Batıyı okumuş,tanımış oradan Hint’e geçmiş fakat kendi insanına ve medeniyetine bir parça uzak kalmıştır.Yine başından geçen bir olay onu kendine,kendi öz irfanına ve insanına döndürecektir.1966 yılında genç bir Fransız roman yazarı Cemil Meriç’i evinde ziyarete gelir.Genç yazar salona girer girmez karşılaştığı tablo karşısında dehşete düşer.Kitaplıklarla ve kitaplarla dolu salonu inceledikten sonra Meriç’e döner ve şu cümleyi söyler;”*Beyefendi mükemmel bir Fransız kütüphanesi,ama siz Türk’sünüz.Sizin kütüphaneniz nerede?*”(8)Bu soru ve o günlerde çıktığı Konya yolculuğu Cemil

Meriç’in düşünce dünyasında yeni bir dönemin başlamasını sağlar.”*1968’lere kadar insanlığın düşünce tarihini tavaf eden bir şakırttım.Düşünmüyordum.Başkalarının neler düşündüğünü öğrenmeye çalışıyordum.Konya*

yolculuklarımda ilk defa başkasıyla temas ettim.Başkası yani kendi insanım.”(9)Olemp’i ,Himalayaları tavaf eden Meriç yüzünü ve gönlünü Anadolu’ya çevirmiş,kendi insanını tanımaya,dertleriyle dertlenmeye,kendince çözümler sunmaya çalışmıştır.Türkiye’nin her anlamda çalkantıları yaşadığı,kardeşin kardeşi vurduğu,Batı kaynaklı izm’lerin çatışma alanına döndüğü,darbelerin yaşandığı bir ülkede son nefesini verdiği 12 Haziran 1987’ye kadar”Hayatını Türk irfanına adayan Münzevi ve mütecessis bir fikir işçisi”bilinciyle hareket etmiştir.

Cemil Meriç’e göre aydın kimdir?Görevleri nelerdir?Türk aydını ne durumdadır?.

”*Gerçek entelektüel ,önce ülkesinin haklarını düşman bir dünyaya haykırarak görevlidir.*”(10) diyen Cemil Meriç aydında bulunması gerekenleri şöyle sıralar;”*Aydın olmak için önce insan olmak lazım.İnsan olan mukaddesi olandır.İnsan hırsızlaşmaz;konuşur,maruz kalmaz;seçer.Aydın kendi kafasıyla düşünen,kendi gönlüyle hisseden kişi.Aydını aydın yapan uyanık bir şuur,tetikte bir dikkat ve hakikatin bütününü kucaklamaya çalışan bir tecessüs.*”(11)Aydını bu şekilde tarif eden Meriç Türk aydınından şikayetçidir.Çünkü O’na göre bizde aydın mukaddesine hor bakmakta,kendi irfanını ve insanını aşağılamakta dahası Türk olduğundan dahi utanmaktadır.

”*Aydın Tanzimat’tan beri, Batı kapitalizminin şuursuz simsarı.Tanzimat bir medeniyetin fethi değil bir ırzını teslim.Ve aydın,harabe haline getirdiği bu memleketin enkazından bir şeyler yüklenip batıya kaçmak istiyor.*”(12) diyen

beldeleri,kaşaneleri,hep dekoru hep dışı ile döndüğünü söyler.Bunların ortak adını da koyar:Haluk! *"Aydını hicrete zorlayan ,Batı'dan 'dehayı nar'ı" çalmak ihtirası mı?Hayır.Fikret'in oğlu,köy papazlığını babasının mürşit tahtına tercih ediyor.Her aydın bir Haluk."*(13)

Görünen o ki o'nun kafasındaki aydın tipine Türk aydını pek uymamaktadır.Dış dünyaya karşı kendi mukaddesini savunmakla görevli aydın müstemleke valisi gibi çalışmakta kendini inkar etmekte ,aldanmakta dahası insanını aldatmaktadır.*"Millet intelijansyasıyla millettir.Kendisinden utanan bir intelijansya ne getirebilir.Müslüman değildir,Türk değildir.Anadolu ile hiçbir münasebeti yoktur."*(14)diyen Cemil Meriç *"Tanzimat sonrası Türk aydınına en çok yakışan sıfat müstağrip."*(15)diyerek son noktayı koyuyor.

Evet, Cemil Meriç'in tesbit ettiği gibi Tanzimat sonrası Türk aydını şaşkındır,ne yaptığını bilmez bir halde "Uşağının ilaçlarını çalan efendi" durumundadır.Batı'nın ne idiği belirsiz,kaypak ideolojilerini kendi köklü irfanına ,şanlı mazisine tercih etmektedir.Bu gün dahi bu meselede müsbet manada çok fazla yol alamadığımızı aksine "Mankurtlaşanlar"ın içte ve dışta ödüllendirildiklerini ibret ve hayretle izlemekteyiz.

Yıl 1987 12 Haziranı13Hazirana bağlayan gece Cemil Meriç acıları,hayal kırıklıkları, yalnızlığı,günahları ve sevapları ile ötelere göçüp giderken son sözleri:"Allah!,Allah!, Allah! Muhammed sevgilim"olmuştur.Ardında çok değerli eserler bırakan Türk irfanının çalışkan fikir işçisini rahmet ve minnetle anıyor, mekanı cennet olsun diyoruz.

"Biz duvarda asılı duran resimler gibiyiz.Sevgilinin şavkı bir vurdu mu canlanır, diriliveririz..."

1-Meriç,Cemil;Bu Ülke.1993,S.7

2-Yazan,Ü.Meriç; Cemil Meriç.Ankara 1993,S.3

3-Alkan,A.Turan;Doğu Batı Karşısında Cemil Meriç,Ankara 1993 S.5

4-Meriç,Cemil;Jurnal,C.2.İstanbul,1993,S.121

5-Meriç,Cemil;A.g.e.S.53

6-Yazan,Ü.Meriç;A.g.e.S.65

7-Meriç,Cemil;A.g.e.S.47

8-Yazan,Ü.Meriç;A.g.e.S.110

9-Yazan,Ü.Meriç;A.g.e.S.110

10-Meriç,Cemil;A.g.e.S.208

11- Yazan,Ü.Meriç;A.g.e.S.111

12- Meriç,Cemil;Jurnal,C.1.İstanbul,1993,S.106

13- Meriç,Cemil;A.g.e.S.144

14-Meriç,Cemil;Sosyoloji

Konferansları,İstanbul,1993,S.196

15-Meriç,Cemil;A.g.e.S.137

Notları

ve

Antepli Şahin/ Yavuz Bülent Bakiler

Ben Antepliyim, Şahin'im ağam.
Mavzer omzuma yük.
Ben yumruklarım dövuşeceğim.
Yumruklarım memleket kadar büyük.

Hey, hey!

Yine de hey hey!

Kaytan bıyıklarım, delişmen çağım
Düşman kurşunlarına inat köprü başında
Memleket türküleri çağıracağım.
Bu dağlarda biz yaşarız,bu dağlar bizim dağımız.

Namusumuz temiz, bayrağımız hür
Analarımız, karımız, kızımız, kısrağımız
Burada erkekçe dövüşür

Bir bayrak dalgaları Antep kalesi üstünde

Alı kanımdaki al, akı alnımdaki ak
Bayraklar içinde en güzel bayrak
Düşüncem senden yanadır
Hep senden yanadır çektiğim kahır
Bu senin ülkende, senin gölgende
Düşmesin kara kalpaklar, kirlenmesin duvaklar
Korkum yok ölümden kâfirden yana
Alacaksa alsın beni şafaklar.

Hey, hey!

Yine de ey hey!

Al bayraklar altında kara bir kartal gibi
Yaşamak ne güzel şey.
Bir sır var bu mavzerde, attığım gitmez boşa
Çıkmış bir eski savaştan
Türk ün bir karış toprak parçası için
Destanlar yazacağız yeni baştan.

Yıktım toprağın üstüne bir sarı kurşunla birini

Çıktı karşıma biri,
Çıktıkça çektim tetiği Bismillâhlarla beraber
Vurdum alnından kâfiri.

Bu kaçınıcı kurşundur, bu kaçınıcı Bismillâh

Bu kaçınıcı ölüdür?

Bir türkü söylenir siperlerde her sabah
Vurun Antepliler namus günüdür!

Ben Antepliyim Şahin'im ağam

Mavzer omzuma yük

Ben yumruklarım dövuşeceğim

Yumruklarım memleket kadar büyük

MEKTUP

3Mart2008/Kayseri

Cennet Vatanımın Gözbebeği Şehit Ağabeyciğim, öncelikle askerce selam verir, ellerinden öperim. Yazdığım mektuplara uzun zamandır cevap vermiyorsun. Askere gitmek üzere evden çıkarken bana ve canından çok sevdiğin eşine son kez baktığın anı gözlerimin önünden hala silemedim. Biricik oğlun Mehmet, her sabah uyandığında yanuma geliyor ve her gece gördüğü gibi, dün gece de rüyasında seni gördüğünü söylüyor. "Babamı yine gördüm amca, babam yine bembeyaz bir elbise giymiş, saçımı okşuyordu. Sonra annemin uyuduğu köşeye gitti. Annemin üzerini örttü, derin bir hasretle anneme saatlerce baktı. Babamın kalbinden annemin yüzüne kanlar damlıyordu. Babamın kanı annemin yüzüne her damlayışında annem daha da güzelleşiyor, sanki annemin yüzüne nur doğuyordu. Sonra babam tekrar yanuma geldi, elini elimin üzerine koydu, saçımı kokladı sonra gökyüzüne doğru yükselip gitti." diye her sabah rüyasını benimle ve gözü yaşlı annesiyle paylaşıyor.

Cennet vatanımıza yüzyıllardır nice düşmanlar göz dikti; senin karşına nice dev gibi ordular çıktı. Onların mühimmatı çoktu ve kalabalıklı. Mehmet Akif Ersoy'un deyişiyle "Kimi Hintli, kimi yamyam, kimi Yeni Zelandalı, kimi başka bir belaydı ama tek ortak yönleri vahşet" ti. Sen ise Mehmetçik'tin ve ölüme yürüyordun. Her adım atışında ölüme daha da yaklaşıyordun ve kalbin mutlulukla dolup taşıyordu. Biliyorum karnın açtı. O ayaz gecelerde giyebileceğin, içini sıcak tutacak ne bir elbisen ne de ayakkabıların vardı. Bunu da biliyorum; fakat dev gibi bir yüreğe sahiptin sen.

Yengem, sen askere gitmeden önce son kez bakmış nurlu yüzüne ve senin geri gelmeyeceğini hissetmiş. Başındaki yazmasını sana vermiş. "Beni her özlediğinde koynundan yazmamı çıkart ve doya doya kokla." demiş. Sana söylemek istediğim bir şey var. Duyunca üzüleceksin belki ama ne yapayım bunu seninle paylaşmak istiyorum. Dün gece uyku tutmadı. Biraz balkona çıkıp hava alayım dedim ve odamdan dışarı çıktım. Kulağıma ağlama sesi geldi. Yengemin odasının kapısını birazcık araladığımda içim ürpertiyle doldu. Yengem, senin damatlık elbiseni dolabından çıkartmış bağına basıyor, öpüyor, kokluyordu. Sonra senin en çok beğendiğin düğün fotoğraflarını aldı eline. "Yiğidim, aradan yıllar geçti ama giderken o son kez bakışın hala dün gibi taptaze bir şekilde gözlerimin önüne geliyor.

Seni çok özledim selvi boylum." diye ağlıyor, sesi titriyordu. Keşke odamdan çıkmasaydım da onu göz yaşlarıyla görmeseydim, canım ağabeyim!

Alinyazında vatanımız ve ay yıldızlı al bayrağımız için şehit olmak varmış gözümün nuru. Biliyorum, vatanımıza ve bayrağımıza hiçbir düşmanı yaklaştırmadın. "Türk Devleti öksüz kalacaksa eğer, ben şahin gibi saldırırım çakal sürülerinin üstüne" dedin. Bir ırmak gibi aktın onların üzerine ve bir rüzgâr gibi estin korkusuzca. Karanlık ve ayaz gecelerde el uzattın hilale, vurgun yedin seher rüzgarından. İçin, bayrak için can veren yiğit! Bizleri "medeniyetsiz" diye tanıyan tek dışı kalmış canavara gerçek medeniyeti, vatan aşkını sen öğrettin.

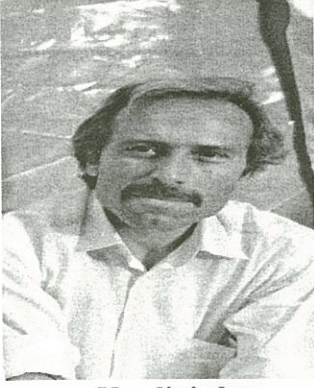
Sana bir müjdem var canım ağabeyim! Müjdem öğrendiğince eminim çok sevineceksin. Bu gayretlerinin hiçbiri boşa çıkmadı. Her yeri cennet olan bu güzel vatanımızın minnettar kaldığı bir vatan evladı ve milletimizin gururu oldun.

Anadolu'yu savunurken, senin de nasibin, kör bir kurşun yüzünden toprağa düşmekmiş. Toprak sana bağırnı açmış. Nice arkadaşınla birlikte, seni de sarmışlar damla damla akan kanlarınla. Hiç değilse cenazeni gönderselerdi yanımıza, ay yıldızlı al bayrağımızla sarılmış tabutunun içinde dahi olsan, yüzünü göremesek de gelseydin yanımıza. Biricik oğlun ve gözü yaşlı eşinle birlikte bir kez daha ağlasaydık senin ardın sıra; sarılısaydık tabutuna sana sarılırcasına. Sen bağımsızlığımıza zincir vurdurtmadın. Vatanımız sana minnettar ve bizler senin emanetçileriniz. Bizler, cennet vatanımızı senin gibi kahramanca ve korkusuzca ilelebet koruyacak ve kollayacağız. Bunun için muhtaç olduğumuz kudret, damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur. Vatanımıza ve ay yıldızlı al bayrağımıza her saldıranın ardından "Geldiler, gördüler ve gittiler." diyeceğiz, tıpkı Ulu Önder M. Kemal Atatürk'ün ve senin dediğin gibi. Çünkü dünyanın hiçbir ordusunda sen yoksun yani Mehmetçik yok-ama bizim ordumuzda yüzlerce Mehmetçik var.

Ay gökte kaldıkça, tüm Türkiye'nin duası, senin ve silah arkadaşlarının üzerine olsun. Rüyalarda yine kavuşmak dileğiyle...

Kardeşin
Mehmet ÇAPAN

VEDAT ALİ TOK İLE MÜLAKAT

Kendinizden bahsetmeyi pek sevmediğinizi, zaman zaman mütevazılığın sınırlarını zorlayıp kendinizi geriye çektiğinizi biliyoruz; ancak yine de söyleşiye bir girizgâh olmasını istersem, kendinizle ilgili ne söylemek istersiniz? Nasıl tanımlamaya çalışırsınız kendinizi?

Öncelikle derginize misafir ettiğiniz için size ve okuyucularınıza teşekkür ediyorum. Evet, insanın kendisini tanıtmayı biraz zordur; bu durum sizin de söylediğiniz gibi, benim için biraz daha zor... Kayseri Lisesi mezunlarındım. 1988 yılında Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi TDE Bölümünü bitirdim. Aynı yıl Edebiyat öğretmenliğine başladım. Öğretmenliğim esnasında Eski Türk Edebiyatı ana bilim dalında yüksek lisans yaptım. 2002 yılından beri de mezunu olduğum Kayseri Lisesinde görev yapıyorum.

Edebiyat öğretmeni olmakla edebiyatçı olmayı nasıl birlikte götürüyorsunuz?

Edebiyatçı olmak ve edebiyat öğretmeni olmak farklı şeylerdir. Kısaca söylemek gerekirse biri üretmeye, diğeri üretileni tanıtmaya, öğretmeye yönelik mesleklerdir. Ortak yönleri yok mudur? Elbette vardır. Her ikisi de paylaşmayı gerektirir nihayetinde. Birinde okuyucularımızı, diğesinde öğrencilerinizi muhatap alırsınız. Şu halde öğretmenlik benim mesleğim, para kazandığım meslek; edebiyatçılık ise özel ilgi alanımdır. İnsan diler ve arzu ederse ikisine de gerekli ve yeterli zamanı rahatlıkla ayırabilir. Benim kahvehanelere, maçlara gitmek veya bu tür muhabbetlere katılmak gibi bir alışkanlığım yok. O zaman? Zaman çok demektir.

Eski Türk edebiyatı sahasında yüksek lisans yapmanız bir tercihiniz ise sizi bu tercihe iten unsurlar nelerdir? Kişiliğinizin bu tercihte bir etkisi oldu mu?

Daha lisede okurken klâsik şairlerimiz ve onların şiirleri ilgimi çekiyordu. Klâsik şiirlerden çıkardığım hayâlî manzaralar, Osmanlı devletinin

ihtişamı... Kahramanlığıyla dünyaya nam salmış bir millet, öte yandan dünyanın en lirik şairleri de bu millettten çıkıyor. Bu tür düşünceler üniversite yıllarımda da devam etti. Sonra klasik edebiyatımızın nesir, yani düz yazı ile yazılmış eserleri... Bu edebiyat bize sanki Arap-Fars kültürü gibi yansıtılmaya çalışılıyor, ama şunu gördüm ki millî kültürümüzün –zengin millî kültürümüzün- temelleri hep bu dönemlerde atılmıştır. Evet, kişiliğimle de örtüşüyor. Klasik şiirleri seviyorum, çünkü ben yüzeysel anlamlar yerine, bakıldıkça genişleyen, derinleşen ve aslı gizemini fikir ve hayal perdeleri arkasına gizlemiş şiirleri seviyorum. Mademki edebiyat, şiir bir sanattır, sanat basit olursa bunda da bir güzellik unsuru aramanın yine basitlikleri, sıradanlıkları getireceğini düşünüyorum.

Yazmak, bir eser meydana getirmek, her edebiyatçı için farklı anlamlar taşır. Siz yazarken neyi esas alırsınız? Okuyucu kitlesi ve onlara vermek istediğiniz nelerdir? Kısaca yazma amacınızı kime, neye göre belirlersiniz?

Güzel bir soru. Belki şaşıracaksınız, ama ben bazı yazılarımı bir kişi için bile yazdığım olmuştur, ama o bir kişi için yazdığım yazının birçok insanı muhatap aldığının da farkında olmuştumdur. Mesele Pervanenin Rüyası isimli romanda sadece roman içindeki bir iki kahramanın şiir yazmadaki lüzumsuz ısrarlarını, kusurlarını ifade etmeye çalıştım, fakat romanı okuyan Kayseri'deki birçok şair üzerine alındı. Eleştirilerden kendine pay çıkardı. Velhasıl ben yazılmışı değil, yazılması gerektiğine inandığım hususları, edebiyatımızda eksik, gedik neredeyse o konularla ilgili bir boşluğu doldurmak amacıyla araştırıyor ve yazıyorum. Tabii ki gücüm nispetinde...

Eserlerinizden bahsedecek olursak "Gül Arzusu Naat Tahlilleri" adlı incelemeniz bu sahada önemli bir boşluğu doldurdu. Bu eserinizi bu dünyada ve diğer dünyada karşılığını aldığınız ya da alacağınız hakkında ne söylemek istersiniz?

Bilindiği gibi naat (ya da na't) Peygamberimizi övmek için yazılan –genellikle- şiirlere verilen isimdir. Ben Efendimiz için yazılan şiirleri tahlil etmeye çalıştım ve söylediğiniz gibi şimdiye kadar naat derlemeleri vb. çalışmalar yapılmasına rağmen onları tahlil eden bir çalışma yapılmamıştır. Bu bakımdan bu kitap sahasında ilk eser sayılır. Bu dünyada karşılığını aldı mı dersiniz o ne beklediğinize bağlıdır. Bir yazar kitaplarının çok satılmasını elbette ister. Ben de isterim. Fakat yazar için ilk ve yegâne hedef bu

yazdıgımdan haberdar bile değildir, çünkü onlar görmezse bir yerlerde, ben asla böyle bir konuda konuşmam ya da sınıflara götürmem kitaplarımı. Yanlış anlaşılmasından çekinirim. Çünkü yazarlık aslında mukaddes vazifelerdendir. Bildiğinizi, size ilham edileni, öğrendiklerinizi ya da gönül güzelliklerinizi başkalarıyla paylaşıyorsunuz çünkü. Para kazanmak için başka meslekler vardır. Zaten Türkiye’de yazdıklarından para kazanan yazar sayısı da çok azdır. Onların da ne yazdıkları tartışılır tabii. Yani topluma ne verdikleri... Hâsılı ben bu kitabı yazarken bilimsel açıdan bir boşluğu doldurmanın yanında Efendimiz için yazılan şiirlerdeki, özellikle klasik şiirlerdeki, anlam derinliklerinin ortalama bir okuyucu tarafından da anlaşılсын istedim. Bu açıdan kitap ulaşabildiği okuyucu kadar dünyadaki hizmetini yapmış demektir. Öbür dünyadaki karşılığına gelince, biliyorsunuz Peygamber Efendimiz kendisine şiir yazan ve sonradan Müslüman olan Ka’b b. Züheyr isimli şairi taltif etmiş, ödüllendirmiş ve ona hırkasını hediye etmiştir. Bu açıdan belki böyle bir çalışmanın da küçük bir mükâfatı olur. İnşallah bu tür çalışmalar okuyucu buldukça biz öldükten sonra da sadaka-i cariyeye yerine geçer.

“Pervanenin Rüyası (Fuzûlî Romanı)” adlı biyografik romanınızı okurken İskender Pala’nın “Babil’de Ölüm İstanbul’da Aşk” adlı romanı aklımıza geliyor. Bu durumu nasıl izah edersiniz?

Bu soru bana çok soruluyor. İskender Pala saygı duyduğum ve Klasik Türk Edebiyatına hizmet etmiş ve hâlen de etmekte olan bir akademisyen yazar. “Divan Edebiyatını Sevdiren Adam” unvanını hak ederek almıştır. Onunla ne yarışmayı ne de mukayese edilmeyi isterim. Fakat şunu söyleyeyim, benim yazdığım romanla onun romanı arasında hiçbir benzerlik bulamazsınız. Hatta yakın dostlarım bilirler, ben bu romana başladığım zaman Babil’de Ölüm İstanbul’da Aşk romanı çıkmış ve şaşalı reklamları yapılırken benim bütün hayallerim suyu düşmüş, yazmaktan vazgeçmek üzereydim ki kitabı alıp okumaya başlayınca daha ilk sayfalarından itibaren moralim düzelmiş, yoluma devam etmişim. Aradaki benzerlik şudur: Her iki kitap da Fuzûlî’yi anlatıyordu, ama bakış açısı, kurgu, konu vs. tamamen farklı. Şimdi tevazuu bir tarafa bırakıyorum. Pervanenin Rüyası’ndaki birtakım teknik hataların dışında bu kitap İstanbul’da iyi bir yayınevi tarafından basılmış olsaydı çok büyük yankılar getirebilirdi. Bu konuda ümidimi yitirmiş de değilim. Nasip olursa ikinci baskısı bu düşüncelerimin ne kadar isabetli olduğunu gösterecektir inşallah. Bir bakıma bu kitabın Fuzûlî ile aynı kaderi paylaştığını söyleyebilirim.

O da İstanbul’dan uzak kaldığı için, “Sultanu’ş-Şuara” (şairler sultanı) Bâkî olmuştur.

Diğer eserlerinizi de sizin tanıtmanızı istersek, meselâ “Edebî Sanatlar Ansiklopedisi” ya da “Şiir Terimleri Nazım Tür ve Şekilleri”, “Mülakatlar”, “Kayseri Lisesinden Nura Koşanlar” dediğimizde inceleme-araştırma roman başlıkları altında toplayabileceğimiz bir külliyyatımız ortaya çıkıyor. Bu tespite katılır mısınız? Tabii bir de dergi yazarlığınızdan da bahsetmek gerekecek. Öyle değil mi?

Evet, 1997’de çıkardığım Şiir Terimleri Nazım Tür ve Şekilleri isimli kitapta alışılmış nazım örneklerinin dışında örnekler bulmuş, bunları okuyucularla paylaşmışım, fakat kitabın baskısı bana göre çok kötü. Bu, benim matbaacılarla çok güven duyduğum ya da onların imlâyı vs.yi çok iyi bildiklerini sandığım bir zamanın kitabıdır. Ne yazık ki kitabın son halini görmeden baskıya verilmişti.

Edebî Sanatlar Ansiklopedisi, üzerinde en çok zaman harcadığım bir kitap. Bu kitapta da edebî sanatlarla ilgili hiçbir kitapta bulunmayan örnek zenginliği vardır. Belki derginin yayınlandığı sırada Edebî Sanatlar Ansiklopedisi’nin de ikinci baskısı İstanbul’da bir yayınevi tarafından (sözlerinde sadık olurlarsa) yapılmış olacak. Böylece kitap daha geniş bir okuyucu kesimiyle buluşacak.

Mülakatlar, değişik niversitelerimizde bulunan ve eser veren akademisyenlerle yaptığımız mülakatları içeren bir kitap.

Kayseri Lisesinden Nura Koşanlar, tarihî bir lisenin geçmişindeki şanlı bir hadiseyi genç kuşaklara hatırlatmak için yazıldı. Bu kitap için çok iddialı olmadığımı peşin olarak söylemem gerek. Daha güzelleri yazılabilir. Kısaca özetlemek gerekirse, evet, çalışmalarım hem inceleme, araştırmaya hem de roman, deneme türlerine ait. Tabii dergi yazarlığı da ayrı bir çalışma. Yazarlık zamanımın büyük bir kısmını da bu alıyor. Bir zamanlar daha fazla dergiye yazıyordum ama olağanüstü bir durum olmadığı zamanlar şimdi sadece Bekir Oğuzbaşaran Bey’le yayın danışmanlığını yaptığımız Berceste, Somuncu Baba ve Diyanet Avrupa dergilerinde her ay yazılarım yayınlanıyor. Bakalım, nereye kadar giderse...

Kayseri Lisesi öğrencileri olarak özellikle “Kayseri Lisesinden Nura Koşanlar” adlı tarihî romanınız bizi oldukça sevindirdi. Bu okul ile Kayseri Lisesinde Edebiyat öğretmeni olmanın dışında, nasıl bir bağınız var?

insanlar ve tabii ki biz öğretmenleriniz, okulumuzdan daha fazla şey bekliyoruz. Okulumuzun ilim, sanat, sosyal faaliyetler bakımından sesini daha fazla duyurması gerekiyor. Bu da büyük ölçüde size, yani öğrencilere bağlı. Sizde bir gayret olursa okul, geçmişteki parlak günlerini yeniden yaşayabilir.

Kayseri Lisesi ile bağımıza gelince bu okul mezunu olmak ve beş yıldır burada görev yapmaktan başka, bu şehre mensup ve şehrini seven bir vatandaş olarak Kayseri Lisesinin başarısı ile sevinecek bir yürek taşımanın ötesinde bir bağım yok elbette. Hiçbir öğretmenin de bunların hâricinde bir bağı olamaz; çünkü okullar yerinde kalır, ama öğretmenler bugün bu okulda yarın başka bir okulda olabilir; bu yüzden ben okul fanatizmi sayılabilecek bir tutum içine hiçbir zaman girmedim, girmem de. Çalıştığım okulda elimden gelen gayreti göstermeye çalışırım; burada Ahmetler, Mehmetler neyse; başka bir okulda Hasanlar, Ayşeler de aynıdır bizim için. Nihayetinde hepimiz aynı milletin ferdi değil miyiz?

Kayseri Lisesi öğrencilerine vermek istediğiniz özel bir mesaj olsa gerek. "Kayseri Lisesinden Nura Koşanlar" adlı romanınızın Selim karakteri şimdi karşımızda olsaydı bize ne söylerdi?

Yukarıda belirttiğim hususların devamı olarak, Kayseri Lisesi öğrencilerinin daha çalışkan, daha şuurlu olması beklenir. Bu okulun öğrencileri sadece bir lise diploması alarak okuldan mezun olmayı düşünüyorsa yazık ediyor kendine; çünkü burayı aynı zamanda bir eğitim, edep ve irfan ocağı olarak görmek gerekiyor. Savaşın ve bütün olumsuzlukların hüküm sürdüğü bir zamanda Selim, çok sevdiği mektebini bırakıp vatan müdafaasına gönüllü katılabiliyorsa, bugünkü Selimlerin de yapacağı en büyük fedakârlık, devletin kendisine yaptığı yatırıma karşılık; vatanına, milletine iyi hizmetlerde bulunacak bir mesleğin sahibi olmaktır. Onların bize canları pahasına emanet ettiği bu memlekete, bu şehre, bu okula ihanet etmemek gerekir. Eğer Selim şimdi karşımızda olsaydı bazıları için şunları söylerdi herhalde: "Arkadaşlar siz Müslüman Türk gençlerisiniz. Giyiminizden kuşamınıza; oturuşunuzdan kalkışınıza, hocalarınıza karşı davranışınıza, oturduğunuz sıraları kullanım şekline...varana dek millî ve mânevî değerlerinizin gerektirdiği şekilde dikkat etmeniz gerekir. Evet, müzik de dinleyebilirsiniz; ama bunun yeri ders ânında sınıflar olmamalı. Birbirinizle gürüş de yapmalısınız, ama sınıfın ortasında boğuşmak size yakışmaz. Hele hele devletin bedava verdiği kitapları ayaklar altına almak, yırtmak atmak yahut özensiz bir şekilde

kullanmak... Biz bir sayfa kâğıt bulabilmek için ne kadar çalışır, bir kitaba sahip olmak için neler verirdik. Biz vatan için kanımızı, canımızı verdik siz rahat yaşayın diye. Ama her şey önümüzde hazır diye hiçbir şey için mücadele etmeden yangelip yatasınız diye değil. Bugün dünyada aklın akılla savaşı varsa o savaşı da sizin kazanmanız gerekir. Bunun için de üstünüze düşen vazife ne ise onu yapın. Biz size nasıl tehlikelerden kurtarılmış bir vatan bıraktıysak, siz de torunlarınıza daha güzel, daha zengin bir vatan bırakmalısınız. Kendinize, aslınıza dönün. Yoksa bunların hesabını da sizden sorarız elbet."

Bu kadar eser yazmış biri olarak, üstelik yüksek lisansınızı da bitirmenize rağmen, yolunuza akademik bir kapıyı açarak devam etmeyi düşündünüz mü?

Elbette düşündüm, fakat maalesef şartlarım hiçbir şekilde, hiçbir zaman uymadı.

İlim sahasında yabancı dil zorunluluğu sizce gerekli mi? Eski Türk Edebiyatı alanında doktora yapmak isteyen birisinin İngilizce bilme zorunluluğunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yabancı dil bilmenin gereğine mutlaka inanıyorum. İsteyen, kabiliyeti olan mutlaka öğrenmeli. Bunun için de gerekli imkânlar sağlanmalı. Ancak bunun ilim adamlarının önüne bir baraj gibi konması mantıklı değil. Çünkü yabancı dille hiç alakası olmayacak bir dalda ilerlemek isteyen bir ilim adamına zulümdür bu. Bilimsel bakımdan mükemmel bilgisi olan, fakat yabancı dil bilmediği için bildikleri heba olan bir sürü ilim adamımız maalesef ürünlerini, keşiflerini milletin faydasına sunma imkânından mahrum bırakılıyor. Bu, bizim için büyük bir mantık zafiyeti. Hâlâ kendi kendimizi kandırıyoruz İngilizce dünya dili, bilim dili diye. Oysa Atatürk "Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır... Türk dili, dillerin en zenginlerindedir; yeter ki bu dil, şuurla işlensin." dememiş miydi?

Bakın Eski Türk Edebiyatı sahasında çeşitli üniversitelerimizde görev yapan uzmanlarla yaptığımız mülakatlarda benzer soruları iki akademisyenimize sormuştum. Bunlara aldığım cevabı sizinle paylaşmak isterim. İbretle kulak verilmesi gerekir, bunlara:

(Yrd. Doç. Dr. Rıdvan CANIM, Atatürk Üniversitesi Öğretim Üyesi)

"- Evet. Kronikleşmiş ya da Türkiye üniversitelerinde kangren haline gelmiş bir mesele bu. Benim olduğu gibi, yüzlerce değil binlerce akademisyenin sorunu, dolayısıyla

olmasa da- yayınlanmış 17 kitabım var. Ama ben bir Türkçe hocası olarak "yabancı dil" özürlüyüm. Boynumda kocaman bir yafta: Başarısızsin!.. Çalışmalar titr için, unvan için yapılmıyor mutlaka ama, insan eğer çalışıyorsa, bir emek sarf ediyorsa, içinde yaşadığı toplum için bir artı değer üretiyorsa karşılığı da -neyse- verilmeli herhalde. Hatta istemeden verilmeli. Bunlar gözardı edilerek, bunca emek ve çaba görmezden gelinerek olmayacak sebeplerle, maksadını aşan sınavlarla çalışan, üreten insanların önüne engeller koyarsanız en başta ülkenize en büyük kötülüğü etmiş olursunuz. Bir akademisyenin -bana bir Osmanlı edebiyatı hocası olarak faydası olmasa da- mutlaka bir batı dilini bilmesi gerektiğine yürekten inananlardanım. Ve ülkemizde alanı ne olursa olsun her akademisyenin mutlaka ama mutlaka batıyı gezip görmesi, mümkünse bir süre oralarda kalması gerektiğine inanan birisiyim. Hem bir yabancı dili öğrenme süreci bir insanın ömrünün yarısını alabilir mi? Almalı mı? Üniversitelerimizde keşke Türkçemizi yani kendi ana dilimizi doğru ve güzel konuşma noktasında bu kadar duyarlı olabilseydik. Ama ne gezer! Kim bakar Türkçenin yüzüne. Daha dün en yetkili kişiler; "Türkçe bilim dili olamaz" demediler mi? Bunun üstüne ne söylenebilir ki? Ülke kendi evlatlarını ne uğruna yapıldığı bilinmeyen fantezilerle genç yaşta bitiriyor, tüketiyor. Ne diyelim vatan sağ olsun..."

(Yrd. Doç. Dr. Mustafa Tatcı, Gazi Üniversitesi, Öğretim Üyesi)

"-Bugün Yunus hiçbir şey yazmasa idi, Yunus'luğundan bir şey kaybeder miydi? Hayır! Çünkü, Yunus yazdıklarıyla değil, iç dünyasında yaşadıklarıyla Yunus'tur. Yazdıkları onun sadece dışarıya sızdırdıklarıdır. Yaşadıklarının asılları yine kendinde gizlidir. Ama şu da var ki, dünyada, dünya kurallarına göre yaşanır. Üniversitede öğretim üyesiyseniz, bunun prosedürü, kuralları vardır. Bu kurallara uymak, yabancı dil isteniyorsa çalışıp geçmek lazımdır. Doğru veya yanlış, maalesef böyle bir kural var... Evet, ben de, benim gibi mesela Türkiye'nin yüz akı ilim adamlarından fakülte'deki oda arkadaşım Metin Kayahan Özgül de, daha bizim gibi yüzlerce Yrd. Doçent arkadaşlar da maalesef yabancı dil mağduruyuz... Bugün Kayahan Bey hasbelkader zaman ayırıp yabancı dil sınavını verse, hiç kimse kusura bakmasın, jürisine girecek kişi teeddüp eder, soru soramaz. Önce onun kadar öğrenmesi, yazması üretmesi icap eder. Bu böyledir! Kendim için bir şey söylemem doğru olmaz. Onu başkaları

değerlendirsün. Ama mademki sordunuz, doçentliğe yükseltilmeye ilmi çalışmalar esas alınmalı ve derhal yabancı dil sınavı kaldırılmalıdır! Sözde yabancı dil sınavından geçmiş yüzlerce kişi, ilim adamı oldukları için değil, sırf bu sınavı başardıkları için doçent ve profesör olmuşlardır. Bunların çoğu geçtikleri yabancı dil ile daha doğru dürüst bir cümle bile kuramamaktadırlar. Ama bu kişiler, uygulanan sınavdaki soruların her türlü ayak oyununu bilirler. Çünkü yabancı dilin bilimsel çalışmalarda kullanılması değil, sınavdan nasıl geçileceği öğretilmiştir, onlara. Yine bu kişilerin çoğu sınavını verdikleri bu yabancı dille dünyada bizi temsil edemeyecek durumdadırlar! Zira konuşamazlar, yazamazlar! Şu durumda, sınavdan geçenle geçmeyen arasındaki fark nedir, söyler misiniz? Bu, meselenin bir yönüdür. Bir başka yönü de şudur: Yabancı dil iyi bilinmelidir! Yabancı dil öyle iyi bilinmelidir ki, bu kişiler yurt dışında bizim kültürümüzü temsil eden birer misyoner gibi çalışabilsinler! Hâlbuki bizde üst kademedede bulunan ve yabancı dili savunan kişilerin bilgisi bile eklektik bir bilgidir ve çoğu bizim ilmimizi ve kültürümüzü temsil edemez. Bu kişiler içinde Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, Prof. Dr. Ahmet Yüksel Özemre gibi bazı istisnalar da yok değildir. Allah sayılarını artırsın... Şimdi, bilim adamlarından yabancı dil istenmesinin bence ülkemizin geleceği için çok tehlikeli olan bir yönü daha vardır: Bizim bir bilim adamımız gece gündüz çalışacak, bilgi üretecek, elde ettiği yeni bilgileri yazacak, üstüne üstlük ürettiği bu bilgiyi bizim insanımızın, hatta sahanın elemanlarının anlamadığı yabancı bir dilde yayınlanan sözde uluslararası denilen uydurma bir dergide parasıyla yayınlatacak! Olacak şey değil! Görünüşte bu çok cazip olan, bilim adamını sözde uluslararası üne kavuşturacak ve bilime katkısı olacak olan bu masum kuralın arkasında kirli bir oyunun olmadığı söylenebilir mi? Biz bu bilgiyi kendi insanımızın emrine vereceğimiz yerde, buralardan yeni iş, bilgi ve yeni sektörler yaratacağımız yerde, "efendim biz ürettiğimiz bu bilgiyi kullanamıyoruz, buyrun siz kullanın," diyoruz. Evet, olacak şey değil! Söz konusu uluslararası indekse giren yabancı dergileri çıkarınları değerlendirmek, bu dergilerde yayınlanan yazıları gruplandırarak son yirmi otuz senedir, Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya ve

geçirmelidir. Bilim adamının önündeki yabancı dil engeli kaldırılmalıdır. Türk bilim adamları uluslararası toplantılarda yabancı dil bilse bile Türkçe konuşmalıdır! Türkçe ve Türk haysiyeti ayağa kaldırılmalıdır. Türkçenin bilim dili olarak kabul ettirilmesi için bilim adamları hasseten gayret etmeli, kongrelerde bunu ısrarla vurgulamalıdır! Nihayet sosyal bilimlerde, özellikle edebiyat ve tarih bölümlerinde yabancı dille dışarıda yayın yapmanın anlamsızlığı ortadadır. Müstemleke zihniyetiyle hareket edenler bu milletin değerli bilim adamlarının önüne takoz koymamalıdır. Ne diyelim! Biz çalışmaya devam edeceğiz, yabancı bilim adamları da bizden dipnot düşmeye devam edecek. Şimdilik prensibimiz bu.”

İşte benim de yıllardır savunduğum düşünceler bunlar. Bu iki ilim adamımızdan daha iyi anlatamazdım herhalde işin vehametini. Kendimce bir tavır koydum ve hiçbir yabancı dil imtihanına girmedim, çünkü bunu mantığım almadı hiçbir zaman. Bizim gibi düşünmelerine rağmen, yabancı dil imtihanına girip kazara kazanan birçok akademisyenin de çarka dâhil olduklarını biliyor ve üzülüyorum. Benim ve benim gibilerin koyduğu tavır ise tabii ki sadece kendimizi olumsuz yönde etkiledi. Ben de diyorum “Vatan sağ olsun.”

Türkçenin korunmasına dair bir kanun tasarısı verilme arifesinde dilimizin gerçekten bir kuşatma altında olduğunu düşünüyor musunuz?

Şimdi bir taraftan yabancı dil dayatması yapacak ve milleti aslı olmayan İngilizce bilim dilidir safsatasına inandıracak, anasınıflarına varana kadar her Türk çocuğuna ille de İngilizce öğretmeye çalışacaksınız, ondan sonra da kanunla dili koruyacaksınız. Bu büyük bir çelişkidir. Bir gönülde iki sevda barınmaz. Hem de çok üzüldüğüm bir durum var onu da söyleyeyim. Millî ve mânevî değerlerin kanunlarla korunması kadar acayip bir durum daha olamaz. Demek ki biz şuurumuzu kaybediyoruz. Yakında babamızı anamızı çocuklarımızı, kardeşlerimizi sevmek ve onları korumak için de kanun çıkartacağız demek ki! Bunlar olacak şey değil. Birileri dilini sevmiyorsa ona zorla sevdiremezsiniz. Tedbirimizi anasınıfından itibaren almalı ve Türkçemizin güçlü bir dil olduğu gerçeğini onlara aşılmalıyız ki onlar da bu özgüvenle yetişsinler. Dilimiz için dışarıdan kuşatma olduğunu düşünmüyor, içerden teslim olma, dil müstemlekesini kabul etme yolunun seçildiğini görüyor ve çok üzülüyorum.

Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak, lise müfredatı Türkçenin zenginliğini, mirasını genç kuşaklara aktarmada yeterli mi?

Siz kendi branşınızdan bakacak olursanız gençlerin edebiyat derslerine ilgisini nasıl görüyorsunuz?

Bizde maalesef müfredatlar sık sık değişir. Değişmemeli mi? Elbette değişmeli, ancak ihtiyaca göre değişmeli. Yazboz tahtası haline getirilmemeli eğitim, kitaplar... Eğitim üzerine plân yapanlar, yasak savma, görevi icra etmiş olma yolunu terk edip, bizzat eğitim sahasına girmeli, öyle program yapmalı, proje üretmeli. Şunu bir deneyelim, mantığını eğitim için tehlikeli görüyorum. Nasıl ki bir ilaç üretildiği zaman, insanların kullanımına sunulmadan önce defalarca deniyor, test ediliyor sonra piyasaya sürülüyorsa, eğitim için de aynı şeyler geçerlidir. Bir kredili sistemin gazabına uğrayan binlerce genç bugün hâlâ onun yaralarını sarmaya çalışmıyor mu? Edebiyat derslerine ilgi beklentilerimizin çok çok altında. Bunun müsebbibi ne bizleriz ne de çocuklar. Üniversite imtihanına hazırlanması için a, b, c, d, e seçeneklerinin dışına çıkarılamayan gençler Fuzûlî'yi, Bâkî'yi, Yahya Kemal'i, Mehmet Âkif'i, Necip Fazıl'ı okumak ister mi elbette hayır.

Gençlere bizim aracılığımızla iletmek istediklerinizi özetlemenizi istersek ne derdiniz?

Karanlık tablolar çizdik. Çünkü bizim gündüzümüz de gecemiz de eğitimle geçiyor. Eğitim ve özellikle de kendi dalım olan Türk Bu, bir nevi halleşme, başka bir bakış açısıyla da özeleştirici oldu. Geleceğimizi eğitim-öğretim adına bize korku veren kâbuslardan kurtarmak ve aydınlık bir Türkiye görmek istiyorsanız futbol (oynayın, ama) muhabbetlerinden, (sâhanızda yıldız olun, ama) magazin haberlerinden uzak durun. Çünkü zaman, o kadar da çok değil insan için. Kendinizi ilme verin, insanlığa verin. Gönül adamı olun. Gönüllere girin... Şimdiden ülkemizin ilerlemesi yönünde projeler üretin. İnsanlığımızı, millî ve mânevî ruhunuzu yitirmeden bizi geçin; geçin ki ilerlediğimizi anlayalım.

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Derginiz sayfalarına misafir ettiğiniz için ben de size çok teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

ŞİİRE VE ŞAİRE SAYGI Bekir OĞUZBAŞARAN

“Edebiyatı olmayan bir millet, dilsiz insan gibidir.” (Namık Kemal)

“Edebiyatı olan topluluğa millet demir.” (Balzac)

“Âvâzeyi bu âleme Dâvûd gibi sal/ Bâkî kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş”

“Öldükten sonra yaşamak isteyen ölümsüz eser bıraksın.”

Yûnus Emre: “Cümle şair dost bahçesi bülbülü” diyor. “Bütün şairler dost bahçesinin bülbülleri. Türk şiirinin kurucusu böyle söylemiş de 20. yüzyılın “Şairler Sultanı” Necip Fazıl görelim ne söylemiş: “Toprak post/ Allah dost”... O halde “dost bahçesi” neresidir? Belli ki, o da, dünyadır. Dikkat edilirse burada şairler adeta ayrı bir millet sayılmaktadır. Emrem Yûnus hiçbir ayırımı yer vermemiştir. Hangi ırktan, hangi millettten, hangi dilden, hangi din, mezhep, tarikat ve inanıştan olursa olsun, en geniş manasında bütün şairler, yaratıcının bahçesinin (yani dünyanın) bülbülleri. “Allah güzeldir, güzeli sever.” Şairler de -gerçek şairlerden bahsediyorum- güzel insanlardır. Bülbülün güle âşık olması gibi her güzelliğe âşıktır onlar.

Aynı Yûnus Emre: “Yetmiş iki millete bir göz ile bakmayan/ Halka müderris olsa hakikatte âsîdir” diyor. Müderris; ders veren, mektep medrese hocası, öğretmen, profesör demek... Niçin âsî (İsyan eden)dir? Çünkü Allah'ın yarattığı en mükemmel varlığı, insanı beğenmemek, Hâlık'ın, En Büyük Sanatkâr'ın eserini beğenmemek, bir bakıma O'na eksiklik, noksanlık, izâfe etmektir de onun için. Bu sebeple o türlü bir bakış bir çeşit isyan telâkkî edilebilir.

Hâlbuki bu konudaki ölçü de belli: “Yaratılmışı hoş gör/Yaradandan ötürü” İnsan, eşref-i mahlûkât (Yaratılmışların en üstünü) olduğuna göre, bu olağanüstü eserin, bizi Üstün Sanatkâr'a götüren en etkili, en nitelikli, delil sayılması uygun olmaz mı?

Şairler bir dilin bal arılarıdır. Binbir çiçekten toplanarak yapılmış bu olağanüstü bileşim ise hem lezzetli, hem besleyici, hem de şifalıdır. Kovanı ve rengi, sahip olduğu özelliklerin, güzelliklerin ancak birkaçıdır.

“Altının kıymetini sarraf bilir.” denilmiştir. Tıpkı onun gibi, şairin değerini de şair bilir. Mehmet Emin Yurdakul'un dediği gibi: “Unutma ki, şairleri haykırmayan bir millet/ Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir./ Zaman ona kan damlayan dişlerini gösterir// Bu zavallı sürü için ne merhamet, ne hukuk/ Yalnız bir sert bakışlı göz, yalnız acı bir yumruk” Bu konuda Faruk Nafiz Çamlıbel'in “Şair” adlı şiirinin son beyiti de dikkate değer: “Varsın seni ömrünce azâbın kolu sarsın/ Şair! Sen üzülükçe ve öldükçe yaşarsın” Büyük şair Üstad Necip Fazıl'ın bir ömür yazdığı şiirlerini topladığı kitaba Çile adını vermesi boşuna değildir.

Gerçi yalnız Türk dili ile değil, dünyanın hangi dili ile yazmış olsaydı yine de birinci sınıf bir şair olacağından asla şüphe etmediğim Fuzûlî gibi, nükteyle karışık, telmihli, bol sanatlı mısralarla ona dokundurmadaki bulunanlar da yok değildir: “Ger (eğer) derse Fuzûlî ki güzellerde vefâ var./ Aldanma ki şair sözü elbette yalandır.” Bu koca şaire şöyle de cevap verilebilir: “Zaten genelde sanat ve edebiyat, özelde şiir bir güzel yalan, bir tatlı, hoş yalan, bir usturuflu, bir sanatlı yalan değil mi?” kaldı ki, şair sözü yalansa, ikinci mısradaki şair sözünü de o yalanlardan biri olarak göremez miyiz? “Dünyada ölümden başkası yalan” Dünya yalan, hayat yalan. Aynadaki yalan. Hatta yalan dünyadaki yâr (sevgili) bile yalan. O yüzden bir şair dostumuz, şiir kitabına, “Yalan Yârim” adını koymuş. (İsmail Âdil Şahin)

Bir büyük Divan şairimiz bir şiirinde meâlen şöyle diyor: “Sultanü's-Şuarâ Bâkî'nin şiiri (meşhur mersiyesini telmih ediyor.) ve şiirleri olmasaydı -46 yıl hükümdarlık yapmış olan- Kânûnî'yi kim hatırlardı?”

Lâle Devri'ni -büyük ölçüde- yaşatan, unutulmaktan kurtaran dönemin şakrak bülbülü (Ahmed) Nedim'in gazelleri, şarkıları, kasideleri musammatları değil de nedir? Yahya Kemal'in şiirleri, -bunca aleyhte propagandaya rağmen- bilhassa Osmanlı Türklüğünün meydana getirdiği güzelliklerin terennümü değil midir? Mehmet Âkif'in Safahat'ını toplumumuzun son yüzyıllık tarihî macerâsının manzum romanı sayanlar yanılıyorlar mı?

Sonuç olarak, şairi olmayan devir, yaşamaya da lâayık değildir, diyemez miyiz? Şu hale göre, şiire ve şaire saygı, her insanın, her toplumun boynunun borcu sayılsa yeridir.

TASAVVUF FELSEFESİ

Meliha ÇADIR/ Felsefe Öğretmeni

Tasavvuf; insanın duygu ve sezgi yoluyla Tanrı'ya erişmesini ve onunla bütünleşmesini mümkün gören bir öğretilerdir. Tasavvufun bazı konuları felsefenin alanına girmektedir. Ancak tasavvuf tam olarak bir felsefi ekol olarak nitelendirilemez. Çünkü tasavvuf akla değil ilhama dayanır. Zaten metafizik âlemin anlaşılması için akıl yetersizdir. Metafizik alem veya gayb (bilinmeyen) alemi algı alanı içinde olmadığına göre akıl da bu alanda hüküm veren olamaz. (Akla ham bilgiyi duyular verir, duyularda zaman zaman bizi yanıltır, buda elde ettiğimiz bilginin izafi olduğu

düşüncesini ortaya koyar.) Ki akıl her şey için yeterli olsaydı birçok farklı görüş ortaya çıkmaz, sarsılmaz zannedilen fizik yasaları çökmezdi. Demek ki duyular ve akli biz birinci derecede doğa olaylarının açıklanmasında kullanabiliriz. Fakat bu tasavvufta ve teolojide aklın hiçbir önemi olmadığı anlamına gelmez. Çünkü evrensel dinlerde ve özellikle İslam dininde “insan” “eşref-i mahlukattır”

Yaratılmışların en şerefliisidir. Bununda en önemli nedeni insanın akıllı varlık olmasıdır. Akıllı varlık İmam Gazali'nin dediği gibi kalp gözünün açıklığı ile de yaratanın varlığının bilgisine erişendir. Ve Gazali'ye göre tasavvuf ile bilgi edinme ancak pratik ile olur. Yalnız teorik bilgi yeterli değildir. Tasavvufta Tanrı'ya ibadetle değil SEVGİ ile varılır.. Tanrıya giden ince-uzun bir

yol vardır. Ve birey bu yolu kendisi aşmak zorundadır. Harcanan çaba kişiye özgüdür. Bundan dolayı da tasavvuf bir “kişilik geliştirilmesidir” burada Bursa kadısı Aziz Mahmut Hüdayi'nin tasavvufa girişini (Osman Nuri Tokbaş'ın anlatımı ile) örnek vermek yerinde olacaktır:

Zamanın Mürşid-i Kamil-i Üftade'yi atıyla ziyarete gitmiştir. Ancak atı dergâha yaklaşınca kayaya saplanarak daha ileri gidemedi. Bursa kadısı Mahmud atından inip şaşalı kaftanı ile birlikte Üftade'yi ziyaret eder. Üftade kendisini test etmek için talebeliğe kabul etmedi: Gidin kadı efendi! Sizin şöhrete boğulmuş, mal ve makam debdebesi içinde şaşaalı bir hayatınız var. Bu kapı ise, yokluk kapısıdır. Zaten atınız bile buraya gelmek istemediğinden kayalara saplanmadı mı?” dedi ve dergahın kapısına doğru yürüdü.

Daha sonraki görüşmelerinde kendisini müritliğe kabul etmiştir. Sonradan Kadı Mahmud'un kalbindeki kesafetin temizlenmesi için, yani kadılık makamının kendisine verdiği gurur, kibir ve ucubu imha etmek için sırtındaki kaftanıyla Bursa sokaklarında ciğer satmasını emir buyurdu. Ayrıca dergâhın helâ temizleyiciliği vazifesini yapmasını istedi. Pir Üftade' nin huzuruna tam bir teslimiyet ve halisiyet içinde gelen Kadı Mahmud efendi, üstadının emirlerine can-ı gönülden tabi oldu. Nefsaniyetini besleyen bütün dünyevi alakalardan el çekti. Kendisini samimiyetle Mürşid-i nin talimatlarına ram ederek kısa zamanda büyük mesafeler aldı.

Tasavvuf felsefesinde evren tek bir varlıktır. Bu tek varlık Tanrı'dır. Tanrı “Vücut-i Mutlaktır” Bütün güzellikleri, iyilikleri, olgunlukları da içerir. Bunun içinde aynı zamanda Cemal-i Mutlak, Hüsn-i Mutlak, Hayr-ı Mutlak, Kemal-i Mutlaktır. Tanrı önceleri kendi evreninde güzelliğin görkemiyle çevresine ışık saçmaktaydı ama bu güzelliği görecektiydi ve Tanrı güç ve güzelliğini göstermek için, görünmek, tecelli etmek istedi ve <ol> emrini vererek evreni yarattı. Evren Tanrının yoklukta yansıyan görüntüsü oldu. İnsan da bu görüntünün bir parçasıdır ve yaratılmışlar içersindeki hiyerarşide önemli bir yere sahiptir. Evrende görünen her şey Vücut-i Mutlak'ın, Adem-i Mutlak'a yansımasıdır. Bu nedenle yaratılmış her varlık yaratandan ötürü sevilmelidir. İnsan sevgi, hoşgörü ve alçak

vermelidir.Ancak bu hiçbir zaman dünyayı önemsememek anlamına da gelmez.Dünyada her varlık Allah'ın yansımasıdır, güzellikler, olgunluklar ve iyiliklerde Tanrı nitelikleridir, bundan ötürü sevilmelidir.İnsan yaşamında sevmeyi ve sevlmeyi yeğlemelidir.Çünkü Tanrısal aşka giden yolda insansal aşkıda önemi vardır.İnsansal aşk Tanrısal aşk yolunda bir köprü gibidir ancak bu köprü bir an önce geçilmelidir ki gerçeğe ulaşılabilsin.Yaratılında yaratının tüm güzellikleri görülebilsin.Ve insan daha ötesi olmayan Bekabillah derecesine ulaşmış olur.Tasavvuf felsefesinde insan Tanrı yoluna tarikata girdikten sonra davranışlarıyla çeşitli mertebelerden geçerek varır ve İnsan-ı Kamil doruğuna ulaşır.Bu Fenafillah'dan Bekabillah'a geçiş aslında dönüşür."Allah'tan geldi Allah'a döndü"

Yine görüldüğü gibi insan tasavvuf felsefesinde önemli bir yer tutmaktadır. Allah en çok insanda tecelli etmiştir. İnsan evrendeki en değerli varlıktır. Hiçbir ayırım olmaksızın bütün insanlar aynı değerdedir. Irk, din, mezhep, renk, zenginlik, yoksulluk bunu değiştirmez. Yalnızca Tanrı yolundaki derecelerine göre daha değerli sayılan, yüksek mertebelere çıkmış insanların üstünlüğü vardır.

Sevgi, aşk ve gönül bağlılığına dayanan Tasavvuf felsefesinde, Tanrı ile insan arasına başka insanlar da girer.

Tasavvuf felsefesi bunu şu şekilde açıklar;"Kendi çabasıyla nefsini temizlemekte güçlük çeken,geçici niteliklerden ayrılamayan insana bir yol gösterici Mürşid-i Kamil yardım etmelidir"Bu nedenle tasavvuf felsefesinde tarikatların önemli bir yeri vardır.Ancak İslam dininden kopmayan tarikatlar olduğu gibi,Şamanlığın izlerini taşıyan tarikatlar da vardır.Genel olarak tarikatlar tasavvuftan kaynaklansada tasavvuf felsefesine uygun düşmeyen yanları da yok değildir.

Örneğin; Alevi- Bektaşî tarikatının "Teberra ve Tevella" kuralı. Hz.Ali'ye uymayanlara sevgi göstermemek, Hz.Ali'ye uyanlara sevgi beslemek. Bu kural tasavvufun mezhepler üzerine çıkan evrensel insan anlayışına aykırıdır.

Kısaca söylemek gerekirse tasavvuf bir din felsefesi olmaktan çok bir yaşam biçimidir.

Bazı ünlü mutasavvıflar şunlardır; Gazali, Muhyittin-i Arabi, Hallac – ı Mansur ,Mevlana Celaleddin – i Rumi , Yunus Emre , Hacı Bektaş-ı Veli...

Aziz Mahmut Hüdai , Mehmet Zahit Kotku , Sadrettin Konevi , Akşemsettin , Oruç Baba , Abdülhakim Arvası (Nesimi)

GAZALİ : Kalem ilminin İslam akidesini savunma ve koruma gayretinde olduğu bir dönemde kelamcılarının delillerini yeterli bulmayarak onların akıl yoluyla ulaşmak istedikleri sağlam imana tasavvufun gösterdiği sezgi yoluyla ulaşmak ister.

Tasavvuf ile ilgili teorik bilgiyi edindikten sonra tasavvuf ile bilgi edinmenin yalnızca pratik ile mümkün olduğunu görmüş ve Nizamiye Üniversitesi Rektörlük görevini terk ederek Irak'a gitmiştir.

Yaklaşık 10 yıl hücre büyüklüğünde bir odada nefsini terbiye ile uğraşır, aklındaki sorulara cevap arar. Bu sırada yaşadıklarını El Munkiz adlı eserinde anlatmıştır. Bu eser felsefe ve tasavvuf tarihinde çok önemlidir. Ve nihayet nefsini temizler Allah ilmine kavuşur.

MUHYİDDİN-İ ARABİ: Büyük mutasavvıf ve filozoftur. Ona göre kötülüğün kaynağı bilgisizliktir.Bilgi insanı hoşgörü sahibi kılar.

Muhyiddin-i Arabi insanı kendi bilincinin farkına varmakla kendini bulacağını bundan sonrada Allah'ı bulabileceğini söyler. Ona göre beş duyu organı ve akıl bizi zaman zaman yanıltır.Bundan dolayı külli meselelerde doğru bilgi ancak keşif ve ilham yoluyla öğrenilir. Muhyiddin-i Arabi'yi meşhur eden görüşü "Vahdet-i Vücut" öğretisidir. Vahdet-i vücut, tasavvufta tefekkür sonucu her şeyin yok sadece Allah'ın var olduğunun ifade edilmesidir.Böyle bir ruh halinde olan kimse Allah'tan başka bütün sebep ve araçları reddeder.

MEVLANA CELALEDDİN-İ RUMİ: Özellikle insanı ilahi aşka layık bir varlık olarak algılamıştır.Yeter ki insan ahlakı ve ibadeti ile bu sevgiyi kazanmak için çalışsın.İnsan, Allah'ı sevdikçe onun buyruklarına uydukça ve kalbinden kötülükleri sildikçe Allah da onu sever.

Mevlana bu sevgiye layık olmanın yolunu göstermiş insanları Allah sevgisinde birleştirmek istemiş ve nefsinin kötü arzularını silmesini bilmiştir. Allah'a aşk ve sevgi ile varılabileceğini söylemiş ve insanlara çok önemli insanı erdemli kılacak altın öğütler vermiştir.

“Cömertlik ve yardım etmede akarsu gibi ol.”

“Şefkat ve merhamette güneş gibi ol.”

“Başkalarının kusurlarını örtmede gece gibi ol”

“Hiddet ve asabiyette ölü gibi ol.”

“Tevazu ve alçak gönüllülükte toprak gibi ol.”

“Hoşgörülülükte deniz gibi ol.”

“Ya olduğun gibi görün ya görüdüğün gibi ol.”.gibi...

Mevlana'nın Allah aşkı sevgi, hoşgörü ve alçakgönüllülük üzerine kurduğu felsefesi sadece Türk ve İslam dünyasını değil tüm dünyayı etkileyen evrensel bir felsefe olmuştur. Unesco 2007 yılını Mevlana yılı olarak ilan etmiştir.

YUNUS EMRE: Yunus Emre bütün gücüyle Allah'a kul olmaya çalışmış, hoşgörü sahibi, gönül kırmayan bir düşünürdür. Vicdan özgürlüğüne saygılıdır. İnsan terbiyesine ve ahlaka önem vermiştir. Kurtuluşun Allah'ı sevmekle olacağını vurgulamıştır.

Doğruluğun ve Allah aşkının önemine değinen Yunus Emre, ruh ve beden çekişmesinde ruhu zenginleştirmeyi tavsiye etmiştir. Şiirlerinde koyu bir tasavvuf, derin bir Allah aşkı vardır. UNESCO tarafından 1972 yılı Yunus Emre Yılı ilan edilmiştir.

Ne varlığa sevinirim

Ne yokluğa yerinirim

Aşkın ile avunurum

Bana seni gerek seni

Bana seni gerek seni

Cennet cennet dedikleri

Birkaç köşkle birkaç huri

İsteyene ver onları

Bana seni gerek seni

Yunus Emre'nin de düşünceleri evrensellik ifade etmektedir.

HACI BEKTAŞ VELİ: Hacı Bektaş-ı Veli'nin ahlak anlayışının dayanağı Tanrı'ya duyulan sevgidir. Onun felsefesinde iki temel kavram vardır. Fark ve cem kavramları.

Fark, Tanrı ile yaratmış olduğu insanı birbirinden ayırmış gibi bilmek ve tanımak.

Cem, Tanrı ile insanı birlik olarak bilmek ve tanımaktır. Bu bilme ve tanıma varlığın sırrıdır. Bu sırta eren kişi kamil, bilge kişidir. Tanrı ile insan arasında ki bu beraberlikte ve varlıklar arası özdeşlikte diğer varlıklara ve insanlara sevgi ile yaklaşmanın ve sevgiye dayanan evrensel ahlakın kaynağı bulunur.

Sanat

Yalnız senin gezdiğin bahçede açmaz çiçek

Bizim diyarımız da binbir baharı saklar!
Kolumuzdan tutarak sen istersen bizi çek,
İncinir düz caddede dağda gezen ayaklar.

Sen kubbesinde ince bir mozayik arar da
Gezersin kırk asırlık bir mabedin içini.
Bizi sarsar bir sülüs yazı görsek duvarda,
Bize heyecan verir bir parça yeşil çini...

Sen raksına dalarken için titrer derinden
Çiçekli bir sahnede bir beyaz kelebeğin;
Bizim de kalbimizi kımıldatır yerinden
Toprağa diz vuruşu dağ gibi bir zeybeğin.

Fırtınayı andıran orkestra sesleri
Bir ürperiş getirir senin sinirlerine;
İztrab çekenlerin acıklı nefesleri
Bizde geçer en hazin bir musiki yerine!

Sen anlayan bir gözle süzersin uzun uzun
Yabancı bir şehirde bir kadın heykelini ;
Biz duyarız en büyük zevkini ruhumuzun
Görünce bir köylünün kıvrılmayan belini...

Başka sanat bilmeyiz, karşımızda
dururken,
Söylenmemiş bir masal gibi Anadolu'muz...
Arkadaş! Biz bu yolda türküler
tuttururken,
Sana uğurlar olsun... Ayrılıyor yolumuz...

Faruk Nafiz Çamlıbel

KAYSERİ LİSELİ OLMAK BİR AYRICALIKTIR

Hilal EROĞLU/ 3-A 527

Daha dün gibi hatırlıyorum liseye geldiğim ilk günü. Heybetli ama soğuk taş yığından başka bir anlamı yoktu benim için lise. Kimseyi tanımadığım bir kalabalıkta daha önce hiç görmediğim çeşitte insanlara bakıp lisenin bana göre bir yer olmadığına inanmıştım.

Oysa zamanla...

Henüz adını bile bilmediğim okul müdürümüzün konuşmasını ilk dinleyişimdi. Konuşması coşkuyla dinleniyor; her cümlesinin sonunda alkışlar kopuyordu. O meşhur sözü ilk müdür beyden duymuştum. "Kayseri Liseli olmak bir ayrıcalıktır!" Bu sözle tüm öğrenciler inanılmaz bir coşkuya kapıldı. Benim içinse hiçbir anlamı yoktu. İşkence gibi geçen ilk aylardan sonra arkadaşlarıma, öğretmenlerime ve kalabalık öğrenci görüntülerine alışmıştım. Zamanla bu alışılmışlık sevgiye dönüştü ve söylenen sözlerdeki sırrı çözmeye başladım. Yabancılık çektiğim soğuk duvarlar, aslında buram buram tarih kokuyordu. Eski günleri ve o günlerde çekilen sıkıntıları yansıtan, duvarlardaki tablolar bu ülkenin kolay kazanılmadığını hatırlatıyordu bizlere. Sakarya Savaşı'nda mezun veremeyip son sınıf öğrencilerini savaşta vatan için feda eden bu asırlık okula her adımımı attığımda bu şerefi hissedebiliyorum artık. Hazırlık, Lise 1, Lise 2, Lise 3 derken ilk günkü şaşkınlığımdan, yabancılığımdan eser kalmadığını anlıyorum. İsteksiz geldiğim zamanların yerini, bitmesini istemediğim son günlerim aldı şimdi. Kalan sayılı günlerde daha bir anlıyor insan geçirdiği günlerin kıymetini. Keşke diyorum, en baştan başlamak mümkün olsa. Aynı telaşlar, aynı sorumluluklar, aynı zorluklar yeniden meşgul etse beni. Farkında olmasak da büyüyoruz galiba. Hayat bu lise kadar şefkatli, sıcak ve dolu dolu olur mu, kim bilir?

İyi kötü yaşanan günleri, tarihi geçmişiyle verdiği gururu ve şerefi, kişiliğime kattığı hayat derslerini ve lisemin bana tanıdığı ayrıcalığı asla unutmayacağım...

MASMAVİ

S.Mete NAYMAN

(Coğrafya öğretmeni)

Kimsenin ama hiç kimsenin parmak izi, Göz rengi, vücut ısısı, bakışı ve gülüşü, Sende olanla aynı değil; benzemez bile...

Sen herkesten gerçekten farklısın.

Ve kimseye senin sesinin aynı tonu verilmedi.

Benim için anlamlısın, özelsin...

Belki sırf aynı atmosferi soluyoruz diye dünyada, seviyorum uçan kuşu;

Düşen kar tanesini...

Ölümü bile seviyorum seni

düşünürken, ayrılıp tekrar

Kavuşacağımız içindir ahirete

tutkunluğum; kim bilir?

Seninle anlam kazanıyorsa dünya,

Yine senin olduğun için önemliyse

öteley,

Sana ben olmaktan vazgeçiyorum

demeyeceğim yine de.

Ben ben olmalıyım: sen de sen

kalmalısın,

Birarada olup biz olmazsak bile olur

aslında.

Önemli olan, değerli olan, senin sen olman.

Ve benim seni sen olarak bilip ölçsüz, tartısız

Ve de hesapsız sevebilmem seni...

İşte o zaman gökyüzünün mavisini,

suyun renksiz olmasına

Rağmen aks eder denizlere

okyanuslara.

Göz alabildiğine maviye döner

gezegen; yer mavi gök mavi

Ruhumda masmaavi bir iklim başlar...

Ne dersin?

Ord. Prof. Dr. Ali Fuat
Başgil'den Gençlere

-Çalış, daima çalış, fakat hırsı bırak. Zira hırs, verimli çalışmanın, sağlık ve saadetin düşmanıdır.

-Muvaffakiyetlerinle mağrur olma. Bil ki gurur, gelecekteki muvaffakiyetlerinin en büyük düşmanıdır.

-Kimsenin cahilliğini yüzüne vurma. Bil ki insanları en çok kızdıran ve gücendiren, cahilliklerinin yüzlerine vurulmasıdır.

-Çok konuşma. Yerinde ve özlü konuş. Kıymet ve tesir çok sözde değil, yerinde ve özlü sözdedir.

-Dikkat et: Sözlerin ve yazıların kısa, açık ve manalı olsun.

-Alçakgönüllü ol. Mütevazı insan, meyve ağacına benzer. Meyve dalının yere eğilmesi meyvesinin çokluğundandır.

-Herkesin imrendiği pırlanta gibi kıymet sahibi ol. Korkma, yerde kalmazsın.

-Bir işe başladığın bir dersi öğrenmeye, bir kitabı okumaya koyulduğun zaman telaş edip sabırsızlanma. Sakin ve metin ol. Yol al, fakat acele etme. Sindirerek çalış ve öğren.

-Verimli çalışmayı sakın iş üzerinde geçirdiğin zamanla ölçüp de, eh bugün şu kadar saat çalıştım yetişir deme. Çalışmanın neticesinde ve öğrendiğine bak.

-Boşuna iddia ve inat etme. Hakikati ara ve sev. Hakikat sevgisi, insan için, sevgilerin yükseğidir.

-Kendine yapılmasını istemediğin bir muameleyi başkasına yapma. Ta ki başkası da sana karşı aynı şekilde hareket etmesin.

GELİŞEN DÜNYA VE DİLİMİZ

Zeki ARAS / 3-F 319

Gelişen dünya ile birtakım değişimler meydana gelmekte ve bu değişimler ülkemizi de etkisi altına almış bulunmaktadır. Küreselleşen dünyaya ayak uydurmak isteyen ülkemiz ne yazık ki batı ülkelerine özenmekten ve onları takip etmekten ileri gidememiştir. Bilim ve teknoloji ile gelişmek isterken muvaffak olamayıp, kendimizi kültür yozlaşmasının içinde bulduğumuz aşikârdır.

Peki biz nerede hata yaptık? Biz batının bilim ve teknolojisinden yararlanalım derken yaşam tarzlarını aynen benimsedik. Kendi sahamızda geçerli olan bize özgü oyun kurallarını onların değiştirmesine izin verdik. Günümüzde gençlerimizin giyim ve kuşamlarından tutun da dinledikleri müzik ve konuştukları dile kadar hepsi batı kültüründen çok büyük izler taşımaktadır. Peki aydınlara ne demeli? Kendini aydın olarak niteleyen sözde toplum önderlerinin ise medya aracılığı ile halk kültürüne aykırı düşmeleri ve halka kopuk olmaları bence özlerini yitirmiş olmalarının bir göstergesidir. Dış dünyaya kapılarımızı tamamen kapatalım demiyorum. Elbette birçok faydalı işleri örnek alıp hayata geçireceğiz. Sanatta ve bilimin çeşitli dallarında gelişmiş ülkelerden faydalanacağız. Ama kendi kültürümüzü ezmek şartıyla. Gerçek çözüm nedir diye soracak olursanız bence şudur: eğer biz bir yönüyle Anadolu bir yönüyle dünyalı olabilirsek o zaman Atatürk ün muasır medeniyetler diye bahsettiği toplumlar seviyesine ulaşabiliriz. Amacımız bu doğrultuda olmalıdır.

Kültürün en önemli unsuru ise dildir. Dil ve kültür birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Dolayısıyla kültürün bel kemiği olan dil olumsuz yönde değişime uğradı mı bizim kültürümüz de tehlikede demektir. Peki ne

mi yapmalıyız? Dilimizi diğer devletlerin yaptığı gibi geliştirmeliyiz. Biz ise geliştirmek bir yana dilimizi koruyamıyoruz bile... Şu an dilimizi geliştirmeye yönelik hiçbir faaliyet yaptığımız söylenemez.

Bence biz kendimizde aşağılık kompleksi gördüğümüz için diğer dillerden ödünç alma ihtiyacını duyuyoruz. Günümüzde dil bilmek şüphesiz ki çok önemlidir. Fakat öncelikle kendi dilimizi çok iyi kullanmamız lazım gençlerin kullandığı dil Türkçe'den neredeyse tamamen ayrılmak üzeredir. Bu konuda ise medyanın suçu büyüktür. Oynanan filmler, diziler ve reklamlar Türkçe'den bağımsız, başına buyruk yeni kelimeler türeterek halkın dilini olumsuz yönde etkilemektedir. Halkın ticaret yapmak için Türkçe'yi feda etmesi ise başka bir sorundur. Ticarethanelerimizin çoğu yabancı isimlerle varlığını sürdürmektedir. Gel gelelim Türkçe'nin gelişimini olumsuz yönde etkileyen en önemli sebebi. Tabi ki az okuyan bir toplum olmamız hem az okuyoruz hem de bilinçli bir okuma gerçekleştiriyoruz. Okuduğumuz kitaplarda anlamını bilmediğimiz sözcükleri öğrenerek o kelimeleri içselleştirme gibi bir alışkanlığımız yok. Böyle olunca da dar bir kelime dağarcığıyla dili kullanıyoruz ve dilimizi geliştiremiyoruz. ,

Arkadaşlar! Demek istediğim şu ki bu toprakların üzerinde nefes alıp vermenin bile sorumluluğu çok büyüktür. Eğer ben, sen ve bizler bu kültüre, bu dile sahip çıkamazsak kimse sahip çıkmaz ve yok olur gideriz. Harf inkılâbının 79 yılının doldurduğumuz şu günlerde Atatürk ve birçok atamızın çok büyük mücadeleler sonucunda bu dili kazandıklarını göz ardı etmemeliyiz. Atalarımıza ve onların emanetlerine sahip çıkarak onlardan aldığımız sağlam emaneti gelecek nesillere sağlam bir şekilde teslim edelim.

SIRADAN BİR MUHABBET

Bazen şikâyet edesim tutar. Bir şeylere kızarım, bozulurum. Ama coğrafya öğretmeni olmak öyle kolay değil arkadaş. Başımı yastığa koyunca hemen de uyuyamam, düşünmeye başlarım. Koskoca dünya dene geoit 1/279 oranında basık kutuplardan 510 milyon kilometre kare bunun ne kadar büyük bir cisim olduğunu hayal etmeye başladım. Sonra 3 Ocak ve 4 Temmuz geliverir aklıma 3 Ocakta dünya ile güneş arasındaki mesafe azalır ve 147 milyon kilometre ye kadar düşer.4 Temmuz'da ise yörüngesindeki hızı azalır ve güneşle arasında 152 milyon kilometre mesafe oluşur. Dünya'nın dönüş hızı yörüngesi üzerinde yani güneşin etrafını turlarken saatte 120.000 km muazzam bir hız. Sonra tekrar kendi derdime dönerim. Koskoca dünya küresi içinde minicik kalan bir insana; sonra bir şeyleri dert ettiğimden uyanırım. Ama neylersin ki insanoğlu kendini dünyadaki en değerli varlık zanneder. Kendi küçücük sıkıntılarını büyütür çok önemliymiş gibi düşünür dert eder. Hâlbuki benim gibi hayatta olan 6 milyar an fazla kendini en değerli gören insan var. Mantık bu kadar çok en değerlinin olmasını kabul etmiyor. Ha birde aklıma gelmişken dünya güneşin etrafında bir turunu daha tamamlamak üzere... Tabii başlangıç noktası olarak 1 Ocak'ta ki yeri neden alıyoruz ayrı bir soru. Ben olsam başlangıç olarak bir bahar sabahını alırdım soğuk bir kış gününü değil. Neyse yılbaşı yaklaşıyor işte yine 10'dan başlayıp geriye doğru sayacaklar ve 0'a gelince mutlu olacak bir an için 30'dan başlayıp geriye doğru 3'er 3'er saysalar matematikleri zayıf olduğu için çoğu da şaşırır ya gerçi...

Yine ümitlenecekler yeni yıl yeni ümitlerle gelecek güya... Yok öyle bir şey 2007'den ne buldun ki 2008'den ne bekliyorsun. Bir de bizim öğrenci tipleri var her akşam güldürüyorlar sağ olsunlar. Bir türlü ekliptik dedirtmiyorsun hep şaşırıyorlar epliktik, eliktip gibi şeyler söylüyorlar.

Kendini Leyla ya da Mecnun'la özdeşleştirmeye çalışanların bahsini hiç açmasam daha iyi... Bu konuyu kendi mizah anlayışım içinde önemli bir yerde tutacağım kesin.

Bir de dersi engellemeye çalışarak kendisinin var olduğunu ispat etmeye çalışan

öğrenci tipi var. Bunlar fırıncının küreğini kırmaya kalkan müşteri; futbol sahasında topu çalıp oyunu durdurmaya çalışan seyirci kadar saçma geliyor bana... Bütün tribünün haklarında en olumlu tezahüratı yapacaklarından hiç şüphem yok.

Veliler velinimetlerimiz apayrı bir dünya olarda gerçi eskiden eti senin kemiği benim mantığımdaydılar sanırım okulu şarküteri sanıyor garipler. Velilerimiz çileli insanlar aslında çocuklarının geleceğini oluşturmaya çalışıyorlar ellerinden geldiği kadar...

Notlarını filan soruyorlar. Bir şekilde sonuca ulaşma çabası var onlarda da gelgelelim çocuklar bu durumun ne kadar farkında acaba sevgili velinimetlerimize selamlar... Arkadaşlar her biri branşının bazı özellikleri ile hem hal olmuş öğretmen kişiler. En çok yararlandığım kaynaklar aslında mesela bizim bedenci Alper hoca benim felsefe tarihine geçmemiş değişik bir filozof aslında sporla hayatı birbirine katıp nasıl da ustalıkla yürütüyor şaşarsınız.

Müzik öğretmeni M. Ali Hoca var. Sol anahtarının eğrileri içine umutlar, kırgınlıklar, ekonomi ve mizahı sıkıştırabilecek bir yetenek kendi açımdan hayatımda bir renk teşekkür ediyorum kendisine...

Okul idaresi mi? Ne desem? Nasıl desem? Kem küm edeceğimi sanıyorsunuz değimli yanılıyorsunuz. İnanın okulun sıkıntılı olabilecek her şeyini onlar düşünmek zorunda... Aidatlar, başarı, ısınma, öğretmenlerin derdi, veliler üff iyi ki de idareci değilim Allah kolaylık versin...

Hep okuldan bahsettim okul dışında ne var ne yok hocam dersiniz bizim Metehan var oğlum hani şu 5 yaşında ki haylaz. İstanbul'dan döndü geçende. Dedesine takım elbise aldırması kravatlolu filan tam köy delikanlıları gibi afili oldu kerata...

Neyse bütün bunlar olurken dünya kendi ekseni etrafında 23 derece 27 dakika eğiklikle ve güneşin etrafında o muazzam hızıyla dönmeye devam ediyor.

Demek ki neymiş dünyanın iki türlü hareketi varmış biri kendi ekseni etrafında öbürü güneşin etrafında...

Esenlikler dilerim efendim

SARAYDAN SÜRGÜNE
Büşra OLGUN/ 11/A- 16

'Saraydan Sürgüne' adlı kitap, 600 yıl üç kıtayı titreten büyük bir imparatorluğun çöküşüne tanık olan 4. Murat'ın torunu Selma Sultanın hayat hikâyesini anlatır.

İstanbul'da Çırağan sarayında koşuşturan küçük kız, annesi Hatice sultanın odasına büyük bir telaşla girer; annesi küçük kızının bu tavırlarına alışıkta ama bu kadarı da küçük bir sultana yakışmıyordu.

Anne: 'Sultan Abdülhamit ölmüş, biliyor musun?'

Bu sözler üzerine annesi biraz acı, mutluluk ve karmaşık duygular içinde yalnız kalmak istediğini söyler. Sonunda bu tutsaklık sona erdi diye düşünür. Lakin gerek Sultanın ölümü, gerekse vatanın içinde bulunduğu durum hiç iyiye gitmemekte adım adım savaşa yaklaşmaktadır.

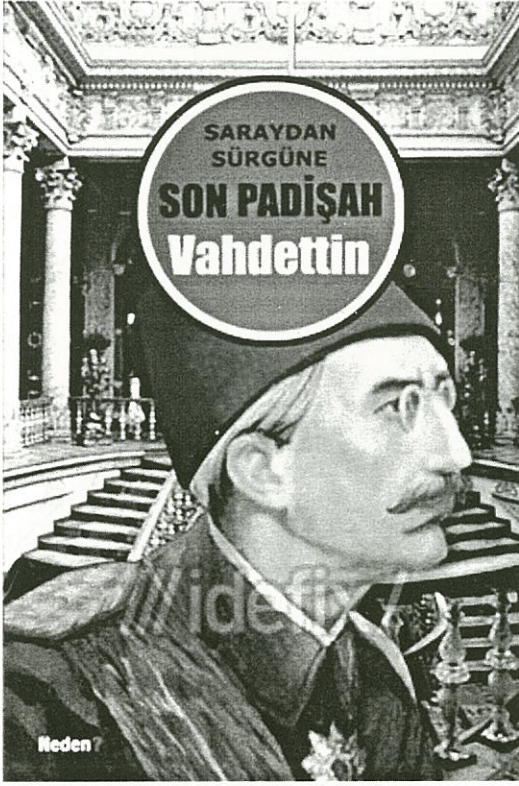
Bu arada tahta Sultan Vahdettin geçer. Artık savaşlar başlamış, İstanbul'a İngiliz donanmaları girmiş, Anadolu'ysa isyanlarla çalkalanmaktadır. Sultan Vahdettin tarafından Ordu komutanlığına gönderilen Mustafa Kemal'in Anadolu'ya gönderilmesi bir dönüm noktası olur. İsyancılar bastırılır ve Milli Mücadele Mustafa Kemal'in önderliğinde başlatılır. Uzun süren savaş yıllarında dökülen kanlar, yapılan fedakârlıklar, çekilen cefalar artık meyvesini verir ve Milli Mücadele kazanılır. Artık yeni bir bağımsızlık, yeni bir devlet, yeni bir baş gerekmektedir ülkeye... Ve yeniden devlet teşkilatlanması başlar. TBMM açılır, yasalar çıkarılır ve saltanat kaldırılır. Bu durum imparatorluk ailesinde şok etkisi meydana getirir. Tüm hanedan üyeleri bunun ne demek olduğunu farkındadır. Küçük Selma'ysa annesinin peşinden ayrılmadan soru yağmuruna tutar annesini ve annesinin ilk defa ağladığına şahit olur. Çünkü burası vatanıdır, candır, canandır, mutluluk, umuttur. Ve artık; can, canan yoktur. Ve can, canan bildikleri bu diyardan sürgün edilmektedirler. Bu durumu Selma Sultan bir türlü anlayamaz. Oysa Mustafa Kemal'in kendisini kurtaracağını ve birlikte çok güzel işler başaracaklarını planlıyordu. Çocuk akli işte. Ama sürgün emri kesinleşmiş

ve gidecekleri yeri bile kararlaştırmıştı aile. Lübnan'a gideceklerdi, daha doğrusu sürüleceklerdi. Selma Sultanın babası damattı. Yani iç güveysi olanların sürgüne gitmesine gerek yoktu. Babası da ailesi ve vatani arasında bir seçim yapar ve vatanını seçerek kızını terk eder. Üzerinden ne kadar zaman geçse de Selma bu yüzden babasını hiç affedemeyecek ve daima onu suçlayacaktı. Ve gözünü açtığında artık o İstanbul'un eşsiz denizi yerine Lübnan'ın o insanın içini ürperten sularını görür.

Vatani ve hayat en çok güvendiği insanı kaybeden Selma burada okula başlar ama 'yamalı çoraplı prenses' sıfatıyla anılmaya başlar ve hiç bilmediği yenilik ve özgürlüğü tadar. Hayatının aşkıyla yani 'Vahit'i' tanır. Fakat Vahit'in siyasi ve politik yaşamı aşkın önüne geçince bir başkasıyla evlenir.

Bunun üzerine Selma, annesi ölüm döşeğinde kendisinin geleceği için uzun zamandır ayarlamaya çalıştığı Hint Racasıyla evlenmesini istediğini söyler. Aşk acısıyla ve annesinin durumundan dolayı ömründe bir kez bile görmediği Hint Racasıyla evlenir. Hindistan'da ki hayat Lübnan' da ki hayatından çok farklıdır. Emir kentini sevmektedir. Ama aralarında hep bir mesafe vardır. Gelenek ve ananeler birbirlerine olan aşklarını ve ilgilerini hep gizlemek zorunda kalmalarına sebep olur. Selma Sultan Raniler'in o muhteşem hayatını, Britanya İmparatorluğu'nun son günlerini ve Gandhi'nin başlattığı bağımsızlık savaşlarını yaşar. Ancak burada da "Yamalı çoraplı prenses" sıfatından kurtulamaz. Tüm bunlara rağmen hamile olduğunu anlar. Hindu ve Müslümanların birbirlerine düşürülüp kavgaya tutuşturulduğu bir sırada Raca'nın orda olmaması üzerine bunu bastırmak ister. Ancak sevdiği ve kendisini sevdiğini zannettiği Halk tarafından da dışlanınca çareyi Paris'e gitmekte bulur. Paris'e gittiği sıralarda hamile olan Selma Sultan Emir e olan aşkının gerçek olmadığını anlar. Burada gerçek aşkı bulur. Fakat Almanlar'ın Fransa'yı işgal etmesi ile birlikte sevdiğinden ayrı düşmek

şeyi anlatır. Küçük kızın aslında Hint Racasının kızı olduğunu, ölmediğini söyler.

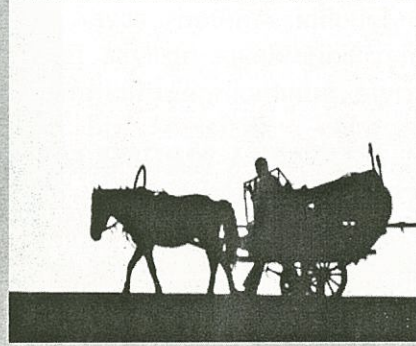
KENİZE MURAT

Osmanlı padişahlarından 4. Murat'ın torunu olan Kenize Murat 2. Dünya Savaşı başlarında Paris'te doğdu. 2 yaşlarında annesini kaybetmesi üzerine Parisli bir aile tarafından büyütülür. Babasıyla ancak 21 yaşlarında tanışır. Ve bunun üzerine annesi Selma Sultan'ın hayatını konu alan "Saraydan Sürgüne" adlı kitabı yazar. Paris Üniversite sinde sosyoloji ve psikoloji okuyan Murat: Fransız dergilerinden birinin Yakın Doğu muhabirliğini yapar.

15 yıllık gazetecilik hayatı boyunca Yakın Doğu da İsrail Filistin çatışmalarının anlattığı "Toprağımın Kokusu" adlı kitabı ile buradaki içler acısı olayları okurlarına yansıtır.

Yazarın tanıtmış olduğumuz "Saraydan Sürgüne" adlı kitabı Fransa da 1 milyon üzerinde sattı ve aylarca liste başı olan bu eser 18 dile çevrilmiştir. Yazar şimdi Fransa da yaşamaktadır.

Yolcu İle Arabacı

- Gurbet ademden kara, hasret
ölümden acı,
Ne zaman tükenecek bu yollar,
arabacı?
-Henüz bana "Yolunun sonu
budur!" denmedi,
Ben ömrümü harcadım, bu yollar
tükenmedi.

-Atları hızlı sür ki köye pek geç
varmasın,
Nişanlımın gözleri yollarda
kararmasın.
-Düşüğüm yollar gibi sonsuzdur
benim tasam,
Bekleyenim olsa da râzıyım
kavuşmasam...

-Bir kere görse gözüm köyün
aydınlığını
Kül bağlar içerimde bu kızıl kor
yığını.
-Senin de yolun biter, diner
gözünde yaşlar,
Benim uğursuz yolum bittiği yerde
başlar!

Faruk Nafiz Çamlıbel

Hikâye

TOKATLI MEHMET
Ümit Fehmi SORGUNLU

Batı istikametinden gelen soğuk bir rüzgâr Akdağın yamaçlarına çarparak bir anda köyün çevresini kuşattı ve insanların yüzlerinde birer kamçı gibi şakladı. Mehmet üzerindeki cekete biraz daha sarındı. Gözünü yoldan ayırmıyor, sürekli aynı istikamete bakıyordu. Birazdan düğün alayı gözükür diye geçirdi içinden. Nihayet iki yıldır yolunu gözlediği, gizli gizli bulunduğu Ayşe'ye kavuşacaktı bugün. Saatler geçme bilmiyor, zaman tikanıp kalıyordu. Kolay değil, aylardır gün be gün beklenen büyük vuslatın son finalini yaşayacaktı bu akşam.

- Dalmışın yine Mehmet. Az sonra gelirler merak etme.

Yanına gelen sağdıç Hasan'ı fark etmemiştii bile. Gülümseyerek:

- Bu gün saatler geçmiyor be Hasan, dedi.

- Mehmet sen bu işi kolay sanıyorsun herhalde. Atın eğerlenmesi, süslenmesi, gelin kızın evden çıkarılıp ata bindirilmesi hep merasime bağlı biliyorsun. Gel şurda halay çekenlere katılalım açılırsın biraz.

Mehmet Hasan'ı takip edip Halay çekenlere katılmak üzere gidiyordu ki, köyün dellalı elindeki tokmağı davula sıkı sıkı vurarak düğün alayına doğru yaklaştı. Arkasında başı boş çocuklar bir konvoy oluşturmuştu.

- Ey ahali duyduk duymadık demeyin. Padişahımız Sultan Reşat Han'ın buyruğudur.

Padişahın adını duyunca halay çeken delikanlılar bir anda durup dinlemeye başladılar.

- Çanakkale de ehli küffar, dini İslama ve vatanımıza kastetmiştir. Padişahımız sultanımız eli silah tutan her civanı Hz. Muhammed'in dinini korumaya davet etmektedir. Duyduk duymadık demeyin, bu bir cihad emridir.

Tokmağı yeniden var gücüyle davula gümbür gümbür vurmaya başladı.

- Cihada katılmak isteyenler biraz sonra kalkacak olan kâfileye katılmak üzere adlarını katibe yazdırınlar. Duyduk

duymadık demeyin, bu Allah için bir vazifedir.

Mehmet'e bir ürperme geldi. Hasan'a dönüp:

- Hasan bu nasıl iş, durum bu kadar vahim mi?

Hasan'ın yüzü bir anda gerildi, kaşları çatıldı.

- Maalesef öyleymiş Mehmet. Düşman Çanakkale'yi geçerse, Anadolu'ya kadar gelirmiş.

Mehmet hiç tereddüt etmeden ani bir kararlar:

- Öyleyse biz ne duruyoruz burada Hasan.

Hasan hayretle dik dik Mehmet'e baktı.

- Sen şaşırdın mı Mehmet, Bu gün senin düğünün var, birazdan gelin gelecek.

- Ayşe bekleyebilir, ama düşman beklemez.

Mehmet kararlı adımlarla odaya doğru yürüdü. Annesinin elini öpüp helallik almak istiyordu.

- Hasan ben gidiyorum, sen de geliyor musun?

- Yahu Mehmet bir dakika, böyle tepesinden... Oturup bir karar verelim.

- Hasan bu işin düşüneneceği mi kaldı. Baksana biraz sonra kâfile kalkıyor. Şimdi gidersek gideriz. Yoksa karılar gibi burada kalır, hayvanları bekleriz.

Bu sözün üzerine Hasan heyecanla bağırıldı:

- Bekle beni, bizim hatundan helallik alıp geliyorum.

Mehmet aceleyle içeri girerken :

- Tamam, hadi acele et.

Odanın içi kadınlarla doluydu. Hiç beklemeden anasının ellerine sarıldı.

- Hakkını helal et anacığım. Ben Çanakkale'ye savaşa gidiyorum.

Anası bu sözü duyar duymaz bir çığlık kopardı.

- Uyy deli misin sen oğul. Tokat nire Çanakkale nire ? Nasıl giden sen onca yolu. Hem Ayşe ne olacak?

- Ayşe bekler ana. Az sonra kâfile kalkıyormuş, vaktim yok. Hakkını helal et sen. Dönersem ne alâ, dönmezsem Ayşe dilediğine var sını.

Odanın içindeki kadınlar şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Yaşlı kadın gözlerindeki yaşı saklamadan, oğlunun yanaklarını öptü kokladı, saçlarını okşadı.

- Deli oğul madem kafana koymuşsun hadi git, sütüm sana helal olsun.

Mehmet bu sözlerin üzerine aceleyle odadan çıktı. Halay çekenlerin yanına yaklaştı.

- Arkadaşlar dedi. Ben Çanakkale'ye cihada gidiyorum, hakkınızı helal edin.

Gençler şaşkınlıkla Mehmet'e bakıp söylenmeye başladılar. Mehmet savaşa katılma sebebini izah etti. Aralarından doğru söylüyor deyip ona katılanlar oldu. Mehmet kalan arkadaşlarıyla vedalaştıktan sonra köy meydanına doğru hızlı adımlarla yürüdü. Arkasından Hasan bağıryordu.

- Bekle Mehmet geldim.

İki arkadaş birlikte adlarını kâtime yazdırıp, köy meydanında bekleyen çifte koşulu arabalara bindiler. Arabacı atların dizginlerini eline alıp bir iki kez çektikten sonra, atlar ağır ağır hareket ettiklerinde ilerden düğün konvoyunun sesi duyuluyordu. Mehmet'in gözleri evlerine doğru uzanan tozlu yola takılıp kalmış, hiç konuşmadan bakıyordu. Biraz önce çıkan rüzgâr hızını kesmiş, Mehmet'in alnını öper gibi hafif hafif esiyor, saçlarının arasında dolaşıyordu.

* * *

Anadolu'nun sert ve soğuk rüzgârlarından sıyrılıp, günlerce süren yorucu bir yolculuktan sonra denizin yumuşak ılıman ikliminde buldular kendilerini. Önlerinde kocaman bir su Mehmet'le Hasan'a sessizce hoş geldiniz der gibi derinden derine gülümseyerek akıyordu. Bu deniz olmalı diye düşündü Mehmet. Anadolu'nun boz kırlarında rüyalarında bile göremedikleri, hayâl dahi edemeyecekleri, biraz aşağılara doğru inseler ayaklarını sokabilecekleri deniz şimdi yanibaşlarındaydı.

Mehmet'le Hasan ayrı bölüklere düştüler. İki kader arkadaşını ayıran rüzgâr, Mehmet'i Gelibolu'nun en sıcak çatışmalarının geçtiği bölgesine düşürürken, Hasan'ı daha uzaklara savurmuştu. Mehmet ilk tedirginliğini henüz üzerinden atmamıştı. Biraz önce denizin gülümseyen hoş geldin selamlamasına bu kez de biraz ilerde patlayan bir bombanın ürkütücü ve korkunç sesi

katıldı. Mehmet neye uğradığını şaşırılmıştı. Yanındakiler onu sakinleştirdiler.

Savaş bütün şiddetiyle sürüyordu. Mehmet savaşın sıcaklığına iyice alışmıştı. Akşamın kül rengi karanlığı sıyrılıyor, yerine garip bir sessizlik çöküyordu. Gece utancından, kan ve barutun kirlettiği toprakları saklamak ister gibi bütün karanlığını Gelibolu'nun üzerine perde perde yaydı. Hafızlığı olanlar mırıltılar halinde Kur'an okurken, diğerleri de dudakları kıpır kıpır bildikleri bütün duaları tekrarlıyorlardı. .

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte gelen rüzgâr gecenin utancına ortak olmak ister gibi tepelere yayılan sis bulutlarını yavaş yavaş dağıttı. Ardından pırl pırl bir gökyüzü ve boğazın masmavi suları uykusuz ve gergin yüzleri öper gibi selamladı. Mehmet bulduğu bir kâğıt kalemle Anasına ve düğün günü bırakıp geldiği Ayşe'sine mektup yazıyordu. Bölük arkadaşlarının buldukları mıntıkayı terk ettiklerinin farkında bile değildi. İlk geldiği gün ona hoş geldin diyen bombanın o alışılmış gürültüsünü artık önemsemiyordu. Bu vurdumduymazlık bombayı kızdırmış olmalı ki, bu sefer mektup kâğıdını kana bulayacak kadar yanı başında patlamıştı.

Gözlerini açtığında beyaz önlüklü güler yüzlü bir hemşireyi nemli bir mendille alnındaki ter tomurcuklarını silerken gördü. Uyanması ile birlikte bacağına müthiş bir sancıyı da duyması bir oldu.

- Aman Allahım bu sancıda ne? Ne oluyor bana, siz kimsiniz, nerdeyim ben?

Hemşire gülerek yumuşak bir sesle cevap verdi.

- Ben hemşire Safiye Hüseyin. Şu anda sargı yerindesiniz.

- Peki, bana ne oldu böyle?

- Yanınızda bir bomba patlamış. Birkaç gün sizi bulamamışlar. Buraya geldiğinizde bacağınız çok kötüydü. Sizi kurtarmak için doktorlar kesmek zorunda kaldılar.

- Ama o zaman ben nasıl savaşıyorum? Neden böyle yaptılar?

Hemşire bu kez acıyla gülümsedi. Nemli gözlerle acıyarak Mehmet'e baktı.

- Siz ömür boyu sakat kalacağınıza değil de, savaşamayacağınıza mı üzülüyorsunuz?

- Siz ne diyorsunuz hemşire hanım, bu gavurlar Çanakkale'yi geçip, topraklarımızı zabtettiği zaman ben yaşısam neye yarar.

Hemşire Hanım duygulanmıştı. Dudakları arasından güç işitilen bir sesle:

- Allah'ım sana hamd olsun. Bu millet hâlâ ayakta diye mırıldandı. Sonrada Mehmet'e durumu izah etmeye çalıştı.

- İyi ama ayağın kangren olmuş, eğer kesmeselerdi tüm vücuda yayılabilirdi. Halen bacağına durumu kritik.

Mehmet yüzünü buruşturdu. Ağrıyan bacağından çok bu duruma düşmesi canını sıkıyordu.

- İyi ama dedi. Ben Ayşe'yi bırakıp da buralarda yatmak için mi geldim ta köyümden.

Safiye Hüseyin yeniden gülümsedi. Askeri biraz konuşturup rahatlatmak istiyordu.

- Ayşe'de kim? Yoksa sen evli misin?

Mehmet, Hemşire Hanıma Ayşe'yi düğün gününü ve Çanakkale'ye geliş sebebini anlattı. O günden sonra Safiye Hemşire sık sık Mehmet'in yanına uğrayıp hal hatır sorar oldu.

Bir gün Alman Doktor Mehmet'e bacağına daha da kötüye gittiğini, vücudu kurtarmak için dipten kesmeleri gerektiğini söyledi. Bu duruma Mehmet'den daha çok Safiye Hemşire üzüldü ve ağladı. Mehmet'se hâlâ doktordan cepheye gidebilmenin yollarını arıyordu.

- Doktor bey ölüm hiç umurunda değil. Siz bacağıma uyuşturun, sarıp sarmalayın beni cepheye gönderin.

Alman doktor eliyle koluyla bir takım hareketler yaptı.

- Nayn Nayn diye bağırıp Almanca bir şeyler mırıldandı.

Safiye Hemşire araya girdi.

- Kesinlikle olmaz diyor Mehmet. Birde bizim milletimize hayran olduğunu söylüyor.

Aynı gün Mehmet'in bacağı bütün itirazlarına rağmen tekrar kesildi. İki gün ağrılar içinde yatan Mehmet Yemeden içmeden kesilmişti. Memleketindeki içinde yarasaların yaşadığı, sarkıtların bulunduğu, yüzyılların izini taşıyan karanlık ürkütücü, eskimiş mağralarından, denizin ve gökyüzü mavisinin dans ettiği bir coğrafyaya uzanan, kan ve barutun doldurduğu serüvenin sonuna doğru yaklaştığının farkındaydı. Dün gece gördüğü

Bir Yolcuya

Dur yolcu bilmeden gelip bastığın
Bu toprak, bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın,
Bir vatan kalbinin attığı yerdir.

Bu ıssız, gölgesiz yolun sonunda,
Gördüğün bu tümsek Anadolu'nda,
İstiklâl uğrunda, namus yolunda,
Can veren Mehmet' in yattığı yerdir.

Bu tümsek, koparken büyük zelzele,
Son vatan parçası geçerken ele,
Mehmet'in düşmanı boğduğu sele
Mübarek kanını kattığı yerdir.

Düşün ki haşre dek kemiğin, etin
Yaptığı bu tümsek, amansız, çetin
Bir harbin sonunda bütün milletin
Hürriyet zevkini tattığı yerdir.

Necmettin Halil Onan

o tüyler ürperten, büyüleyici rüyanın hâlâ etkisindeydi. Bu iki günlük süre zarfında durumu duyan hemşerisi Hasan ve Hemşire Safiye Mehmet'in yanından hiç ayrılmamış sürekli onunla ilgilenmişti. Daldığını gören Hemşire ince tatlı sesiyle Mehmet'e takıldı.

- Daldın yine Mehmet, Ayşe'yi mi düşünüyorsun.

Mehmet hafifçe gülümsedi. Zoraki bir gülücüktü bu.

- Evet, Ayşe'yi düşünüyorum. Artık onunla bu dünyada birlikte olmamız mümkün değil. Sizlerde hakkınızı helal edin.

- Neden öyle söylüyorsun yarın savaş bitince tekrar bir düğün yaparsın.

Mehmet, sancıyan bacağına aldırış etmeden kesik kesik konuştu. Ağlıyordu. Hâlâ o rüyanın büyüsendeydi.

- Ama hiç üzülmiyorum. Biliyor musun Resulullah bana söz verdi. Ayşe ile düğünümü orda bizzat kendisi yapacak. Gözleri bir noktaya doğru tekrar daldı. Onu son kez gülerken gördüler.

MAVİ GÖZLERDEN SAÇILAN IŞIK

Necmiye TOSUN/11/G 124

Hangi karanlık gece erişememiştir ki aydınlığa... Hangi karanlık gecenin sonunda doğmamıştır ki güneş... Güneşiydi Cumhuriyet güzel ülkemizin, aydınlığıydı demokrasi yeni bir devletin...

Yatağa yatması gereken dönemde göze aldığı, ortaya koyduğu, gücünün yetemeyeceği kadar ağırdı... Bir savaş; milyonlarca fani, milyonlarca şehit ve geride kalanlar... Kaybettikleri, ortaya koyduklarının da göze aldıklarının da kat kat fazlasıydı. Artık Osmanlı hasta bir adam değil; milyonlarca ananın, kadının, gazinin yaralı yüreği idi. İşte Mustafa Kemal'di yaralara derman... Bir çift mavi gözdü yaralı yüreklerle Osmanlı yerine Türkiye umudunu ekecek. Oysa yetmemişti umudu sadece yüreğe ekmek o gözlere; büyütmeliydi, filizlendiğini

görmeliydi; umudunun, meyvelerini toplamalıydı, yaptığıyla övünmeliydi, eksiklikleri tamamlamalıydı, yerini kendinden sonra gelecekelere sağlam bir şekilde bırakmalıydı. Ve bir çift mavi göz ve milyonlarca yürekteki vatan aşkıyla neler yapabileceği bütün dünya tarafından görülmeliydi. Ki eğer ben, bugün bunları yazabiliyorsam bu bütün evrene çoktan kanıtlanmış demektir.

Bundan 78 yıl önce her şey tamamlanmış, artık sıra eksiklikleri gidermeye gelmişti. Eksikliklerin arasından ise sıra Türkiye'de kullanılagelen Arap alfabesi yerine Latin alfabesine dayanan Türk harflerinin benimsenmesiydi. Var olan bir yazı dilini değiştirmek kolay değildir. Öncesinde çok çalışmalar yapılmalı ve zamanı iyi değerlendirilmeliydi. Doğu İslam kültürünün bir simgesi olan Arap alfabesinin yerine, Batıyla bütünleşmeyi ve okuyup yazmayı kolaylaştırıcı bir etmen olarak Latin kökenli Türk harflerinin kabul edilmesi için uzmanlarca çeşitli ön çalışmalar yapıldı. Çalışmalar bitince M.Kemal Paşa yeni Türk alfabesinin uygulanmaya başlayacağını, İstanbul Sarayburnu Parkı'nda yaptığı bir konuşmayla açıkladı (9 Ağustos 1928). Zor bir

dönem başlamıştı. Ama zamanla her şeye alışıldığı gibi bu yeniliğe de alışılmış, şimdi kullandığımız mevcut dilin temelleri atılmıştır. Birçok alanda batıya yönelmiş olan Osmanlı, harf inkılabıyla bu alanda da yönünü batıya çevirmiştir.

Netice de Atatürkümüz, hepimiz adına bir yeniliğin daha önderi oldu. Cumhuriyetimiz

onunla var oldu ve o hep aramızda bir yerlerde varlığını sürdürecektir.

AYAK SESLERİ

Mehmet BİTGEN/ 3/E 258

**Ayak sesleri var kulağımda,
Sanki her an bana
geleceksin gibi...
Sabahları bekliyorum,
Kuş seslerini**

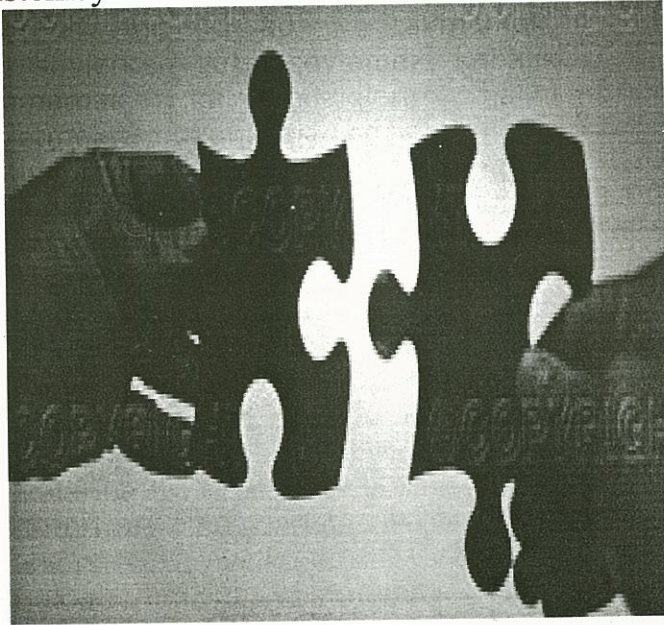
**Acılar, zorluklar kapıma
dayanmış,
Ama ben aldırış etmiyorum.
Ayak sesleri var kulağımda.
Sanki her an bana
geleceksin gibi...**

**Günler geçiyor büyüyoruz,
Davranışlarımıza rol
veriyoruz,
Bir tiyatro sahnesi gibi akıp
gidiyor hayatımız,
Ama ben aldırış etmiyorum.
Çünkü ayak seslerin var
kulağımda
Sanki her an bana
geleceksin gibi...**

Konuşurken Nelere Dikkat Etmeliyiz?

- +İkide bir nasihat etmeye kalkışmayın.
- +Palavra atmayın.
- +Ateşi körükleyecek mevzulardan kaçının.
- +Münakaşadan sakının.
- +Övünmeyin.
- +Konuşurken gösteriş yapmayın.
- +Ziyaretinizi seyrek yapın.
- +Sadırdan değil satırdan konuşun; kitab olsun.
- +Konuşmalarda en küçük bir alaylı kelime dahi kullanmaktan sakının. Alay, edilince kapanmaz yara açar.
- +Kalpler kırılınca ruhta kin ve adavet (düşmanlık) başlar.
- +Şakacı olmayın; zira şaka, muhabbetin sonu ve adavetin başlangıcıdır.
- +Şekva etmek ve arkadan çekiştirmek, iradesiz kişilerin işidir.
- +Tenkit etmeyin; tenkit öldürücü bir zehirdir.
- +Ciddiyeti esas tutun. Gülmemek ciddiyetin başıdır.
- +Sağrıların en beteri, kusurunu işitmek istemeyen insandır.

Konuşma Kuralları

- ¥ Söylediği sözün nereye varacağını, düşünmek,
- ¥ Dünya ve ahiret için faydası olmayan sözleri söylememek,
- ¥ Sözleriyle kimsenin gönlünü kırmamak,
- ¥ Musibet ve felaket getireceğinden korktuğu şeyi söylememek,
- ¥ Konuşurken başkasının sözünü kesmemek,
- ¥ Bir insanı över veya yererken aşırı gitmemek,
- ¥ Büyüklerin yanında yüksek sesle konuşmamak,
- ¥ Boşboğazlık, gevezelik etmemek,
- ¥ Söylerken ağzını eğip büzmemek, avurt çatlatmamak, ustalık, bilgiçlik satmamak,
- ¥ Konuşurken karşısındakini hiçe sayarak ukalalık yapmamak, onun sözlerinde ayıp ve kusur aramamak,
- ¥ Dilini la'nete, küfüre ve kaba konuşmaya alıştırmamak,
- ¥ Kendisine verilmiş bir sırrı başkasına söylememek,
- ¥ Yalan yere bir söz vermemek, yapamayacağı bir şeyi söylememek,
- ¥ Yalan söylemekten, yeminden, gıybet etmekten, koğuculuktan sakınmak,
- ¥ Başkalarıyla alay etmemek, kimseye kötü bir ad takmamak,
- Söz söylerken güzel söylemek, kabalık yapmamak, karşısındakilerin halini gözetmek, dokunacak sözlerden ve tasavvurlardan sakınmak Müslüman'ın vazifesidir. Kur'an-ı Kerim yedi çeşit insanın peşinden gitmeyi, onları dinlemeyi yasak etmiştir.
- 1- Doğruya ve yalana çok yemin eden,
- 2- Fikir ve düşüncesi düşük olan,
- 3- Şuna buna söven, la'net eden, daima kusur ve ayıp araştıran,
- 4- Bir yerde konuşulan şeyleri başkalarına taşıyan,
- 5- Cimri ve son derece sıkı olan ve insanları iyilikten çeviren,
- 6- Hakkı tanımayan ve mütecaviz olan.

BİR ELEMENT
Burcu ŞEN/10/H

Adı: Öğrenci

Simgesi: Öğr

Fiziksel portresi: 1.60 boyunda, siyah ya da kumral saçlı, siyah, kahverengi, ela yurdumuzda az olmakla beraber mavi gözlüdür.

İlk Keşfeden: Bilinmiyor

Tabiatta en çok yoğunlaştığı yerler: Okulda, form kuyruklarında, öğretmen çekim alanlarında bulunur.

Fiziksel Özellikleri:

- 1) Yazılıda zayıf alınca nemlenmeye başlar
- 2) Hayatta olduğu sürece kilo alır.
- 3)12 yaşından sonra saf halde bulunmaz.
- 4)Boş derslerde mutlu olur, bu ortamı yaratmak için çalışır.

Kimyasal Özellikleri:

- 1)Derse girince uyku halini alır.
- 2)Boş derslerde çözülme başlar.
- 3)Öğretmen öğütlerine ters tepki gösterir.
- 4)Arkadaşlarıyla ayrışma gösterse de kopmaz
- 5)Yazılıda kısa zamanda birçok arkadaşıyla reaksiyona girer.

Saklanma Koşulları:

2 yıl üst üste sınıfta kalmamalıdır, aksi halde kokabilir.

Bazen bu olay şok etkisi gösterebilir.

Kullanım Yerleri:

Bağırmada, kopya çekmede, tahta karalamada kullanılır.

Kullanım Talimatları:

Yazılı yapılmamalı, ödev verilmemeli ve sınıfta bırakılmamalı.

Matematik Asla Yalan Söylemez

$$1 \times 8 + 1 = 9$$

$$12 \times 8 + 2 = 98$$

$$123 \times 8 + 3 = 987$$

$$1234 \times 8 + 4 = 9876$$

$$12345 \times 8 + 5 = 98765$$

$$123456 \times 8 + 6 = 987654$$

$$1234567 \times 8 + 7 = 9876543$$

$$12345678 \times 8 + 8 = 98765432$$

$$123456789 \times 8 + 9 = 987654321$$

$$1 \times 9 + 2 = 11$$

$$12 \times 9 + 3 = 111$$

$$123 \times 9 + 4 = 1111$$

$$1234 \times 9 + 5 = 11111$$

$$12345 \times 9 + 6 = 111111$$

$$123456 \times 9 + 7 = 1111111$$

$$1234567 \times 9 + 8 = 11111111$$

$$12345678 \times 9 + 9 = 111111111$$

$$123456789 \times 9 + 10 = 1111111111$$

$$9 \times 9 + 7 = 88$$

$$98 \times 9 + 6 = 888$$

$$987 \times 9 + 5 = 8888$$

$$9876 \times 9 + 4 = 88888$$

$$98765 \times 9 + 3 = 888888$$

$$987654 \times 9 + 2 = 8888888$$

$$9876543 \times 9 + 1 = 88888888$$

$$98765432 \times 9 + 0 = 888888888$$

Ne kadar simetrik değil mi?

Görünümü bile güzel

$$1 \times 1 = 1$$

$$11 \times 11 = 121$$

$$111 \times 111 = 12321$$

$$1111 \times 1111 = 1234321$$

$$11111 \times 11111 = 123454321$$

$$111111 \times 111111 = 12345654321$$

$$1111111 \times 1111111 = 1234567654321$$

$$11111111 \times 11111111 = 123456787654321$$

$$111111111 \times 111111111 = 12345678987654321$$

Mustafa taşçı (11 / A

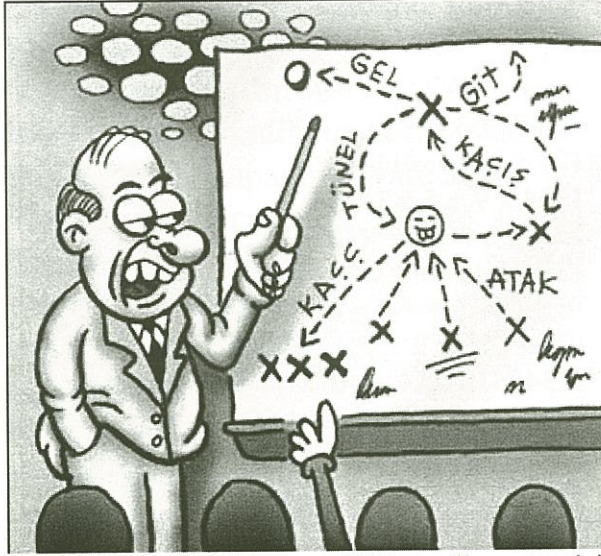
HANGİ ÖĞRETMEN NASIL TEHDİT EDER

Tuğba KARA/ 9/B 580

Matematik: Oğlum, senin o kafanı 5'e böler. $y=3x+4$ bağıntısına göre vücudunu eklemlere ayırıyorum.

Biyoloji: Çocuğum senin DNA yapını bozar, hücrelerindeki mitokondrieleri yok ederek enerjisiz bırakırım, terliksi hayvana dönersin, ona göre.

Tarih: Bana bakın Deli İbrahim'in torunları, sizi Ankara Savaşı'ndan çıkmış

Beyazıt'a çeviririm. Hüdavendigar sizi kurtaramaz, bilmiş olarsınız.

Resim: Çenesi fazla düşeni tahtaya kaldırır, modellik yaptırırım.

Coğrafya: Oğlum, yörüngeden çıkma! Yoksa seni enlem ve boylamlarına ayırır, 26-45 doğu meridyenlerine sürer akabinde 6.5 şiddetinde bir şamar patlatırım. Kafanda oluşacak fay hattından sen sorumlusun.

Kimya: Bakın, kafamı bozmayın! Sizi atomlarınıza ayırır, oksijen yerine iyot yuttururum. H_2SO_4 olursunuz.

Beden Eğitimi: Bak nasıl konuşuyor hâlâ! Bakın şimdi size kulağı amuda kalkmış öğrenci göstereceğim.

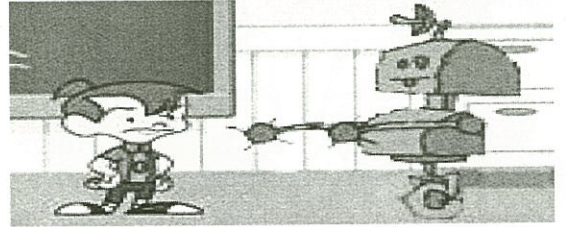
Müzik: Biraz daha konuşmaya devam ederseniz, saz sapıyla hepinizin ensturumanel olarak notalarını çıkarır, solfejikle beraber, solo vuruşlarınızı da 4 lük olarak yaparım haa! Bakın o zaman nasıl miskin kuzulara dönüyorsunuz.

İKİYÜZLÜ YAZILAR

Zehra GÜMÜŞGÖZ 9/B 582

'Aşağıdaki yazıları önce tamamını sonra satır atlayarak okuyun'

- ❖ Bana gönderdiğin para ile
- ❖ Gül gibi geçiniyorum. Fazlasını
- ❖ Ne yapabilirim hiç düşün-
- ❖ Me. Şikâyet ettiğimi gör-
- ❖ Dün mü? Bu şartlarda
- ❖ Daha fazlasını isteyemem
- ❖ Bu para ile okumanın
- ❖ Çaresi var. Ama fazla göndermenin
- ❖ Zorluğunu, hatta imkânsız
- ❖ Olduğunu düşünmüyorum. Düşüncemin sizler
- ❖ Olduğunu bilmelisiniz ihtiyaçlarımı
- ❖ Nispeten aldım. Noksanlarımı
- ❖ Tamamlamak için yeteri kadar para
- ❖ Var. Bana para değil bol mektup
- ❖ Gönderin. Unutmayın 4 gözle
- ❖ Mektuplarınızı, güzel haberlerinizi
- ❖ Bekliyorum. Baba her şey parayla
- ❖ Ölçülmüyor. Az parayla okumak
- ❖ Mümkün. Kaldı ki benim param
- ❖ Az değil. İnanın para sıkıntım
- ❖ Hiç yok. Selamlar...

ÖĞRENCİ SÖZLÜĞÜ

Arka Sıralar: Özel Hoca

Cesur Yürek: Derste parmak kaldıran

Esneme: Derslerde görülen bulaşıcı hastalık

Fedai: derste sözlüye gönüllü kalkan

Kopya: Zaruri ihtiyaç

Lüks Mevkii: Çalışkan öğrenci arkası

Dursun'un Şiiri

Dursun bir kıza âşık olmuş.

Aşkından da şiir yazmış:

Sabahları yemek yiyemiyorum; çünkü seni düşünüyorum,

Öğlenleri yemek yiyemiyorum; çünkü seni düşünüyorum,

Akşamları yemek yiyemiyorum; çünkü seni düşünüyorum,

Geceleri uyuyamıyorum; çünkü açım...

KARADENİZ'DEN ESİNTİLER

- Temel son işinde nihayet başarılı olmuş, çok para kazanmış.
-- "Uyy Temel zengin oldun ama hâlâ borçlarını ödemeysun, nedendir diye sorarlar. Temel:
--"Zengin oldu da değişti demesunlar diye." demiş

- * - Temel oruçluyken kaç hamsi yersin?
-İki yüz.
-Hayır, bir tane yiyince orucun bozulur. Kalan 199 taneyi oruçsuz yersin. Temel aynı soruyu Cemal'e sormuş. Cemal:
-Yüz. Deyince Temel:
- İki Yüz deseydin iyi bir cevabım vardı.

EĞLENELİM- GÜLELİM

- *Moraliniz bozuxsa, son kullanma tarihi geçmiştir.
- *Sık sık ameliyat olun, içiniz açılır.
- *Kafanı çevirip oturma, aklından geçenleri okuyamıyorum.
- *Adamın biri yüzmüş, karısı bacak.
- *Dünya döner, ay köfte.
- *Paraya para demezdi, çünkü "r" leri söyleyemezdi.
- *Yere çöp atmayınız, duvar dipleri daha uygun.
- *Bilmemek ayıp değil yeter ki çaktırma.

- *Beni fazla kızdırmayın. (ütü)
- *Aramızda sütü bozuklar var. (inek)
- *Namusluysan benimle geçinmeye mecbursun. (maaş)
- *Taşyalım mı abi? (sedye)
- *Sizi aydınlatmak benim görevimdir. (lamba)

- *Kimse beni kabullenmiyor. (kabahat)*Hadi yine sizi birleştirdim. (civata)
- *Affedersiniz, beni mi çağırdınız? (türkü)

Duvar yazıları

- Can bedenden çıkmayınca ne olur?
Diğer derslerden kalır.
Abi bu paraşüt bozukmuş galiba
Sorun değil, inince değiştiririz!
Kararsız biri değilimdir, galiba, öyle zannediyorum!
Adamın gözü şişmiş ayakları tığ
Adamın evi yanmış odaları düz
Adamın saçı kırmış sakalı çayır
Adam inek demiş, birlikte inmişler
Adamın kahvesi taşmış, çayı kaya
Adam aklını kurcalamış bozulmuş
Adamın kafası atmış ayakları inek
Adamın gözü dalmış burnu yaprak
Adam dayak yemiş ama doymamış
Adam vakit öldürmüş, idam edilmiş
Adamın kafası kızmış vücudu erkek
Adamın ayakları kokmuş elleri linyit
Adam hakkını aramış meşgul çıkmış

Karne

- Baba, ortaokul üçüncü sınıfa giden oğlunun elinde karneyle salona girdiğini görür. "Allah allah, dönem ne çabuk bitmiş..." diye düşünür ve oğluna seslenir:
-"Getir bakayım şu karneyi!"
-"Al baba..."
Adam karneye bir bakar ki, beden eğitimi ve resim dışındaki tüm dersler zayıf.
-"Bir dediğini iki etmiyoruz, bilgisayar dedin, bilgisayar aldık, İngilizce kursu dedin İngilizce kursuna gönderdik, gitar kursu, müzik aletleri, ne istersen yapıyoruz. Kız arkadaş uğruna harcadığım çiçek parasının haddi hesabı yok. Ne bu notların hali, rezil şey!"
-"Baba... O benim karnem değil ki, senin kitaplarını karıştırıyordum, birinin arasında karnelerinden birini bulmuştum..."

Hokkabaz

- Eve geldiğinde burnu kaniyordu. Meraklanan annesine
-Okula hokkabaz geldi, burnumdan üç tane 1 YTL çıkardı .
-Ama hokkabaz göz aldatır burun kanatmaz ki...-Zaten burnumu hokkabaz kanatmadı ki,

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1						■						
2									■			
3				■	■	■					■	
4		■		■				■				
5			■				■					
6					■			■				
7		■							■			■
8			■				■					
9	■				■					■		
10						■			■			

SAĞDAN SOLA

1. Rus Edebiyatının "Martı, Vişne Bahçesi, Vanya Dayı" gibi oyunları ile tanınmış ünlü öykü ve oyun yazarı. - (Eski dilde) Gök, gökyüzü. 2. 1403-1476 yılları arasında yaşamış, gerçek adı Ali Bin Muhammed olan, Türk-İslâm dünyasının büyük astronomi ve matematik bilgini. - Muğla ilinin bir ilçesi. 3. (Eski dilde) Dili tutulmuş, konuşamaz duruma gelmiş, dilsiz. - Uzak. 4. İçinde gök cisimlerinin hareket ettiği sonsuz boşluk, uzay, sema. - Genellikle birinci, ikinci ve dördüncü dizeleri uyaklı olan, daha çok hecenin yedili ölçüsüyle söylenen halk şiiri. 5. Bir bağlaç. - Kokusuz, suda eriyen, yiyecekleri korumada ve tatlandırma için kullanılan billursu madde. - Yöre, dolay. 6. Çare. - Bir yüzeyde boy sayılan iki kenar arasındaki uzaklık, genişlik, boy, uzunluk karşıtı. - Kirliliği gösteren iz. 7. Bir suyun çıktığı yer, kaynarca, pınar, memba, göz ya da araştırma ve incelemede yararlanılan belge. - Müzikte bir nota. 8. Akıl. - Tepkili motorlarla çalışan, özel cihazların çıkardığı gazla basınç sağlanan, hızı çok olan uçak. Bir sorunu çözmek üzere öne sürülen görüş, düşünce, teklif. 9. Bir tembih sözü. - Yazım. - İsim. 10. İri taneli bezelye. - Bir soru zamiri. - Tanrıtanımaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Reşat Nuri Güntekin tarafından 1922 yılında yazılmış, Türk edebiyatının en çok sevilen klâsik eserleri arasında yer alan, ağırlıklı olarak Anadolu'da geçen ve arka plânda Osmanlı'nın son yıllarını anlatan romanımız. 2. Bir organımız.. - İşaret. - (Eski dilde) Baş, kafa. 3. Birini aldatmak, yanıltmak için yapılan düzen, dolap, oyun, desise, entrika. - Bir renk. - (Eski dilde) Su. 4. Yayla atılan, ucunda sivri bir demir bulunan ince ve kısa tahta çubuk. - (Mecazî) Çok acıklı, feci. 5. Konuşma, okuma sırasında bir hece veya kelime üzerine diğerlerinden daha farklı olarak yapılan baskı, aksan. - Türk alfabesinin yirmi sekizinci harfinin adı, okunuşu. 6. Beğendiği bir durumda olma, beğendiği şeye benzeme çabası. 7. Kapalı olmayan, kapalı karşıtı. - Manganezin simgesi. 8. Kale duvarı. - Birinin emri altında bulunan, özgür olmayan kimse. 9. (Eski dilde) Etken, etmen, sebep, faktör. - Sodyum elementinin simgesi. 10. Sözleşme. 11. Bir renk adı. - Bir şiirin içinde iki veya daha çok kez tekrarlanan bölüm. 12. Başka bir manzume örnek alınarak aynı ölçü ve aynı uyakla yazılan şiir. - Düşünce

HAZIRLAYAN:

Huri Meral GÜNEŞ

(Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

2007/2008 ÖĞRETİM YILINDA OKULUMUZDAN HABERLER

ACI KAYBIMIZ

Okulumuzda yıllarca görev yapmış, büyük bir özveriyle çalışmış, okulumuzun deneyimli rehberlik ve psikolojik danışmanı Sayın **Osman GÖRGÜZ** hocamız vefat etmiştir. Kendisine yüce Allah'tan rahmet ailesine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

2007/2008 Öğretim Yılında Okulumuza Yeni Gelen Öğretmenlerimize

Meliha ÇADIR, Seyit Mete NAYMAN
Özcan KAR, Sinan DAŞGIN, Gazi AKKAŞ
Mehmet BAYRAM, Selami DURAN
Ali TEK, Zehra ERKİLETLİOĞLU, Hurisel İBAKARAMAN, Kubilay ALPER,
Alaattin ÖZDEMİR, Kemal KOÇHAN
Bahattin ÜRESİN, Hicran DOĞAN,
Nazmiye ATILLA, Ercan SUNGUR,
Mehmet YILMAZ, Tülin İYİGÜN, Hüseyin ÇARKIT, Yüksel TANÇ.

Yeni gelen öğretmenlerimize görevlerinde başarılar dileriz...

2007/2008 Yılında Okulumuzdan Ayrılan Öğretmenlerimize

Zülküf ARSLAN, Kadriye DİNÇER, Rezan EROĞLU, Nüket ÖZDAĞ, Emine YANAR

Okulumuzdan ayrılan öğretmenlerimize görev yerlerinde başarılar dileriz...

*Okulumuz öğretmenlerinden Elvan DOĞAN, Serap ERCİYES ve Handan SOYKÖK' ün dünya tatlısı birer bebekleri olmuştur. Öğretmenlerimize bebekleriyle birlikte sağlıklı, mutlu uzun ömürler dileriz.

*Okulumuz öğretmenlerinden Ömer AÇIKALIN'ın babası, Salih ATAĞLU'nun kayınvalidesi, Nimet YAKUT'un dayısı, Fatma DELİCEOĞLU'nun kayınpederi vefat etmişlerdir. Ölen büyüklerimize Allah'tan rahmet geride kalan yakınlarına başsağlığı dileriz.

*Bu yıldan itibaren laboratuvarlarda ve sınıflarımızda projeksiyonlu ders işlenmeye başlanmıştır.

*Okulumuz bu yıl doğal gaza geçmiştir.

*Okulumuzun A ve B blok tuvaletleri ve spor salonu yenilenmiştir.

*Şili'den iki turist okulumuzu ziyaret etti. Eğitimle ilgili araştırmalar yapan ve dünya çapında seçilmiş ülkelerin seçilmiş okullarına giden bu iki araştırmacı seçilen bu okullardaki eğitim sistemini araştırmışlardır. Uluslar arası bir proje kapsamındaki bu araştırma UNESCO tarafından desteklenmiştir. Bu bağlamda Türkiye'den de 3 eski okul seçilmiş, İzmir Kız Lisesi, Galatasaray Lisesi'nin yanı sıra Kayseri Lisesi de seçilen okulların arasında yer almıştır. Bu proje kapsamında Kayseri Lisesi'ne okulun genel yapısı öğrencilerin hangi sınavlardan geçerek bu okula geldikleri, öğrencilerin yabancı dile olan ilgisi, veli-okul-öğrenci işbirliği, Anadolu Liselerine devlet desteğinin nasıl olduğu, özel okulların ve devlet okullarının fizikî şartlarının karşılaştırılması gibi alanlarda bilgi toplamak amaçlı gelen araştırmacılar Serap MISIRLIOĞLU'nun İngilizce dersine girip dersi dinlemişler ve fotoğraflar çekmişlerdir. Bu okullardan bilgi toplandıktan sonra edinilen izlenimler ve çekilen fotoğraflar bu proje kapsamında bir kitapta toplanacaktır. Kitap, bir röportaj niteliğinde olacaktır.

*Okulumuz voleybol takımı 37 takımın katıldığı liseler arası voleybol turnuvasında il 3.'sü olmuştur.

Anadolu Liseleri içerisinde finalde yer alan tek Anadolu Lisesi olması okulumuzda eğitimle birlikte spora da ne kadar önem verildiğini göstermektedir.

Okulumuz sadece voleybol takımının sportif başarısıyla sınırlı kalmamış, futbol takımı, bireysel sporlarda karate taek-wando ve kayak sporlarında da gerek il içerisinde, gerekse il dışarısında çeşitli başarılar elde etmiştir. Kayseri Lisesi'nde sporun bu denli gelişmesinde emeği geçen sayın okul müdürü Ömer GÜVEN ve diğer idarecilerimize,

beden eğitimi öğretmeni Alper TANRIKULU olarak gönülden teşekkür ediyorum.

*Okulumuz edebiyat öğretmenlerinden Vedat Ali TOK' un yazmış olduğu Kayseri Lisesinden Nura Koşanlar adlı kitabı çıkmıştır.

*Okulumuz sosyoloji alanında 3 projeye TÜBİTAK proje yarışmasına katılmış, Meliha ÇADIR danışmanlığında 10/K sınıftan Hafize BAKKAL ve Gülhan AYELAN' ın hazırlamış olduğu "Kentleşme süreci içerisinde Kayseri'deki toplu konutlaşmanın sosyo-psikolojik etkilerine bakış" adlı proje ile sosyoloji alanında bölge 1. olmuştur. Ön elemeyi geçerek Erciyes Üniversitesi Boydak İlköğretim Okulu yerleşkesindeki sergide proje sergilenmiş yapılan sunumdan sonra bölge 1. seçilmiştir. Danışman öğretmene 500 YTL öğrencilere 250'şer YTL ve katılım belgeleri ödül olarak verilmiştir. 22/28 Mayıs tarihleri arasında Ankara'da yapılacak olan finalistler sergisine katılacak okulumuzu ve bölgeyi temsil edeceklerdir. Kendilerine başarılar dileriz.

*BUSEF'in düzenlemiş olduğu uluslar arası ilköğretim ve lise öğrencileri proje yarışmasına İlhan SÜNBÜL ve Nazmiye ATILLA'nın danışmanlığında 11 TM öğrencilerinden Ümit DORUK'un kimya alanında hazırlamış olduğu "Kil yardımıyla atık suların arıtılması" projesi katılmış ve finalist olmuştur. Yurtiçinde fizik, kimya, biyoloji ve mühendislik alanlarında her birinden 25'er proje ve Yurtdışından fizik, kimya, biyoloji ve mühendislik alanında ilköğretim ve liselerden seçilen 1102 proje arasından kimyada finalist ilk 25 proje arasına girmiştir. Proje, finallere çağırılan 192 proje arasında %10'luk dilime girmiş, okulumuzu uluslar arası bir organizasyonda başarıyla temsil etmişleridir.

*İl Milli Eğitim Müdürlüklerince görevlendirilmiş ilçelerdeki 9. sınıflar arası Avrupa Birliği, Türkiye-AB ilişkileri, Türkiye'nin AB'de ki süreci Avrupa Ülkeleri coğrafyası, kültürü ve tarihi, AB politikaları-programları, AB kurumları, diğer aday ülkelerin durumu konulu Avrupa Bilgi Yarışması'na Melikgazi İlçesi'nden 15 okul

katılmış, Müdür yardımcımız Nimet YAKUT ve okulumuz edebiyat öğretmenlerinden Fatma DELİCEOĞLU'nun danışmanlığında Fatma YALDIZ, Yasin SEZGİN, İkbâl ERKAYA ve Buket BUDAK' ın katıldığı bilgi yarışmasında okulumuz Sema Yazar Anadolu Lisesi ile ikinciliği paylaşmıştır.

*Kayseri Anadolu Lisesi'nin 2006/2007 eğitim-öğretim yılının en başarılı öğrencilerinden seçilen 11 kişilik öğrenci grubu Uzak Kampı Türkiye programına katılmıştır.

Uzak Kampı Türkiye, ABD Uzak Kampı Vakfı lisansı ile İzmir Ege Serbest bölgesinde 2000 yılında hizmete girmiş, ABD, Kanada ve Belçika'dan sonra dünyanın 4. uzak kampıdır. Uzak kampının 6 günlük programı öğrenci başına 600\$ olup, başarılı 11 öğrencimiz ve İngilizce öğretmenimiz Serap MISIRLIOĞLU ve Fizik öğretmenimiz Alparslan GÜNGÖR bu eğitim/kampa ücretsiz katılım sağlamıştır. Bu kampta, uzayda yaşama ve çalışma hissini veren yedi simülatörle uzay çalışmaları eğitimi verilmiştir. Programın en etkileyici ve özel aktivitesi olan uzay mekiği aktivitesinde, gerçek uzay mekiği görevlerinde yapılan çalışmalar ve görevler sistematik rollerle öğrencilere verilmiştir. Takım çalışmasının ön planda olduğu bu çalışmalarda her bir takım üyesine uzay mekiği Discovery'de kargo uzmanı ve yer kontrol merkezinde uçuş yöneticisi gibi önemli görevler verilmiştir. Uzak kampı faaliyetlerinde en seçkin grup olarak seçilen okulumuz diğer gruplar içerisinde birinci olarak ülkemizi en iyi şekilde temsil etmiştir. Bireysel faaliyetler dalında Uzak Kampının en büyük ödülü olan çalışkanlık ve en başarılı katılımcı ödülüne okulumuz öğrencilerinden Esmâ KAÇAR layık bulunmuştur. Başarılarından ve gezi boyunca gösterdikleri olumlu davranışlarından dolayı öğrencilerimizi kutluyoruz.

*Sakarya Meydan Muharebesi'nin yıldönümü münasebetiyle şehit okulu Kayseri Lisesi Polatlı'da yapılan törenlere davet edildi. Bu törene Şerife ÖZTÜRK, Salih ATAÖĞLU ve Metin TOSUN gözetiminde

Polatlı'ya gittiler.

*Okulumuz Tiyatro Kulübü öğretmenlerinden Salih ATAÖĞLU, Mehmet BAYRAM ve Metin TOSUN' un organize ettiği Kayseri Lisesi öğrencilerinin Sakarya Savaşı'na gidişinin öyküsünü anlatan "Türkümüz" adlı oyun 17 Mayıs'ta Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nin düzenlediği tiyatro festivaline katıldıktan sonra 8 Haziran'da da Antalya Tiyatro Festivali'ne katılacaktır.

*Okulumuz resim öğretmeni Zehra ERKİLETLİOĞLU'nun danışmanlığında 11. sınıflar ve süper lise öğrencilerinin yıl boyunca yaptıkları resimler 5-9 Mayıs tarihleri arasında Atatürk Evi(Güzel Sanatlar Galerisi)' nde halka açılmıştır. Sergi, 250 civarında resim, yağlıboya,pastel boya ,baskı,fotoğraf ve karakalem çalışmalarından oluşmuştur.

*Nisan ayında Kaynak yayınlarının yapmış olduğu deneme sınavında 11/A sınıfından Merve YEMEN 1.,yine 11/A sınıfından Mehmet SEVİK 2. olmuştur. Öğrenci arkadaşlarımızın başarılarının devamını dileriz.

*16 Mayıs'ta okulumuzda düzenlenecek olan bayrak töreni sonrası okulumuz bünyesinde Türkçenin Yozlaşması, Türk Dilinin Korunması ve Zenginleştirilmesi

ile ilgili okulumuz edebiyat öğretmenlerinin danışmanlığında fotoğraf, mağaza kartvizitleri ve dilimizle ilgili yazılardan oluşan bir sergi düzenlenecektir.

*A blok üst katta merdiven karşısında emekli resim öğretmenimiz Hasan GÜRPINAR tarafından yapılan çalışma konusunu Kayseri Lisesi öğrencilerinin Sakarya Savaşı'na katılıp şehit düşmesi ve Cumhuriyetin kurucusu Ulu Önder Atatürk'ün eşi ile birlikte Kayseri Lisesi'ni ziyaret edip şeref defterini imzalamasından almıştır. Bu çalışma Türkiye haritası içinde yapılmıştır.

*Bu yıl da okulumuz öğrencileri konferansa doydular. Pek çok konuda verilen konferansların öğrencileri olumlu yönde etkilediği görülmüştür.

OKUL-AİLE BİRLİĞİNDEN TEŞEKKÜR

2004-2005 ve 2005-2006 Öğretim yılında okulumuzun okul-aile birliğinde seçkin arkadaşlarımızla beraber çalıştık. Amacımız Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalarak okul ile ailenin işbirliği sayesinde çocuklarımızın daha nitelikli eğitim almalarını sağlamak oldu. Okulumuzun amacının gerçekleşmesine katkıda bulunmanız bizi mutlu etti.

Kayseri Lisesi gibi bir okulda görev yapmanın gururunu yaşadık. Arkadaşlarımızla birlikte pek çok sosyal etkinliğin gerçekleşmesinde okul-aile birliği olarak üzerimize düşeni yapmaya çalıştık. Çalışmalarımız sırasında bizlerden maddi ve manevi desteğini esirgemeyen hayırsever Kayseri halkına ve Kayseri Lisesi mezunlarına teşekkür ediyoruz.

Eğitim süreci, sabırlı, özverili ve bilinçli bir çalışmayı gerektiriyor. Biz aileler bu bilinçle hareket etmeliyiz. Öğretmenlerimizin de özverili gayretleri sayesinde çocuklarımız vatanına, milletine bağlı, başarılı gençler olarak yetişiyorlar. Çocuklarımızın başarısında payı olan tüm öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

İlhan TEMEL - Libas ÇEĞİL